

MAGAZÍN O 1. LIZE

3. číslo
ročník 2013/2014

iDNES.cz hokej.cz
CITACE HRÁČŮ ČERPÁNY
Z WEBŮ HOKEJ.CZ A
IDNES.CZ

FOTO: Petr Kraus (fotokraus.cz), Miroslav Rosendorf, Petra Skopcová

PŘEDMLUVA

„První liga je v plném proudu. Vyrovnanější snad ani být nemůže. Nikdo si není ničím jistý... Uvidíme, zda tento stav vydrží i do posledních kol, nebo se rozhodne již dříve.

Následujícími měsíci vás opět bude provázet i magazín o 1. lize. V tomto čísle tohoto elektronického občasníku naleznete zajímavé profily hned několika hráčů. Podrobně se zaměříme na jednu z největších hvězd soutěže- Aleše Kotalíka. Článek přineseme i o litoměřickém brankáři Petru Přikrylovi, dalším prvoligovém veteránovi. Fanoušci Stadionu si mohou přečíst i o bohaté kariéře Martina Chabady, který ještě před dvěma lety válel v barvách Lva Popradu v prestižní KHL.

Na své si přijdou zejména příznivci Třebíče. Ti se mohou těšit na profil Lukáše Nahodila, útočníka, jenž se momentálně hodně trápí. Dalším mužem z HST, o kterém si můžete v tomto čísle přečíst, je Tomáš Fořt, jenž v létě bojoval se zákeřnou chorobou. A do třetice všeho nejlepšího! Článek jsme připravili i na téma návratu Michala Mikesky na mateřský led.

V obsáhlém vydání nechybí ani profily mosteckého Martina Tůmy, havířovského bouřliváka Petra Kanka či jihlavské opory Michala Důrasy. Snad vás tedy obsah tohoto čísla potěší."

Příjemné čtení přeje HSfan

CITÁT ČÍSLA

„Určitě jsem o patnáct let zestárl, se mi zdá. Jinak jsem se nezměnil vůbec. Duchem jsem pořád mladý kluk, akorát to tělo je nějaké zhuntovanější.“

Takto svérázně odpověděl Michal Mikeska na otázku, co se změnilo od doby, kdy hrál naposledy za Třebíč, kam se letos vrátil.

FOTO ČÍSLA

VSTUPENKY NA UTKÁNÍ V BEROUNĚ MAJÍ OPAVDU POUVEDENÝ DESIGN

Obsah

2.....	Úvod	64-69.....	Michal Důras
3.....	Tipy na články	70-74.....	HC Motor České Budějovice
4.....	Videotéka	75-80.....	Martin Tůma
5-6.....	Statistiky	81-85.....	Lukáš Nahodil
7-20.....	Týmové novinky	86-93.....	Petr Přikryl
21.....	Milníky období	94-99.....	Petr Jíra
22-36....	Aleš Kotalík	100-104.....	Milan Mikulík
37-41....	Michal Mikeska	105-106.....	Legenda: Michal Černý
42-47....	Martin Chabada	107.....	Archiv
48-51....	TOP 15: Útočné formace	108.....	Zábava
52-59....	Petr Kanko	109.....	Kviz
60-63....	Tomáš Fořt	110.....	Příští číslo

PLUS

Patnáct let trvalo, než se Michal Mikeska, extraligový šampión a vítěz KHL, vrátil do mateřského klubu. Třebíči pomohl v těžké situaci, kdy Horáckou Slavii kosila řada zranění. Oceňme jeho přístup, ve kterém nešlo o peníze.

MICHAL MIKESKA

VEDENÍ MLADÉ BOLESLAVI

Bruslařský klub neustále pracuje na vylepšení své soupisky. Útok na extraligu míní vedení Mladé Boleslavi skutečně vážně. Z extraligových Pardubic totiž ambiciózní celek zlákal Jana Starého, útočníka s reprezentačními zkušenostmi. Ofenzivu přišel posílit i nadějný Pavel Musil. Obranné řady pak vyztužil Ctirad Ovčáčik. Jedná se o opravdu povedené nákupy. Pro vedení Mladé Boleslavi jednoznačně palec nahoru.

MINUS

NEPOKOJE NA UTKÁNÍ JIHLAVA-TŘEBÍČ

Derby dvou týmů z Vysočiny doprovázely výtržnosti. Příznivcům Třebíče se podařilo na Horácký zimní stadion propašovat několik dýmnic a dělobuchů. Záběry z řádění hostů naleznete zde: <https://www.youtube.com/watch?v=t7or6cVSJME>. Úplně bez viny nejsou ovšem ani Jihlavští. Ti údajně mimo stadion napadli v přesile jednoho z Třebíččanů a odcizili mu klubovou šálu. Škoda, takovéto chování do sportu nepatří. Na zápase totiž bylo spoustu malých dětí, které mohly přijít k vážnému zranění.

MEDVĚDI BEROUN 1933

Středočeši po skvostném úvodu opět zapadli do šedivého ligového průměru, respektive podprůměru. Pokud se forma Medvědů zásadně nezvedne, budou mít ještě velké problémy s vyhnutím se baráži.

TIPY NA ČLÁNKY

1) Velmi zajímavý rozhovor (nejen o hokeji) vyšel na webu hc-olomouc.cz. Redaktor David Jahoda a jeho kolegyně Karolina Martinková vyzpovídali Jana Jaroměřského (na fotce), předsezónní posilu z Benátek nad Jizerou. Produktivní zadák se rozhovořil například o tom, jak ho ovlivnilo narození syna či o svých tetování. <http://hc-olomouc.cz/clanek.asp?id=2129>

2) Portál denik.cz udělal interview s bývalým manažerem HC Rebel Havlíčkův Brod Augustinem Žákem. Tento rozhovor vzbudil řadu kontroverzí. Proč? Veřejně se tam totiž opřel do současného funkcionáře Rebelu Miroslava Baruse. Rozpovídal se i o letní čistce... Čtěte zde: http://havlickobrodsky.denik.cz/hokej_region/s-novymi-spolumajiteli-bych-delat-nemohl-20131108.html

3) Jihlavská Dukla se potýkala s dluhy, které vyřešil půjčkou Bedřich Ščerban, současný jednatel klubu. Nakolik byla celá situace vážná? A jak to vypadá v současnosti s pokladnou veleúspěšného týmu? To se můžete dočíst po kliknutí na tento odkaz: http://jihlava.idnes.cz/jihlavske-dukle-chybely-penize-pres-800-tisic-pujcil-jednatel-scerban-1q1-/jihlava-zpravy.aspx?c=A131107_1997026_jihlava-zpravy_mkk

4) O svém působení na střídačce Berouna se rozpovídal Karel Manhart, který loni vedl reprezentaci žen. Co říká na spolupráci s Petrem Novákem, a v čem je koučink mužů rozdílný od jejich protějšků? <http://medvediberoun.cz/clanek.asp?id=Karel-Manhart-S-Petrem-jme-si-lidsky-sedli-nase-spoluprace-funguje-skvele-464>

VIDEOTÉKA

SESTŘIH NĚKTERÝCH MOMENTŮ ZÁMOŘSKÉ KARIÉRY ALEŠE KOTALÍKA

<http://www.youtube.com/watch?v=21b-SbuUEaM>

DAVID DOLNÍČEK, JAKUB ČUŘÍK A TOMÁŠ VONDRÁČEK, ÚTOČNÍCI HORÁCKÉ SLAVIE, NATOČILI PRO FANOUŠKY TŘEBÍČE VIDEO, VE KTERÉM RADÍ, JAK SI „SPRÁVNĚ“ UDĚLAT PALAČINKY. JAK JEJICH VÝTVORY DOPADLY?

<http://www.youtube.com/watch?v=hkMwbShUJPg>

STATISTIKY

k 17. 11. 2013

HRÁČSKÉ STATISTIKY

TOP 15 kan. bodování

1. David Výborný (MB)	37 bodů
2. Tomáš Čachotský (JIH)	36
3. Tomáš Nouza (MB)	32
4. Michal Broš (MB)	30
5. Miloslav Čermák (LIT)	26
6. Milan Mikulík (MB)	24
7. Tomáš Klimenta (MB)	23
8. Jiří Charousek (KAD)	21
9. Denis Kindl (OLO)	21
10. Radim Kucharczyk (OLO)	20
11. Adam Zeman (JIH)	19
12. Jaroslav Roubík (UNL)	19
13. Martin Novák (LIT)	19
14. Filip Seman (JIH)	17
15. Lukáš Havel (HB)	17

TOP 7 kan. bodování (obránci)

1. Tomáš Sedlák (ŠUM)	15 bodů
2. Aleš Holík (ŠUM)	14
3. Milan Toman (MB)	13
4. Zbyněk Sklenička (UNL)	13
5. Jaroslav Koma (HAV)	12
6. Jakub Grin (UNL)	11
7. Karol Korím (HB)	10

TOP 7 střelců

1. Tomáš Nouza (MB)	18 gólů
2. Adam Zeman (JIH)	15
3. Miloslav Čermák (LIT)	14
4. Jaroslav Roubík (UNL)	13
5. Jiří Charousek (KAD)	12
6. Michal Broš (MB)	11
7. Tomáš Klimenta (MB)	11

TOP 3 střelců (obránci)

1. Aleš Holík (ŠUM)	6 gólů
2. Tomáš Sedlák (ŠUM)	4
3. Jaroslav Koma (HAV)	3

TOP 7 asistentů

1. David Výborný (MB)	29 asistencí
2. Tomáš Čachotský (JIH)	26
3. Michal Broš (MB)	19
4. Milan Mikulík (MB)	16
5. Tomáš Nouza (MB)	14
6. Radim Kucharczyk (OLO)	14
7. Jaroslav Hašek (LIT)	14

TOP 3 asistentů (obránci)

1. Milan Toman (MB)	13 asistencí
2. Zbyněk Sklenička (UNL)	13
3. Tomáš Sedlák (ŠUM)	10

TOP 10 hráčů s bilancí plus/minus

1. Roman Němeček (MB)	+ 24
2. David Výborný (MB)	23
3. Tomáš Nouza (MB)	19
4. Tomáš Čachotský (JIH)	17
5. Milan Mikulík (MB)	17
6. Tomáš Protivný (MB)	16
7. Jiří Dobrovolný (JIH)	16
8. Tomáš Klimenta (MB)	15
9. Radim Kucharczyk (OLO)	15
10. Jan Knotek (OLO)	15

Nejhorší +/-

432. Marek Bail (ŠUM)	- 17 bodů
431. Vítězslav Nedrda (MOS)	- 14
430. Ondřej Smetana (UNL)	- 13
429. Kryštof Kafan (MOS)	- 12
428. Kamil Černý (UNL)	- 12

TOP 5 nejtrestanějších hráčů

1. Lukáš Bohunický (MB)	101 TM
2. Zdeněk Tauš (MOS)	68
3. Vlastimil Bilčík (TRE)	64
4. Radan Lenc (MB)	62
5. David Dolníček (TRE)	60

TOP 5 juniorů (bodování)

1. Aleš Jergl (OLO)	7
2. Luboš Rob (ČB)	7
3. Adam Chlapík (LIT)	6
4. Daniel Graca (HAV)	6
5. Martin Procházka (LIT)	4

TOP 3 cizinci (bodování)

1. Martin Jakúbek (HAV)	12
2. Jaroslav Koma (HAV)	12
3. Matič Podlipník (JIH)	7

TOP 3 gólmari (počet výher)

1. Michal Valent (MB)	16
2. Tomáš Vošvrda (OLO)	11
3. Tomáš Štůrala (ŠUM)	11

TOP 3 gólmari (čistá konta)

1. Dominik Halmoši (ČB)	3
1. Michal Valent (MB)	3
3. dalších 5 gólmariů	2

Úspěšnost zákroků (min. 10 záp.)

1. Michal Valent (MB)	94,97%
2. Tomáš Vošvrda (OLO)	94,20%
3. Michael Petrásek (UNL)	93,83%
4. Juraj Šimboch (BER)	93,09%
5. Lukáš Horák (MOS)	92,89%

Průměr gólů na zápas (min. 10 záp.)

1. Michal Valent (MB)	1,57
2. Tomáš Vošvrda (OLO)	1,59
3. Michael Petrásek (UNL)	2,04

Nejvíce odchytených minut

1. Lukáš Daneček (HAV)	1195
2. Michal Valent (MB)	1149
3. Tomáš Štůrala (ŠUM)	1125

TÝMOVÉ STATISTIKY

TABULKY

P	Tým	Z	V	VP	PP	P	Skóre	B
1.	<u>BK Mladá Boleslav</u>	23	17	1	1	4	102:41	54
2.	<u>HC Olomouc</u>	23	16	0	1	6	80:41	49
3.	<u>HC Rebel Havlíčkův Brod</u>	23	15	0	1	7	64:54	46
4.	<u>HC Dukla Jihlava</u>	23	11	5	2	5	76:56	45
5.	<u>HC Stadion Litoměřice</u>	23	10	1	3	9	73:76	35
6.	<u>SK Horácká Slavia Třebíč</u>	23	8	3	3	9	54:57	33
7.	<u>SK Kadaň</u>	23	9	1	4	9	57:65	33
8.	<u>HC Berounští Medvědi</u>	23	8	2	4	9	48:63	32
9.	<u>Salith Šumperk</u>	23	6	5	2	10	66:78	30
10.	<u>HC Motor České Budějovice</u>	23	7	3	1	12	54:56	28
11.	<u>HC AZ Havířov 2010</u>	23	7	3	0	13	54:65	27
12.	<u>HC Benátky nad Jizerou</u>	23	6	2	3	12	47:74	25
13.	<u>HC Slovan Ústečtí Lvi</u>	23	6	2	1	14	54:67	23
14.	<u>HC Most</u>	23	6	1	3	13	55:91	23

TABULKA PRŮMĚRNÉ NÁVŠTĚVNOSTI DOMÁCÍCH ZÁPASŮ

1. České Budějovice	3974 diváků
2. Mladá Boleslav	2563
3. Jihlava	1927
4. Havířov	1878
5. Třebíč	1521
6. Olomouc	1333
7. Havlíčkův Brod	1100
8. Litoměřice	1093
9. Šumperk	958
10. Ústí nad Labem	895
11. Most	554
12. Beroun	413
13. Kadaň	321
14. Benátky nad Jizerou	263

VYUŽITÍ PŘESILOVÝCH HER

1. Mladá Boleslav	32,65 %
2. Most	19,80
3. Šumperk	18,69
4. Olomouc	18,00
5. Litoměřice	16,35
6. Jihlava	15,20
7. Havířov	15,00
8. Beroun	14,29
9. Ústí nad Labem	12,94
10. Benátky n/J	11,88
11. Kadaň	11,84
12. České Budějovice	11,57
13. Havlíčkův Brod	10,42
14. Třebíč	6,32

ÚSPĚŠNOST OSLABENÍ

1. Šumperk	89,47 %
2. Ústí nad Labem	89,25
3. Havlíčkův Brod	88,78
4. České Budějovice	88,35
5. Kadaň	87,50
6. Mladá Boleslav	87,10
7. Benátky n/J	85,71
8. Třebíč	84,44
9. Havířov	83,84
10. Olomouc	83,33
11. Beroun	81,31
12. Jihlava	80,61
13. Most	80,37
14. Litoměřice	73,74

MLADÁ BOLESLAV

ZÁPASY OBDOBÍ

MI. Boleslav 6:0 Havl. Brod
Třebíč 1:6 MI. Boleslav
Šumperk 0:5 MI. Boleslav
MI. Boleslav 0:1 Kadaň
Litoměřice 0:3 MI. Boleslav
MI. Boleslav 7:1 Beroun
Jihlava 5:2 MI. Boleslav
MI. Boleslav 5:1 Benátky n/J
Most 2:5 MI. Boleslav
Ústí n/L 1:3 MI. Boleslav
Havířov 2:4 MI. Boleslav
Olomouc 3:5 MI. Boleslav

HRÁČ OBDOBÍ

TOMÁŠ NOUZA

Mladoboleslavskému srdcaři loni unikla Koruna pro krále střelců jen kvůli vyššímu počtu startů. Letos se však zdá, že v této statistice nenajde vážnějšího konkurenta. Tomáš Nouza, jemuž na góly přihrává legendární David Výborný, totiž v úvodní části sezóny pálil ostrými a nasadil laťku hodně vysoko. Zdá se, že bez problému opět překoná třicetigólovou hranici.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Velkou posilu do útočných řad získala Mladá Boleslav z extraligových Pardubic. Do 1. ligy se totiž stěhuje Jan Starý (na fotce), který ještě v předloňské sezóně nasázel úctyhodných devatenáct extraligových branek. 27letý forward s reprezentačními zkušenostmi opustil Pardubice vůbec poprvé v kariéře (vyjma několika startů za Hradec Králové či Jindřichův Hradec). Přestup do ambiciózního Bruslařského celku je tak pro něj vytouženým impulsem. Jan Starý zkrátka potřeboval změnu. Mladá Boleslav tak opět navýšila své šance na návrat do extraligy. Její kádr nabírá sílu.

* Další zajímavou akvizicí se stal ex-havlíčkobrodský Pavel Musil. Tento forward patří k největším prvoligovým talentům, což dokázal už v loňském ročníku, v němž patřil k nejlepším hráčům Rebelu a v kanadském bodování se mohl pochlubit bilancí dvanácti branek a patnácti asistencí. A to mu bylo pouze dvacet let! Mladá Boleslav je pro dravého forwarda ideální štace na rozvoj jeho slibně vyvíjející se kariéry.

* Posílení nastalo i v defenzivě. A ne ledajaké. Mladá Boleslav totiž získala Ctirada Ovčáčka, zkušeného obránce, který má rozhodně extraligové kvality. Tento bek, který přišel do Bruslařského klubu na přestup, na začátku sezóny hostoval v Olomouci, kde dokazoval, že se jedná o špičkového prvoligového zadáka.

* Příchod Jana Starého odnesl Martin Koudelka, který se v letošní sezóně trápil a nezbylo tak pro něj adekvátní místo v týmu. Odešel na hostování do Litoměřic.

HC OLOMOUC

ZÁPASY OBDOBÍ

Olomouc 4:2 Č. Budějovice
Havl. Brod 1:0 Olomouc
Třebíč 1:3 Olomouc
Olomouc 2:0 Šumperk
Kadaň 1:4 Olomouc
Olomouc 5:1 Litoměřice
Beroun 2:5 Olomouc
Olomouc 2:4 Jihlava
Benátky n/J 2:0 Olomouc
Olomouc 4:2 Most
Ústí n/L 1:2 Olomouc
Olomouc 5:3 Ml. Boleslav

HRÁČ OBDOBÍ

DAVID OSTŘÍZEK

Vytáhlý útočník je bezpochyby hráč extraligových kvalit. Jenže vzhledem k obrovské konkurenci v sestavě Třince a kvůli novému pravidlu na něj u Ocelářů nezbylo místo. Na hanácké prostředí se však adaptoval velmi rychle a v tomto období doslova zářil. Pravidelně bodoval a navíc odvedl spoustu cenné práce i v defenzivě, jak je u něho již zvykem.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Ctiradu Ovčačíkovi (foto) skončilo v Olomouci jeho měsíční hostování. Pro defenzivu Mory je jeho odchod pochopitelně citelný. Bývalý obránce Třince totiž patřil k nejlepším obráncům soutěže (v jedenácti zápasech nasbíral šest bodů). Místo toho, aby se tento zadák vrátil do extraligy, zlákala Ovčačíka nabídka z Mladé Boleslavi, kam zamířil na přestup (viz aktuality středočeského celku).

* Nejlepším Kohoutem měsíce října byl vyhlášen mladý útočník Denis Kindl. V této anketě, v níž hlasují samotní fanoušci, předčil i brankáře Tomáše Vošvrdu, jenž byl hráčem měsíce v září. Třetí příčku pak obsadil loňský vítěz Michal Vodný.

HAVLÍČKŮV BROD

ZÁPASY OBDOBÍ

Ml. Boleslav 6:0 Havl. Brod
Havl. Brod 1:0 Olomouc
Havl. Brod 3:2 Č. Budějovice
Havl. Brod 3:2 Havířov
Třebíč 1:2 Havl. Brod
Havl. Brod 4:2 Šumperk
Kadaň 2:0 Havl. Brod
Havl. Brod 4:5 Litoměřice
Beroun 0:2 Havl. Brod
Havl. Brod 3:2 Jihlava
Benátky n/J 1:2 Havl. Brod
Havl. Brod 6:0 Most

HRÁČ OBDOBÍ

LUKÁŠ HAVEL

Litvínovský odchovanec má za sebou skutečně úspěšnou kariéru. Ani náhodou však stále není za zenitem. Nevzdává se snu o návratu do nejvyšší soutěže a na jeho výkonnosti je to znát. Ex-slávistický forvard je hlavní ofenzivní zbraň Havlíčkova Brodu. Technický útočník rozdává přesné pasy, svými klíčkami baví fanoušky a dává důležité branky.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Daniel Dolejš, jednoznačně nejtalentovanější český brankář ročníku 1994 a pravděpodobná jednička na blížícím se mistrovství světa juniorů, byl prodán do extraligových Vítkovic. Nadějný gólman, který od našeho magazínu obdržel cenu pro nejlepšího juniora loňské sezóny, už za Ostravany několikrát nastoupil a vedl si nadmíru dobře. Zdá se, že do Rebelu už se letos na moc zápasů nevrátí, přestože má do svého mateřského klubu i nadále vyřizeny střídavé starty.

* Po odchodu nadějného Dolejše pochopitelně musel Havlíčkův Brod vyřešit klíčovou otázku, jak mezeru v brankovišti nahradit. Odpověď nakonec přišla právě z Vítkovic. Na Vysočinu se totiž na měsíční hostování stěhuje zkušený gólman Filip Šindelář (na fotce), jenž byl loni jedničkou Slezanů v extraligovém play-off (v něm si vedl nadmíru dobře). Jedná se o odpovídající náhradu, byť je možné, že jeho působení bude jen krátkodobé.

* Ještě před odchodem Daniela Dolejše získal Havlíčkův Brod Ondřeje Kacetla, dvojku Hradce Králové. Bývalá opora Znojma má na Vysočinu vyřizeny střídavé starty.

* V Havlíčkově Brodě se toho v tomto období stalo opravdu hodně. Změny v sestavě totiž nastaly i v útočných řadách. V polovině října opustil Kotlinu nadějný útočník Pavel Musil. Ten byl prodán do Mladé Boleslavi. Další odchod se týká srdcaře Lukáše Endála, jenž odešel nejprve na zkoušku a později i na přestup do extraligových Pardubic.

HC DUKLA JIHLAVA

ZÁPASY OBDOBÍ

Kadaň 1:2sn. Jihlava
Jihlava 3:1 Litoměřice
Beroun 2:3sn. Jihlava
Havířov 3:5 Jihlava
Benátky n/J 3:4pr. Jihlava
Jihlava 4:3sn. Most
Ústí n/L 3:2 Jihlava
Jihlava 5:2 Ml. Boleslav
Olomouc 2:4 Jihlava
Jihlava 2:1 Č. Budějovice
Havl. Brod 3:2 Jihlava
Jihlava 2:3sn. Třebíč
Šumperk 6:2 Jihlava

HRÁČ OBDOBÍ

TOMÁŠ ČACHOTSKÝ

Jihlavský útočník oplývá možná nejlepší formou v kariéře. Sbírá body jak na běžícím páse a zdá se, že bude hlavním vyzyvatelem Davida Výborného a jeho spoluhráčů v kanadském bodování 1. ligy. Zatímco dříve Tomáš Čachotský těžil ze spolupráce s Oldřichem Bakusem, nyní je to právě on, na kom stojí výkony jihlavské Dukly.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Na veřejnost prosáкло, že se Dukla ocitla v tíživé finanční situaci. Neměla peníze na splacení dluhů. Místní hokej zachránila až podpora od města a bezúročná půjčka Bedřicha Ščerbanu, jednatele klubu. Článek o neblahé situaci si můžete přečíst zde:

http://jihlava.idnes.cz/jihlavske-dukla-chybely-penize-pres-800-tisic-pujcil-jednatel-scerban-1q1-/jihlava-zpravy.aspx?c=A131107_1997026_jihlava-zpravy_mkk

* Zajímavou posilu do zadních řad získala Dukla Jihlava z Pardubic. Na Vysočinu totiž v rámci střídavých startů zamířil mladý Zdeněk Čáp (foto), jehož si jistě pamatujete z jeho hradeckého působení. Nadějný 21letý zadák, který vyniká i přes svou postavu v bodyčecích, byl už v posledních dvou letech nadprůměrným prvoligovým bekem, letos jeho kvality díky extraligovému působení ještě vzrostly. A poznali to už i jihlavští fanoušci. Ve svém debutu za Duklu v utkání s Mladou Boleslaví se totiž blýskl dvěma asistencemi.

LITOMĚŘICE

ZÁPASY OBDOBÍ

Jihlava 3:1 Litoměřice
Litoměřice 1:4 Benátky n/J
Litoměřice 2:4 Most
Ústí n/L 4:3 Litoměřice
Litoměřice 0:3 Ml. Boleslav
Olomouc 5:1 Litoměřice
Litoměřice 4:2 Č. Budějovice
Havl. Brod 4:5 Litoměřice
Litoměřice 5:2 Třebíč
Šumperk 2:1pr. Litoměřice
Litoměřice 5:3 Kadaň
Litoměřice 5:2 Havířov

HRÁČ OBDOBÍ

MARTIN NOVÁK

25letý útočník zažívá životní sezónu. Dosud bylo jeho prvoligovým maximem, které stanovil v loňském ročníku, čtyřicet bodů. Tomuto milníku je velmi blízko už nyní. A to za sebou ještě nemáme ani polovinu soutěže. Důrazný útočník s ideální hokejovou postavou může klidně nasbírat okolo čtyřiceti bodů.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Litoměřický kádr se v období mezi vydáním druhého a třetího čísla magazínu o 1. lize doslova rozpadl. Nejenže tým potkala řada zranění, ale došlo k odchodu několika klíčových hráčů. Angela Krsteva (foto), bývalého reprezentačního obránce, zlákal Chomutov. Zkušeného útočníka Petera Jánského jeho srdeční Litvínov. Za Stadion už nebude nastupovat ani gólman pražského Lva Jan Lukáš. Tomu byly překvapivě vyřízeny střídavé starty do jiného prvoligového klubu- Benátek nad Jizerou.

* Litoměřickou kabinu na pár týdnů opustil i velezkušený Martin Chabada. Ten se z osobních důvodů vrátil za rodinou. Uvažoval o konci kariéry, ale nakonec se vrátil zpět do Stadionu. Jeho přítomnost na ledě je hodně znát. Miloslav Čermák, jehož dvorním nahrávačem je právě Chabada, totiž bez něj nebyl tak potentní jako s ním.

* Během reprezentační pauzy nastupoval za Litoměřice Spencer Humpries, vůbec první Kanadčan v historii, který si zahrál za Stadion. Jedná se o 21letého obránce, jenž má do 1. ligy vyřízeny střídavé starty z pražského Lva. V KHL tento zadák moc příležitostí nedostává, ale i tak už stihl vstřelit svou premiérovou branku mezi seniory. Nadějný bek, který byl loni oporou zadních řad Calgary Hitmen (tým z WHL), už však za Litoměřice ve zbytku sezóny asi mockrát nenastoupí.

* Novou posilou se stal i zkušený Martin Koudelka. Ten byl loni jedním z tahounů Mladé Boleslavi, ale letos už se na něm projevoval vysoký věk a už nepředváděl zrovna dvakrát dobré výkony. V Litoměřicích se však od něj očekává hodně. Měl by být jedním z tahounů týmu.

SK HS TŘEBÍČ

ZÁPASY OBDOBÍ

Ústí n/L 1:2pr. Třebíč
Třebíč 1:6 Ml. Boleslav
Třebíč 1:3 Olomouc
Č. Budějovice 5:4pr. Třebíč
Třebíč 1:2 Havl. Brod
Třebíč 3:1 Havířov
Šumperk 2:4 Třebíč
Třebíč 2:1sn. Kadaň
Litoměřice 5:2 Třebíč
Třebíč 4:0 Beroun
Jihlava 2:3sn. Třebíč
Třebíč 1:2 Benátky n/J

HRÁČ OBDOBÍ

MARTIN FALTER

Zanedlouho třicetiletý brankář vychytal Horácké Slavii několik důležitých vítězství. Nejprve parádním výkonem pomohl k dobytí ústecké Zlatopramen arény a následně zařídil i výhry nad Jihlavou, Šumperkem, Kadaň a Berounem, kterému dokonce nepovolil ani jednu branku. Zkušený gólman je opravdovou jistotou.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Na Horácku vybuchla přestupová bomba. Po dlouhých patnácti letech se totiž do Třebíče vrátil přední odchovanec klubu Michal Mikeska (foto). Tento bývalý reprezentační útočník, nejproduktivnější extraligový hráč ve výlukové sezóně a vítěz ruské Superligy, se Horácké Slavii upsal prozatím na jeden měsíc. O jeho dalším osudu se rozhodne po uplynutí jeho krátké výpomoci.

* Střídavé starty byly do Horácké Slavie vyřízeny zlínskému obránci Tomáši Valentovi, který za tým z Vysočiny nastupoval již v sezóně 2011/2012. Tento bek se ale v Třebíči pravidelně objevovat nebude. Nadějný zadák, jenž loni působil v Olomouci, se totiž dokázal prosadit v extralize a patří ke stálým zlínské sestavy.

* Zkušený slovenský obránce Milan Hruška dres Třebíče minimálně do konce roku 2013 neoblékne. Jeho kmenový klub, tedy brněnská Kometa, totiž důrazného zadáka poslala na hostování do Vítkovic. Pro marodkou decimovanou Třebíč se nejedná o dobrou zprávu. Naděje na jeho návrat však stále žije, i když si na jeho spolehlivé výkony budou muset Horáci ještě dva měsíce počkat.

* Hynek Zohorna už v letošní sezóně za Horáckou Slavii nastupovat nebude. Kometa Brno ho totiž výměnou za Petra Polodnu poslala na střídavé starty do Havlíčkova Brodu.

SK KADAŇ

ZÁPASY OBDOBÍ

Kadaň 1:2sn. Jihlava
Benátky n/J 2:4 Kadaň
Kadaň 5:1 Most
Kadaň 4:3 Ústí n/L
Ml. Boleslav 0:1 Kadaň
Kadaň 1:4 Olomouc
Č. Budějovice 6:2 Kadaň
Kadaň 2:0 Havl. Brod
Třebíč 2:1sn. Kadaň
Kadaň 2:3 Šumperk
Kadaň 4:2 Havířov
Litoměřice 5:3 Kadaň
Kadaň 3:0 Beroun

HRÁČ OBDOBÍ

MATÚŠ KOSTÚR

Volba nejlepšího hráče období byla v případě Kadaně velmi jednoduchá. Matúš Kostúr totiž podával fenomenální výkony. Nejúžasnější výkon předvedl na ledě Mladé Boleslavi. Bruslařskému celku, v jehož kádru je několik skvělých útočníků, totiž nepovolil ani jednu vstřelenou branku! Svými výkony se odrazil zpět do Chomutova.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Nadějní mladíci Jiří Fronk (foto) a Pavel Horváth, kteří byli Kadani zapůjčeni z Chomutova, odešli na hostování do konce sezóny do MHL, juniorské obdoby KHL. Novým zaměstnavatelem tohoto mladého dua se staly Karlovy Vary.

* Kadaňští hokejisté se stejně jako loni účastní akce Movember. Jedná se o každoroční charitativní kampaň, která má upozornit na zvýšené riziko rakoviny prostaty. Symbolem Movemberu je knír, který si celý listopad nebude holit šestice kadaňských hráčů. Jmenovitě se jedná o Jaroslava Kůse, Karla Tona, Jiřího Charouska, Radka Havla, Romana Chloubu a Davida Dobrovolného.

* Další smutná zpráva postihla kadaňský klub. V minulém čísle jsme vás informovali o úmrtí bývalého trenéra Zdeňka Šindlera, jenž před lety dovedl Sportovní klub do 1. ligy. V tomto vydání vás bohužel musíme informovat o další neblahé události. Ve věku 68 let totiž zemřel dlouholetý činovník klubu Jaroslav Veselý. Byl to on, kdo do Kadaně přivedl zmíněného pana Šindlera, a výrazně tak přispěl k historickému úspěchu. V nedávné době se věnoval mládeži a staral se i o chod zimního stadionu. Čest jeho památce.

MEDVĚDI BEROUN

ZÁPASY OBDOBÍ

Havířov **4:3pr.** Beroun
Beroun **2:3sn.** Jihlava
Beroun **1:3** Benátky n/J
Most **3:2pr.** Beroun
Beroun **3:1** Ústí n/L
Ml. Boleslav **7:1** Beroun
Beroun **2:5** Olomouc
Č. Budějovice **6:2** Beroun
Beroun **0:2** Havl. Brod
Třebíč **4:0** Beroun
Beroun **3:4pr.** Šumperk
Kadaň **3:0** Beroun

HRÁČ OBDOBÍ

JURAJ ŠIMBOCH

Beroun v tomto období skutečně nehrál dobře. Na co se však mohli Středočeši i nadále spolehnout byly výkony mladičkého Slováka Juraje Šimbocha. Ten až na výjimky nepouštěl laciné góly a nebýt propustné berounské obrany mohl by se pochlubit i skvělými statistikami. Jenže Medvědům ani jeho výkony nestačily k navázání na skvělé září.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Do Berouna má nově vyřízeny střídavé starty zkušený brankář Adam Svoboda (foto). 35letý gólman s reprezentačními zkušenostmi dělá v extralize dvojku slávistickému Dominiku Furchovi, a tak je možné, že se do 1. ligy ještě párkrát uchýlí.

* Defenzivní řady posílilo duo extraligových hokejistů. Na střídavé starty zamířili do Berouna slávistický Tomáš Beňovič a kladenský Michal Gutwald. První jmenovaný už má na svém kontě řadu zajímavých zkušeností, však tento slovenský zadák v minulosti odehrál řadu extraligových zápasů v barvách Mladé Boleslavi. Michal Gutwald je naopak obráncem, který má vše stále před sebou. Jedná se o beka, který několikrát nastoupil v mládežnických reprezentacích a i přes svůj nízký věk (je mu teprve 20 let) už stihl i jedno zahraniční angažmá - loňskou sezónu strávil atypicky ve druhé nejvyšší slovenské soutěži, kde hájil barvy Detvy.

* Útočné řady rozšířila další posila z Kladna- Jakub Strnad. Ten sice letos odehrál už spoustu zápasů v extralize, ale výraznější šance se nedočkal. Forvard se zkušenostmi z mládežnických reprezentací loni hostoval v Písku, kde stihl 26 klání. V Berouně toho ovšem zřejmě moc neodehraje.

SALITH ŠUMPERK

ZÁPASY OBDOBÍ

Most 3:4sn. Šumperk
Šumperk 4:2 Ústí n/L
Šumperk 0:5 Ml. Boleslav
Olomouc 2:0 Šumperk
Šumperk 4:2 Č. Budějovice
Havl. Brod 4:2 Šumperk
Šumperk 2:4 Třebíč
Šumperk 4:5pr. Havířov
Kadaň 2:3 Šumperk
Šumperk 2:1pr. Litoměřice
Beroun 3:4pr. Šumperk
Šumperk 6:2 Jihlava

HRÁČ OBDOBÍ

KAREL PLÁŠEK

I ve 40 letech je stále klíčovým hráčem Draků. Pro bývalou oporu Znojma je datum narození v občanském průkazu pouhým číslem. Bojovaný útočník na tréninku vždy odváděl maximum a nyní sklízí ovoce. Díky své pracovní morálce se může živit hokejem i po čtyřicítce, což mu mohou mnozí hráči jen tiše závidět.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Jakub Hulva, dlouholetá opora Draků, přerušil z rodinných důvodů své šestileté působení v barvách Šumperka. Zkušený forvard, jenž za Moravany nastoupil ke 287 zápasům, si nyní chce dát od hokeje pauzu. Jak dlouho bude trvat? Vrátil se ještě v letošní sezóně?

* Špatná výkonnost Adama Červenky (na fotce) vyústily v jeho odchod do druholigové Poruby, kde tento útočník v minulosti již působil. Šumperský hokejista se v úvodu sezóny hodně trápil. Ačkoliv v předcházejících dvou sezónách tento útočník patřil k hlavním ofenzivním oporám Draků, po jedenácti kláních letošního ročníku neměl na svém kontě ani jednu branku. Na měsíčním hostování v Porubě opět střelecky ožil, v následujících týdnech by tak opět měl být základním stavebním kamenem houževnatého celku.

* Výraznou posilu, byť pouze na měsíc, zlákal Šumperk z extraligových Pardubic. Na krátkodobou výpomoc, o jejíž pokračování se bude ještě jednat, totiž na Moravu zamířil Jan Semorád, který úvod sezóny strávil v Havlíčkově Brodě, odkud se právě výbornými výkony před dvěma lety vyšvihl do extraligy.

HC MOTOR

ZÁPASY OBDOBÍ

Olomouc 4:2 Č. Budějovice
Č. Budějovice 1:2 Havířov
Havl. Brod 3:2 Č. Budějovice
Č. Budějovice 5:4pr. Třebíč
Šumperk 4:2 Č. Budějovice
Č. Budějovice 6:2 Kadaň
Litoměřice 4:2 Č. Budějovice
Č. Budějovice 6:2 Beroun
Jihlava 2:1 Č. Budějovice
Č. Budějovice 1:2 Benátky n/J
Most 5:3 Č. Budějovice
Č. Budějovice 3:2 Ústí n/L

HRÁČ OBDOBÍ

LUBOŠ ROB

Synovi slavného otce je sice stále teprve osmnáct let, ale svými výkony v dresu Motoru zatím zastiňuje i hvězdného Aleše Kotalíka. Nadějný útočník, jehož služby může využívat i extraligový Hradec Králové, sbíral takřka bod na zápas. Kdyby i ostatní útočníci následovali výkony Luboše Roba, Motor by se rozhodně nenalézal v dolní polovině tabulky.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Trápící se České Budějovice, vůbec jako první v soutěži, sáhly ke změně na trenérském postu. Na pozici hlavního trenéra vystřídal Radka Bělohlava, hlavního iniciátora obrody českobudějovického hokeje, velezkušný Jaroslav Jágr, jenž již České Budějovice před lety vedl. Bělohlav, bývalý vynikající hokejista, však zůstává na pozici asistenta. Došlo tak pouze k přerozdělení funkcí a pochopitelně i kompetencí. „Pan Jágr má obrovské zkušenosti a přesně to teď naše mužstvo potřebuje. Věříme, že tým má svou kvalitu, ale v utkáních to zatím neproказuje, změnit by to měl právě Jaroslav Jágr jako kouč,“ uvedl generální manažer Motoru Stanislav Bednařík.

* Kvůli výsledkové mizérii nastanou v Motoru nemalé změny. Jako první z týmu odešel zkušený obránce Marek Posmyk, jenž se i přes špatnou formu stěhuje do extraligového Litvínova. Jako náhrada přišel místní odchovanec Ivo Kotaška, jenž v předcházejících sezónách působil v polské nejvyšší soutěži.

* Hráčem měsíce října se stal nadějný bek Lukáš Kříž (na fotce), kterého v této anketě následovali Luboš Rob a Václav Skuhravý.

AZ HAVÍŘOV

ZÁPASY OBDOBÍ

Havířov 4:3pr. Beroun
Č. Budějovice 1:2 Havířov
Havířov 3:5 Jihlava
Havl. Brod 3:2 Havířov
Havířov 4:1 Benátky n/J
Třebíč 3:1 Havířov
Havířov 5:2 Most
Šumperk 4:5pr. Havířov
Havířov 2:1 Ústí n/L
Kadaň 4:2 Havířov
Havířov 2:4 Ml. Boleslav
Litoměřice 5:2 Havířov

HRÁČ OBDOBÍ

JAROSLAV KOMA

Havířovský zadák patří mezi nejméně doceněné obránce soutěže. Je s podivem, že se o tohoto slovenského beka nestrhl větší boj. Přitom například Mladé Boleslavi by se nesmírně hodil. V AZetu však nelitují, že si Jaroslav Koma nesehnal prestižnější štaci. Bývalý zadák Pardubic či Slavie totiž svými výkony splňuje dokonce i extraligová měřítka. Jaroslav Koma je zkrátka hvězda.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Havířov se rozloučil se službami Jana Kolaříka (na fotce), jenž byl loni jedním z tahounů postupového týmu a velkou druholigovou hvězdou. I přestože se od něj v 1. lize hodně očekávalo, zklamal. Po jedenácti zápasech měl na svém kontě pouze jednu branku a klubové vedení se s ním rozhodlo ukončit spolupráci.

* Obranu AZetu opustil ex-českobudějovický Michael Kolarz, místní odchovanec, který v Havířově hostoval z extraligového Hradce Králové. Spolehlivý zadák odešel na roční hostování do jihomoravského Znojma, které hraje mezinárodní EBEL ligu.

BENÁTKY N/J

ZÁPASY OBDOBÍ

Benátky n/J 2:4 Kadaň
Litoměřice 1:4 Benátky n/J
Beroun 1:3 Benátky n/J
Benátky n/J 3:4pr. Jihlava
Havířov 4:1 Benátky n/J
Most 4:5pr. Benátky n/J
Benátky n/J 1:2sn. Ústí n/L
Ml. Boleslav 5:1 Benátky n/J
Benátky n/J 2:0 Olomouc
Č. Budějovice 1:2 Benátky n/J
Benátky n/J 1:2 Havl. Brod
Třebíč 1:2 Benátky n/J

HRÁČ OBDOBÍ

JAN LUKÁŠ

Gólman zapůjčený z pražského Lva dokazoval, proč patří mezi největší brankářské talenty v naší zemi. Odchovanec olomouckého hokeje udržel nulu proti mateřské Moře a navíc vychytil i vedlejší výhru na ledě Českých Budějovic. Když Jan Lukáš střežil benáteckou bránu, šance Pojizeřanů na úspěch pokaždé rapidně vzrostly.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Zajímavou posilu mezi tři tyče získaly Benátky nad Jizerou z pražského Lva. K řece Jizeře se totiž stěhuje nadějný Jan Lukáš (foto), který loni zazářil v extraligové baráži a vyšvihl se do KHL. Tam ovšem logicky není vytěžován tak, jak by si jeho talent zasloužil, a tak v úvodu letošního ročníku působil v Litoměřicích. Jenže z tohoto partnerského týmu Lva byl nakonec poslán do konkurenčních Benátek nad Jizerou. Zajímavá změna, kterou si vyžádala zejména konkurence v litoměřické bráně, do které se chtěli protlačit i gólmáni pražské Sparty plus zkušený Petr Příklad.

* Druhou akvizicí, opět na post brankáře, se stal Adam Trenčan. Ten je stejně jako jeho kolega Jan Lukáš kmenovým hráčem týmu z KHL- Slovanu Bratislava. Z tohoto slovenského velkoklubu má 23letý gólman vyřízeno hostování do Třince, odkud má naopak střídavé starty právě do Benátek nad Jizerou. Trenčan se tak stal pátým maskovaným mužem, který v letošní sezóně nastoupil za farmářský tým Liberce (krom něj se mezi tři tyče postavili ještě výše zmíněný Jan Lukáš, ex-spartánský Marcel Melicherčík, zkušený Jiří Stejskal a nadějný Jakub Jelínek).

* Z extraligové juniorky Liberce byli do Benátek nad Jizerou posláni obránci Michal Beránek a Tomáš Havlín. Oba už za pojizerský celek pravidelně nastupují.

ÚSTÍ NAD LABEM

ZÁPASY OBDOBÍ

Ústí n/L 1:2pr. Třebíč
Šumperk 4:2 Ústí n/L
Kadaň 4:3 Ústí n/L
Ústí n/L 4:3 Litoměřice
Beroun 3:1 Ústí n/L
Ústí n/L 3:2 Jihlava
Benátky n/J 1:2sn. Ústí n/L
Ústí n/L 3:5 Most
Haviřov 2:1 Ústí n/L
Ústí n/L 1:3 Ml. Boleslav
Ústí n/L 1:2 Olomouc
Č. Budějovice 3:2 Ústí n/L

HRÁČ OBDOBÍ

JAROSLAV ROUBÍK

Ikona první hokejové ligy je jedním z mála Lvů, která dokáže střílet branky. Nebýt Roubíkovi přítomnosti, asi by to se Slovanem dopadlo ještě hůře než je tomu doposud. Přestože se Severočeši ocitají v nelehké situaci, ex-hradecký forward stále plní své úkoly velmi dobře. I když se mu v hlavě honí myšlenky o nejasné budoucnosti, stále patří k nejnebezpečnějším hráčům druhé nejvyšší soutěže.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Ústí nad Labem se dohodlo s Litoměřicemi na výměně dvou hráčů. Do Stadionu zamířil na měsíční hostování Vít Budínský, útočník, který kdysi patřil k velkým hradeckým talentům, ale zdá se, že svůj potenciál nadobro promarnil. Hostování v Litoměřicích mu asi kariéru nezachrání. Ale uvidíme... Opačným směrem pak zamířil obránce Ondřej Smetana (foto), jenž barvy Lvů hájil i v loňském ročníku.

* Důvodem výše zmíněné výměny byla zpráva o dlouhodobém zranění Milana Vobořila. Tento zkušený obránce musel zamířit na operaci se zápěstím a Slovanu bude chybět až tři měsíce.

* Ústecká krize nekončí. Kvůli přehmatům na pozici manažera byl totiž odvolán Jan Klobouček, čelní představitel Slovanu. Fanoušci se proti jeho konci vzbouřili a dali to vedení Lvů pořádně najevo. Stejně jako Jan Klobouček si totiž ani příznivci severočeského celku nejsou vědomi žádného přehmatu, který by měl bývalou oporu zadních řad Ústí nad Labem stát pozici v týmu. Dluh, který Slovan tíží, totiž nasekali převážně jeho předchůdci. „Žádného pochybení mající dopad na ekonomiku klubu si nejsem vědom a celé to považuji za nešťastné nedorozumění, které se jistě brzy vysvětlí,“ uvedl odvolaný generální manažer, jenž záhy obdržel nabídku na pozici marketingového manažera, kterou přijal.

HC MOST

ZÁPASY OBDOBÍ

Most **3:4sn.** Šumperk
Kadaň **5:1** Most
Litoměřice **2:4** Most
Most **3:2pr.** Beroun
Jihlava **4:3sn.** Most
Most **4:5pr.** Benátky n/J
Havířov **5:2** Most
Ústí n/L **3:5** Most
Most **2:5** Ml. Boleslav
Olomouc **4:2** Most
Most **5:3** Č. Budějovice
Havl. Brod **6:0** Most

HRÁČ OBDOBÍ

LUKÁŠ HORÁK

Dvacetiletý brankář Litvínova, jenž loni odchytil tři zápasy za reprezentační dvacítku, předvádí opravdu skvělé výkony. Gólman, který v loňské sezóně sbíral zkušenosti v druholigové Bílině, je hlavní oporou Mostu a právě díky němu drží Baník s výše postavenými celky stále krok. Jeho výkonnost je dokonce taková, že udělal z Martina Volkeho, bývalé jedničky Litvínova, týmovou dvojku.

HLAVNÍ UDÁLOSTI OBDOBÍ

* Most, coby farmářský tým Litvínova, ve svých řadách uvítal zajímavé jméno. Partnerský celek z extraligy totiž nabídl zkušební kontrakt Martinu Tůmovi (na fotce), 28letému zadákovi, o jehož kariéře se více můžete dočíst právě v tomto vydání magazínu o 1. lize. Bývalý hokejista Českých Budějovic se zkušenostmi ze zámoří se v posledních dvou letech potloukal po zahraničních soutěžích. Z hokejového srabu ho může vytáhnout angažmá v Baníku. Pokud se mu bude dařit, má slíbenou pozici v mateřském Litvínově.

* Nejlepším hráčem měsíce října se stal brankář Lukáš Horák. Tento mladíček skutečně podával skvělé výkony a ze zkušeného Martina Volkeho udělal náhradníka. Na druhém místě skončil další nadějný hokejista, litvínovský Pavel Písařík. Třetí příčku obsadil kapitán Zdeněk Tauš.

Milníky období

SESTAVA OBDOBÍ

MATÚŠ KOSTÚR

Kadaň se v tomto období zařadila mezi kandidáty na postup do play-off. Vděčí tomu zejména brankáři Matúši Kostúrovi.

ROMAN NĚMEČEK (1+4)

Zkušený obránce Mladé Boleslavi odváděl solidní výkony a nechyboval. Dařilo se mu zejména ve statistice +/- . V 1. lize není moc kvalitnějších zadáků než je on.

JAROSLAV KOMA (2+3)

Havířovský obránce je jedním z nejlepších prvoligových zadáků. O tomto faktu přesvědčuje hokejovou veřejnost snad každým odehraným kolem.

DAVID OSTŘÍŽEK (4+6)

Čerstvá posila z Třince odvádí pro Olomouc skvělou práci. Vysoký centr boduje a navíc na ledě hýří pohybem.

TOMÁŠ NOUZA (9+9)

Mladoboleslavský kanonýr navázal na loňské výkony a i letos patří k TOP 10 hráčům soutěže. Pokusí se zabojovat o titul pro nejlepšího střelce soutěže.

HRÁČ OBDOBÍ

Tomáš Čachotský (5+13), Jihlava

Jihlava se drží ve čtyřce nejlepších týmů soutěže a může zabojovat o jeden z nejlepších výsledků v poslední době. Dukla se prezentuje opravdu dobrou formou, na čemž má podíl zejména Tomáš Čachotský, ikona místního klubu. Kapitán týmu zažívá jednu z nejlepších sezón své kariéry (ne-li nejlepší) a útočí na výhru v nejsledovanější statistice- kanadském bodování. V tomto období za touto cenou vykročil hodně rázně.

PŘEKVAPENÍ OBDOBÍ

LUKÁŠ HORÁK

Nadějný gólman, který letos oslavil dvacáté narozeniny, nepatřil před startem ročníku ke kdovíjak známým brankářům. V Mostě měl původně chytat Patrik Nechvátal, po příchodu zkušeného Martina Volkeho se měl gólmanských otěží chopit zase ex-litoměřický brankář. Jenže Lukáš Horák nedal svými výkony trenérům Baníku jinou možnost, než aby z Martina Volkeho udělali týmovou dvojku. Právě Horák je nejlepším hráčem týmu.

TÝM OBDOBÍ

HC REBEL HAVLÍČKŮV BROD

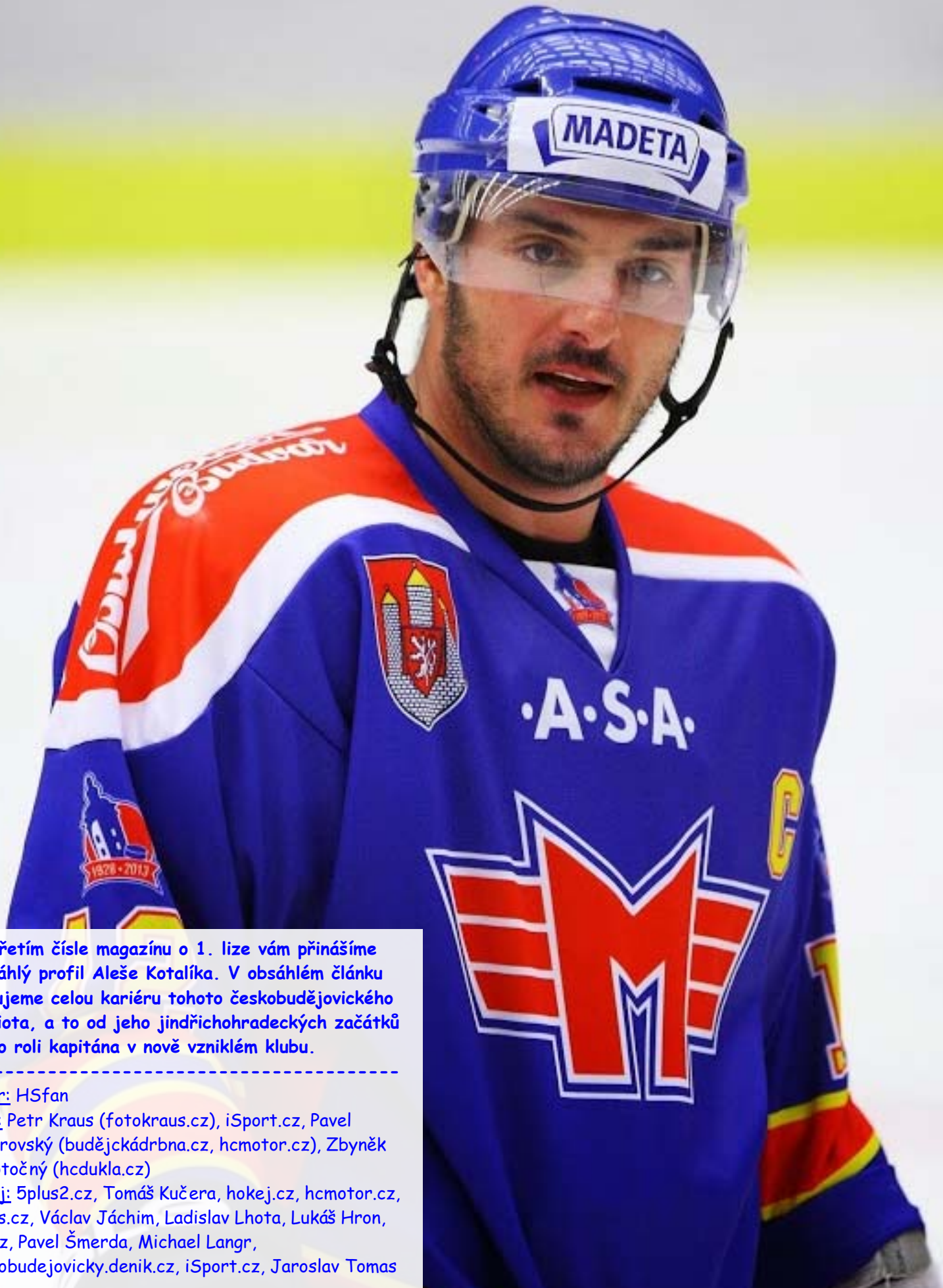
Havlíčkův Brod letos zažívá překvapivě skvělou sezónu, přitom dění uvnitř klubu je opředeno nejasnostmi. Fanoušci Rebelu jsou tak zároveň šťastní i nespokojení. Převládat by však měla spokojenost, protože Havlíčkův Brod se drží v elitní trojce prvoligových celků. V období od vydání druhého a třetího čísla magazínu o 1. lize dokázal tým z Vysočiny porazit celky z Olomouce, Českých Budějovic, Třebíče, Jihlavy či Havířova. Týmu, který v poslední době potkala řada odchodů bývalých opor, se tak po sportovní stránce nemůže snad dařit lépe.

ZKLAMÁNÍ OBDOBÍ

MEDVĚDI BEROUN 1933

Beroun zažil neskrutelný úvod soutěže. Málokdo však věřil, že by forma Medvědů měla dlouhého trvání. Nakonec k poklesu výkonnosti skutečně došlo. Beroun, který po povedeném startu opustilo několik důležitých hokejistů (Jan Dresler, Petr Šenkeřík...), totiž v tomto období prohrával jedno utkání za druhým. Ze druhé pozice se tak během měsíce propadl do středu tabulky. Medvědi tak opět mohou zabřednout do sestupových starostí.

Ve třetím čísle magazínu o 1. lize vám přinášíme rozsáhlý profil Aleše Kotalíka. V obsáhlém článku mapujeme celou kariéru tohoto českobudějovického patriota, a to od jeho jindřichohradeckých začátků až po roli kapitána v nově vzniklém klubu.

autor: HSfan

foto: Petr Kraus (fotokraus.cz), iSport.cz, Pavel Kacerovský (budějckádrbna.cz, hcmotor.cz), Zbyněk Zápotočný (hcdukla.cz)

zdroj: 5plus2.cz, Tomáš Kučera, hokej.cz, hcmotor.cz, iDnes.cz, Václav Jáchim, Ladislav Lhota, Lukáš Hron, nhl.cz, Pavel Šmerda, Michael Langr, ceskobudejovicky.denik.cz, iSport.cz, Jaroslav Tomas

ALEŠ KOTALÍK

JINDŘICHOHADECKÉ ZAČÁTKY

Aleš Kotalík se narodil den před Štědrým dnem roku 1978 (nešťastně to dítě, oslavovat narozeniny 23. prosince...) v Jindřichově Hradci. „Začínal jsem tuším v pěti letech hlavně pod dohledem mého táty, který tehdy trénoval v Jindřichově Hradci dorost,“ poodhalil.

V tomto jihočeském městě odstartoval i svou hokejovou kariéru, stejně jako další významní hráči světového hokeje- Jan Marek, bratři Micháلكové, Jiří Novotný či Vladimír Sičák. Právě s prvním jmenovaným navázal velmi blízký vztah. „Vyrůstali jsme spolu, hráli jsme spolu v mládežnických kategoriích, bydleli jsme spolu v baráku, byli jsme velcí kamarádi. Z jeho smrti jsem se ještě nevzpamatoval. Je to tragédie, která tady bude pořád. Na Honzu vzpomínám každý den, mám jeho fotku i na svém místě v kabině. Mám pocit, jako by tady byl. Ale bohužel. Už nikdy se nevrátí,“ zavzpomínal na Mistra světa z roku 2010 v rozhovoru pro 5plus2.cz.

Aleš Kotalík vyčníval už od útlého věku, v dorostenecké kategorii tak přišlo jeho stěhování do

„Na Honzu Marka vzpomínám každý den.“

STATISTIKY

Season	Team	League	GP	G	A	TP	PIM	+/-	Postseas.	GPGA	TP	PIM	+/-
1993-94	→ HC Ceske Budejovice U18	→ Czech U18	28	12	12	24	-						
1994-95	→ HC Ceske Budejovice U18	→ Czech U18	36	26	17	43	-						
1995-96	→ HC Ceske Budejovice U20	→ Czech U20	28	6	7	13	-						
1996-97	→ HC Ceske Budejovice U20	→ Czech U20	36	15	16	31	24						
1997-98	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	47	9	7	16	14	-3					
	→ Czech Republic U20	→ WJC-20	7	3	1	4	0						
1998-99	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	41	8	13	21	16	3	→ Playoffs	3	0	0	-1
1999-00	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	43	7	12	19	34	3	→ Playoffs	3	0	1	6
	→ KLH Jindrichuv Hradec Loan	→ Czech2	2	2	2	4	2	-2	→ Relegation	3	2	2	4
2000-01	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	52	19	29	48	54	5					
	→ Czech Republic	→ EHT	7	1	1	2	2						
	→ Czech Republic (all)	→ International	11	1	1	2	4	-3					
2001-02	→ Buffalo Sabres	→ NHL	13	1	3	4	2	-1					
	→ Rochester Americans	→ AHL	68	18	25	43	55	-2	→ Playoffs	1	0	0	-1
2002-03	→ Buffalo Sabres	→ NHL	68	21	14	35	30	-2					
	→ Rochester Americans	→ AHL	8	0	2	2	4	-5					
2003-04	→ Buffalo Sabres	→ NHL	62	15	11	26	41	-1					
2004-05	→ Bili Tygri Liberec Lockout	→ Czech	25	8	8	16	46	10	→ Playoffs	12	2	7	12
	→ Czech Republic	→ EHT	2	0	1	1	4						
	→ Czech Republic (all)	→ International	6	0	3	3	10						
2005-06	→ Buffalo Sabres	→ NHL	82	25	37	62	62	-3	→ Playoffs	18	4	11	8
	→ Czech Republic	→ OG	4	0	0	0	0	0					
	→ Czech Republic (all)	→ International	4	0	0	0	0						
2006-07	→ Buffalo Sabres	→ NHL	66	16	22	38	46	-5	→ Playoffs	16	2	4	8
2007-08	→ Buffalo Sabres	→ NHL	79	23	20	43	58	-5					
	→ Czech Republic	→ EHT	2	0	1	1	0						
	→ Czech Republic	→ WC	7	5	2	7	0	-1					
	→ Czech Republic (all)	→ International	9	5	2	7	0						
2008-09	→ Buffalo Sabres	→ NHL	56	13	19	32	28	-7					
	→ Edmonton Oilers	→ NHL	19	7	4	11	6	2					
	→ Czech Republic	→ WC	7	2	1	3	4	1					
	→ Czech Republic (all)	→ International	7	2	1	3	4						
2009-10	→ New York Rangers	→ NHL	45	8	14	22	38	-18					
	→ Calgary Flames	→ NHL	26	3	2	5	29	1					
2010-11	→ Calgary Flames	→ NHL	26	4	2	6	8	-7					
	→ Abbotsford Heat	→ AHL	25	6	16	22	10	6					
2011-12	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	30	8	16	24	20	-3	→ Playoffs	5	1	4	0
	→ Czech Republic	→ EHT	3	0	2	2	6	-2					
	→ Czech Republic (all)	→ International	3	0	2	2	6	0					
2012-13	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	51	14	22	36	70	-1	→ Playoffs	5	0	1	16

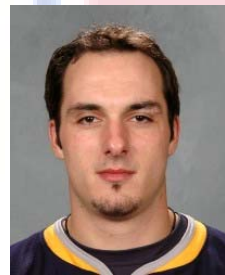

krajského města, kde mohl svou kariéru i nadále rozvíjet.

KLÍČOVÁ SEZÓNA

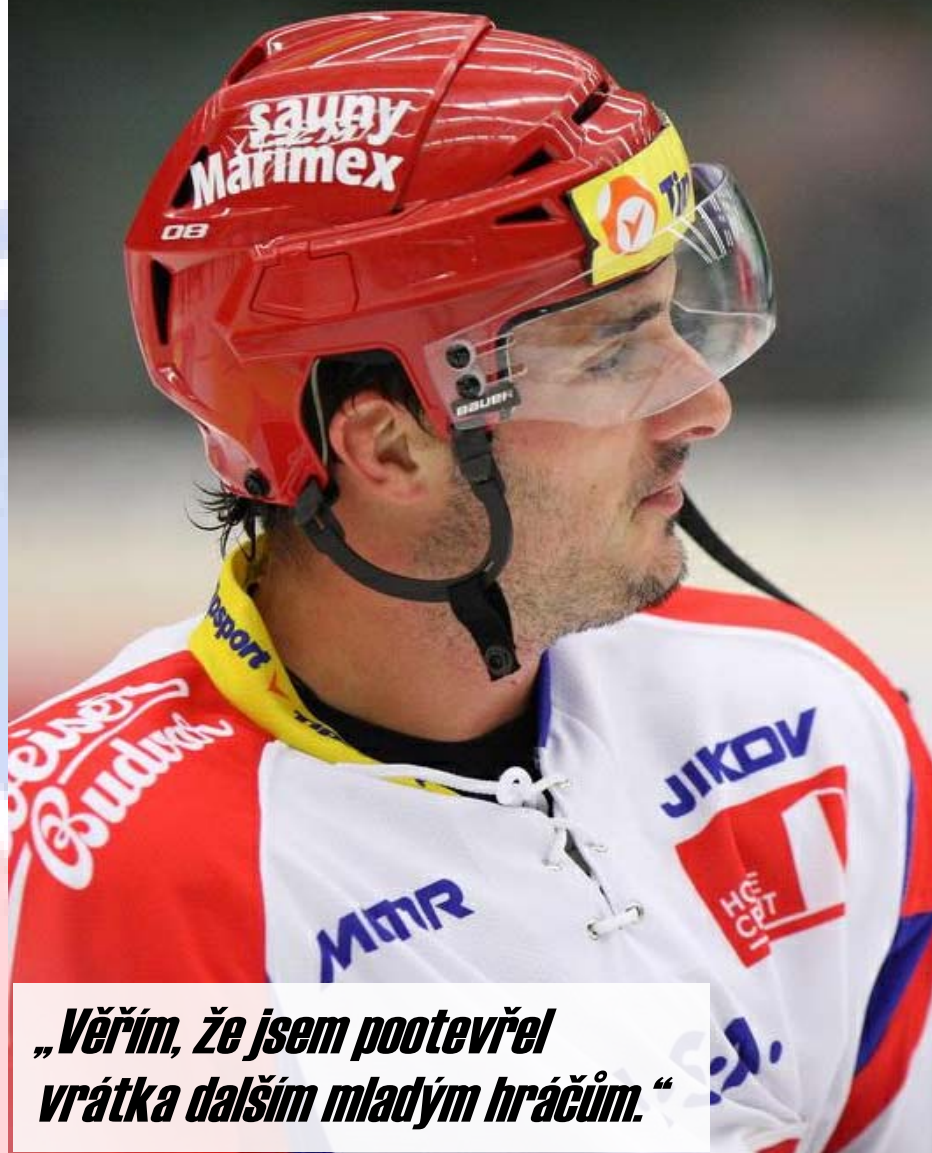
I když v současnosti 34letý hokejista nepatřil v českobudějovické juniorce ke kdovíjakým hvězdám a nevěštila se mu zrovna skvělá kariéra, díky své pili a odhodlání nakonec přesun mezi muže zvládl na jedničku.

Zlomem byla sezóna s datováním 1997/1998. Aleš Kotalík se tehdy totiž napevno zabydlel v kabině A-mužstva. „Tehdy jsem dokončil střední školu, a i když jsem si nechával zadní vrátka, všechno jsem to směřoval přece jen k profesionálnímu hokeji. Tehdy nebylo v Budějovicích příliš zvykem dávat šanci hodně mladým odchovancům, ale mně se podařilo přesvědčit trenéra Caldra, který si mě v týmu nechal a věřím, že jsem tím i trochu pootevřel vrátka dalším mladým hráčům, kteří v následujících letech čím dál tím více dokázali pronikat do prvního mužstva,“ uvedl v interview s Tomášem

HRÁČSKÉ INFO

23. 12. 1978
185cm, 103kg
hůl pravá
útočník
23Z, 6G, 8A,
-4 +/-, 14TM

„Věřím, že jsem pootevřel vrátka dalším mladým hráčům.“

Kučerou.

Za Motor ve zmiňované sezóně odehrál 47 extraligových duelů, v nichž se prosadil hned devětkrát. Logicky byl tedy nominován na svou první reprezentační akci - odcestoval s týmem do 20 let na juniorské mistrovství světa ve Finsku. Tam Aleš Kotalík v sedmi odehraných zápasech nasázel tři branky, k medaili ale jeho forma nevedla. Národní tým totiž překvapivě nestačil v boji o bronz nadějným Švýcarům. „Co se týká mládežnických reprezentací, měl jsem trochu smůlu, protože jsem narozený v prosinci a tudíž jsem vždy o nominaci soupeřil vlastně s o rok staršími kluky. Ve dvacítce jsem ale tu šanci dostal.“

Jindřichohradecký forvard ovšem tak zaujal, že ho neminul draft do NHL. Ze 164. pozice si ho zamluvilo Buffalo Sabres. Kotalíkova kariéra tak nabrala ty správné obrátky.

EXTRALIGOVOU HVĚZDOU

V ročníku 1998/1999 však musel potvrdit, že předchozí sezóna nebyla náhoda. A Kotalíkovi se to povedlo. Svou produktivitu dokonce ještě zlepšil a zařadil se i přes svůj nízký věk mezi opory jihočeského celku.

Sezóna 1999/2000 se nesla v podobném duchu. Aleš Kotalík znovu nasbíral okolo dvaceti bodů a dokazoval, že z něj jednou může být slušný extraligový hráč (málokdo ovšem tehdy očekával, že by se z něj jednou stala opora Buffala). Samotný závěr tohoto ročníku pak neomylný kanonýr strávil v Jindřichově Hradci, který se nalézal ve velmi nezáviděníhodné situaci. Musel totiž hájit svou prvoligovou příslušnost v ošidné baráži. Ani přítomnost Aleše Kotalíka ve třech duelech prolínací soutěže však Vajgaru nepomohla k záchraně. Přišel tak nečekaný pád o ligu níže.

Na nadcházející ročník 2000/2001 českobudějovický útočník nikdy nezapomene. Tato sezóna totiž pro Kotalíka znamenala opravdový průlom mezi extraligovou elitou. I když se Motoru příliš nedařilo, samotný útočník zažil parádní rok. V dvaapadesáti duelech nasbíral úctyhodných 48 kanadských bodů (19+29). Jeho výkonnost dokonce neunikla ani reprezentačním trenérům, kteří Aleše Kotalíka využili v jedenácti reprezentačních utkání. „Vím naprosto přesně proč nastal zlom. Pod trenéry Liškou a Pařízkem a i následně pod pány Tlačílem a Pouzarem jsem totiž dostal pořádnou šanci, trenéři na mě stavěli a já začal hrát v týmu klíčovou roli. Díky tomu jsem byl na ledě při důležitých momentech a proto rostlo mé sebevědomí,“ prozradil forward,

„V NHL už není závist tak jako je tomu farmě.“

jenž si v oněch 11 zápasech připsal dva body za jednu trefu a jednu asistenci.

ODCHOD DO ZÁMOŘÍ

Dařilo se mu natolik, že dokonce dostal nabídku smlouvy z Buffala Sabres. A to i přes to, že už mu bylo téměř 23 let, což není zrovna věk, ve kterém by evropští hráči mířili do zámoří. „Chci si splnit sen, zkusit nejlepší ligu světa a nakouknout do toho velkého divadla, poznat, jaké opravdu je,“ říkal před odletem.

Kotalíkova riskantní šance, zabojovat na farmě o šanci v NHL, však vyšla. Už v premiérové sezóně ve Spojených státech amerických dostal příležitost na vyniknutí. Šanci si však musel tvrdě vybojovat v AHL. V Rochesteru, farmářském týmu Šavlí, totiž strávil takřka celou sezónu 2001/2002. Tam se mu dařilo, a přestože neměl kdovíjakou důvěru od tamějšího trenéra, byl povolán na třináct utkání do nejprestižnější hokejové ligy světa. Už během takto nízkého počtu zápasů stihl vstřelit svůj první gól, k němuž přidal ještě tři nahrávky. „Když už přijde hráč do A-týmu, tak tam už se nedělají rozdíly jestli přišel z Evropy, z farmy nebo odjinud. Bez výjimky se snaží každý hráč nějak pomoci, ta závist už tam není jako farmě, tam každý hraje tak, aby na sebe upozornil, ale když už je hráč v NHL, tak je vidět, že už dosáhl nějaké úrovně - té

„Když mě vytáhli z farmy nahoru. tak jsem si řekl: Je to tady, teď nebo nikdy.“

nejvyšší. A podle toho to taky vypadá. Hráči se nad nikoho nepovyšují," pověděl něco o hierarchii v kabině.

PRŮNIK DO NHL

V ročníku 2002/2003 už na farmu nemusel, pomineme-li jednu osmizápasovou epizodku na samotném začátku sezóny. V Buffalu si totiž vybojoval velmi pevnou pozici. Za Sabres odehrál v onom ročníku hned 68 utkání, v nichž se mu povedlo nastřádat na své konto jednadvačet branek! V lednu byl dokonce vyhlášen nejlepším nováčkem měsíce. „Když mě na začátku sezóny vytáhli z farmy nahoru. tak jsem si řekl: Je to tady, teď nebo nikdy. Možná to vypadá přehnaně, ale takhle jsem to vnímal," uvedl pro hokej.cz. „Deset zápasů jsem se motal v různých pětkách. Potom mě dali k hráčům, kteří dokážou kombinovat. Dal jsem nějaké góly a měl napůl vyhráno. Organizace pochopila, že snad něco dovedu.“

Aleš Kotalík byl dokonce velmi blízko účasti na nadcházejícím mistrovství světa. Jeho startu však řekl STOP otřes mozku. I tak ale na tuto sezónu určitě nezapomeneme, nepotká-li ho ve stáří těžká skleróza. Byl to totiž bezpochyby průlomový ročník v cestě za slávou. „Začínal jsem ve čtvrté pětce, ale postupně

jsem se dostal do prvních dvou formací a dokonce i na přesilovky. Dal jsem pár branek, což mi pomohlo psychicky a trenéři viděli, že mi mohou věřit a že bych mohl prospět i týmu. Dostal jsem k sobě vynikající spoluhráče a ta sezóna se mě osobně zkrátka vyvedla náramně," zavzpomínal v rozhovoru pro hcmotor.cz.

Aleš Kotalík, velký bojovník, se tak dočkal úspěchu. Stal se stabilním hráčem nejkvalitnější ligové soutěže na světě. Musel však skousnout několik hořkých chvil. Nedostal nic zadarmo. „Život v Americe ze začátku není jednoduchý. Někdy jsem měl chuť to zabalit. Ale překousl jsem to a udělal jsem dobře. Jsem rád, že jsem nebyl jedním z hráčů, kteří dostali všechno zadarmo," uvedl v interview pro iDnes.cz. „Někteří hráči mají vysokou pozici na draftu, vysoký bonus za podpis a třeba si NHL nikdy nezahrají. Jsem strašně rád, že jsem se dokázal prosadit přes všechny talenty Buffala. Oni tu šanci nedostali, já ano. Je to pro mě zadostiučinění," dodal sympatický útočník.

NOVÁ SMLOUVA

Po průlomovém ročníku s datováním 2002/2003 vypršel Kotalíkovi jeho dvouletý kontrakt. Jednání o novém znění smlouvy se protahovala. Pak však přišla nabídka z Ruska a Buffalo začalo rychle jednat, aby náhodou nepřišlo o svůj talent. Místo dalšího čekání tak měl Kotalík návrh od Sabres na stole hned po dvou dnech. „Nabídka z Ruska byla hodně lukrativní, ale pro mě bylo prioritou hrát NHL.

Je ale pravda, že předtím jsme jednali už dlouho a nikam to nevedlo," poodhalil jednání o novém kontraktu.

Sezóna 2003/2004 sice nebyla už tak povedená jako ta nováčkovská, ale patnáct vstřelených branek je stále velmi solidní bilance. Play-off však bývalému klubu Dominika Haška opět uniklo.

VÝLUKA V NHL

V ročníku 2004/2005 potkala NHL výluka, která nakonec trvala celý rok. Pro Aleše Kotalíka se nabízely tři možnosti: buď návrat do Českých Budějovic, zahraniční angažmá nebo působení v některém z extraligových klubů. Zvítězila nakonec poslední varianta.

Angažmá v Motoru totiž padlo vzhledem k tomu, že Jihočeši spadli do 1. ligy. Ano, do mateřského celku se sice vrátila řada odchovanců z NHL (Prospal, Dvořák, Martínek, Turek a další), ale narozdíl od těchto jmenovaných hokejistů neměl Aleš Kotalík v zámoří tak dobrou pověst, že by si mohl dovolit „zahodit“ jeden rok působením ve druhé nejvyšší soutěži. „Kotel“ však o návratu uvažoval hodně dlouho a zdálo se, že do 1. ligy opravdu zamíří, a to i přes to, že by se mu tímto krokem značně zkomplikovala jednání o nové smlouvě v NHL. Coby hráč v extralize by byl zkrátka více na očích. Nakonec přišla lákavá nabídka od Bílých Tygrů, kterou se jindřichohradecký rodák rozhodl přijmout, a jeho dilema tak skončilo.

Jeho přesun do Liberce byl tedy logický, i když se to nemuselo některým fanouškům

„Liberec mi zůstane v srdci napořád.“

Českých Budějovic líbit. Motor však návrat do ELH zvládl i bez něj. Takže jeho kroku nemuseli Jihočeši příliš litovat.

Na severu Čech se Kotalík potkal s dalšími hráči z NHL - Radimem Vrbatou, Jaroslavem Modrým, Tomášem Kloučkem, Jiřím Fischerem, Milanem Hniličkou a Václavem Nedorostem. Liberec tak jednoznačně pomýšlel na úspěch. Po základní části skončili Bílí Tygři pátí, po play-off pak na slušném třetím místě, když v semifinále nestačili na pozdějšího vítěze z Pardubic. Dodnes se jedná o jeden z největších úspěchů tohoto klubu, přestože k vytoženému titulu to tentokrát kvůli velké konkurenci nestačilo.

Samotný Aleš Kotalík naskočil do 37 zápasů (včetně play-off), v nichž se mu podařilo nasbírat třiatdvacet bodů. Neosnil tedy kdovíjakou formou, což nakonec vyústilo v jeho neúčast na nadcházejícím mistrovství světa, které nakonec Česká republika opanovala. „V Liberci jsem i navzdory těžkému zranění zažil parádní rok. Našel jsem tam opravdu skvělé lidi,“ zavzpomínal. „Liberec mi zůstane v srdci napořád,“ dodal.

„Účastí na ZOH se mi splnil sen.“

ŽIVOTNÍ SEZÓNA

Mnoho hráčů na výluku doplatilo. Hodně z nich už se do NHL nikdy nevrátilo. To ovšem nebyl případ Aleše Kotalíka, a to i přes to, že ho potkalo vážné zranění, jež ovlivnilo jeho výkonnost.

Československý patriot se tak vrátil na místo činu - do Buffala. A zažil nejlepší rok své zámořské kariéry. A to jak z týmového, tak z individuálního hlediska.

Co se týče jeho osoby, tak si Aleš Kotalík vytvořil rekordy v seniorském hokeji. Ty dosud nepřekonal. Odehrál všech 82 utkání základní části, v nichž nasbíral úctyhodných 62 bodů (25+37). V play-off pak přidal dalších jedenáct (4+7).

Dařilo se i Šavlímu. Ty totiž došly až do finále konference! V tom však slavil pozdější šampión z Caroliny, která se spoléhala i na výkony Josefa Vašíčka a Františka Kaberleho.

OLYMPIJSKÉ HRY

Aleše Kotalíka zastihla skvělá forma v ten nejlepší možný čas. Ročník 2005/2006 byl totiž olympijským. A vzhledem k jeho vůdčí roli v NHL na nejprestižnější reprezentační akci nechyběl, i když se zprvu zdálo, že turnaj v Turíně bude sledovat jen z obývacího pokoje. O jeho nominaci se totiž rozhodlo až poté, co se zranil hvězdný Patrik Eliáš.

„Startovat na olympiádě - to je pro mě čest! Moc si toho vážím,“ přiznal překvapený útočník, jenž už počítal s dvoutýdenní dovolenou. „Jednoznačně se mi splnil sen.“

Na svých prvních a zároveň i posledních olympijských hrách naskočil do čtyř duelů a podílel se tak na úspěšném tažení českého národního týmu, které skončilo ziskem bronzové medaile, což se s odstupem času jeví jako velmi dobrý výsledek. Vzhledem k jeho účasti na této akci navíc stoupla i Kotalíkova prestiž. Přece jen oslovení „bronzový olympijský šampión“ zní hodně vznešeně.

DALŠÍ TŘI ROKY V BUFFALU

Po úspěšné sezóně 2006/2007 se zdálo, že se z Aleše Kotalíka stane lídr Sabres. Jenže v nadcházejícím ročníku už nedostával tolik příležitostí a otěže převzali jiní. Například Thomas Vanek, Daniel Brière či Chris Drury.

Buffalo bylo v té době skutečně skvěle složené mužstvo bez výraznějších slabin. Šavle, které získali za své výkony v základní části President's Trophy, tehdy postoupili podruhé v řadě do finále konference. Stejně jako v roce 2006 však i tentokrát skončila cesta Buffala právě v této fázi play-off, tedy těsně před branami vysněného finále o nejcennější klubovou

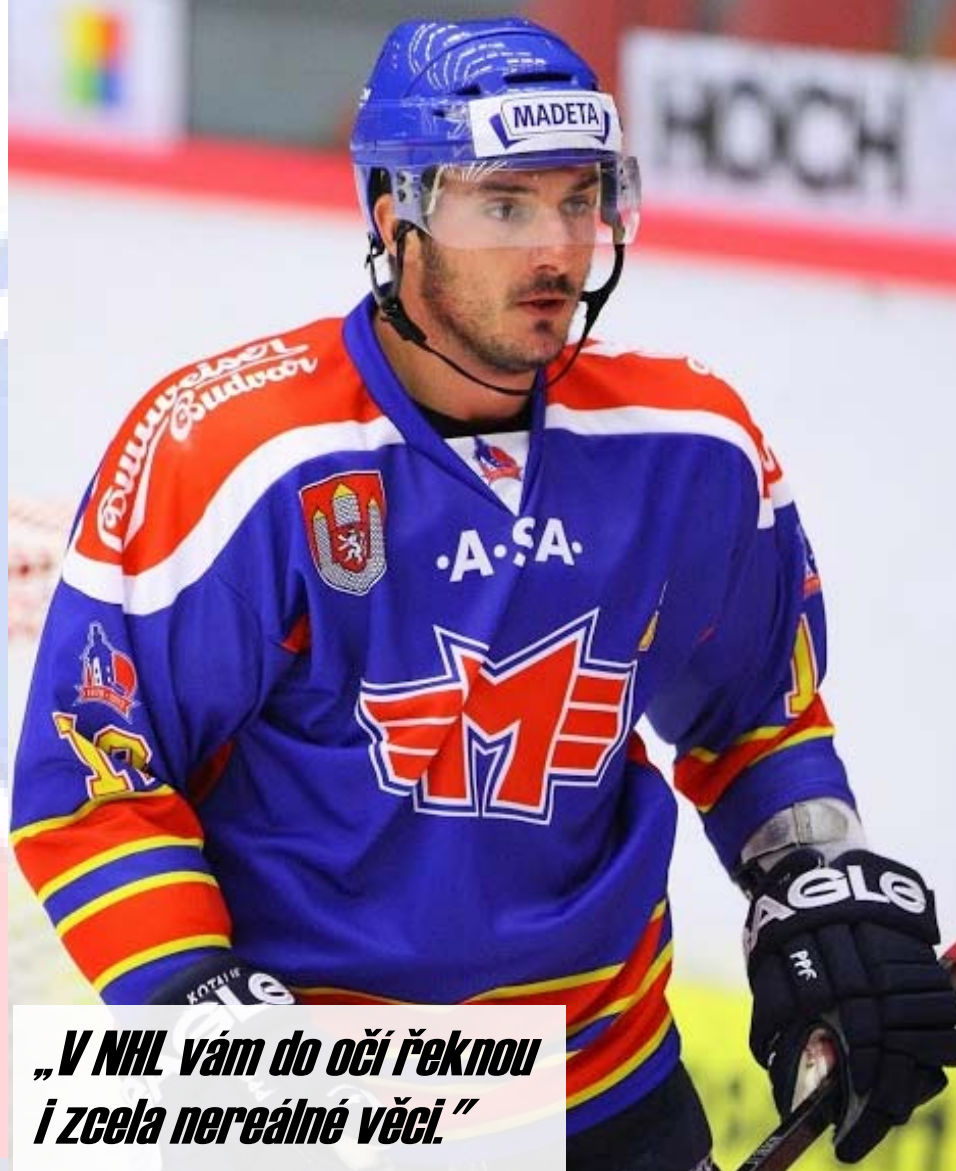

trofej světa. „Chtěli jsme uspět, ale nepovedlo se. Co naděláte? Takový bývá sport,“ komentovala jedna z ikon buffalského hokeje.

Po tomto ročníku však nastal velký zlom. Ze skvěle fungující organizace se během léta stal zrezivělý a nenamazaný stroj. Důvodem byly odchody klíčových útočníků Briéra a Druryho a rovněž i finanční a organizační potíže. Dlouho se hovořilo i o odchodu samotného Kotalíka, ten však nakonec v klubu, který mu dal v NHL šanci, setrval. Týmového úspěchu se však nedočkal. Buffalo totiž nepostoupilo ani do play-off!

Kdovíjak povedený ročník nezažil ani samotný Kotalík, který si nesedl s trenérem Ruffem a hrál v týmu tak trochu podřadnou roli, přestože si na ledě vždy odvedl svůj díl práce. „Určité věci, o kterých jsme se bavili, zejména ohledně mé role v týmu, nakonec neplatily... A nebylo to poprvé a ani naposledy,“ uvedl pro hokej.cz jindřichohradecký odchovanec. „Jsem vyléčený, už nejsem naivní. V NHL to máte všude stejné. Když jsou závěrečné pohovory, trenéři reagují velice pozitivně. Přesně tak mluví. Řeknou vám do očí i zcela nereálné věci,“ sdělil v rozhovoru s Václavem Jáchimem.

Neúspěch Buffala měl však pro Kotalíka i jednu pozitivní stránku. Poprvé v kariéře totiž mohl odcestovat na mistrovství světa. I přes skvělé výkony (5+2) nováčka na takovémto typu akce nakonec Češi odjeli z MS 2008 v Quebecu bez medaile.

„V NHL vám do očí řeknou i zcela nereálné věci.“

PRVNÍ VÝMĚNA

Ročník 2008/2009 opět zahájil v Buffalu, přestože se Šavle rozhodli udělat generační obměnu. Nakonec však došlo i na Aleše Kotalíka. Ten byl totiž ke konci základní části vyměněn do Edmontonu. O svém trejdu se přitom dozvěděl prostřednictvím svého nového spoluhráče a jmenovce Aleše Hemského. „Bylo to zvláštní. Začínal jsem mít pocit, že budu v Buffalu pokračovat. Pak mi ale najednou zavolal Aleš Hemský, že prý jdu k nim do Edmontonu. Viděl informaci v kanadské televizi. Nechtěl jsem mu věřit. Říkal jsem si, že to je nějaký vtíp. Ale nebyl. Brzy poté se mi začal vařit telefon,“ poodhalil zákulisí jeho první výměny v kariéře. „Byla to ale pozitivní změna. V Sabres to někdy nebylo ideální, hrál jsem tam sedm let, což je fakt dost dlouho. Atmosféra v Edmontonu mi navíc připadala přátelštější,“ dodal.

V Oilers sice dohrál sezónu, ale nabídku nové smlouvy nedostal. I když se Aleš Kotalík ocitl bez angažmá, svolil k účasti na MS 2009. Hodně tak riskoval, jelikož při případném zranění by musel ze svých požadavků hodně slevit. „Tohle si každý musí rozhodnout sám. Řeknu vám, není to nic jednoduchého ani příjemného. Jdete do rizika, člověk se může

zranit, tohle se v hokeji stává. Samozřejmě jsem nechtěl a nemohl připustit, co by se stalo v případě vážného zranění. Prostě jsem chtěl hrát a šel do toho," uvedl útočník s tvrdou a přesnou střelou. „Já jsem prostě neuvažoval, že bych se omluvil. V reprezentaci jsem vždycky hrál s radostí," dodal pro čtenáře hokej.cz.

Jenže ani přítomnost věhlasného kanonýra, který na turnaji nastřádal tři kanadské body, nakonec českému národnímu týmu nepomohla k zisku medaile. Pro Aleše Kotalíka bylo mistrovství světa konané ve Švýcarsku jeho druhým a zároveň i posledním vrcholným šampionátem. Narozdíl od některých současných prvoligových hráčů se tak nemůže pochlubit cenným kovem z MS. Bronz z olympiády v Turíně však Kotalíkovi už nikdy nikdo nesebere.

ALEŠ KOTALÍK JEZDCEM

V létě 2009 zažil Aleš Kotalík poprvé v kariéře pocit, jaké to je být volným hráčem. Období nejistoty skončilo poté, co šikovnému křídelníkovi na stole přistála nabídka smlouvy od slavných Jezdců z New Yorku! Angažmá v tomto klubu je bráno hodně prestižně, takže nebyl důvod, proč váhat. Navíc byla Kotalíkovi slíbena role jednoho z ofenzivních tahounů.

Jenže sliby - chyby. I přes povedené výkony záhy upadl v nemilost kontroverzního trenéra Johna Tortorelly. „Začátek sezóny jsem měl parádní, po čtvrtině základní části jsem byl v pětadvacítce kanadského bodování

„Žiješ tak, jak se ti daří na ledě.“

celé soutěže. Potom jsem dostával méně a méně šancí, hrál jsem málo minut a v situacích, kdy jsem nemohl být efektivní. Cítil jsem trenérovu nedůvěru, přestože si mě do týmu sám vybral," řekl pro hokej.cz.

Působení ve městě hříchů tak nemělo dlouhého trvání. Nespokojený a nevytěžovaný útočník byl vytřejdován do Calgary. I přes pouhých pětáct čtyřicet odehraných zápasů však na angažmá v New Yorku nikdy nezapomene. „Být členem Rangers je svátek a čest pro každého hráče," uvedl. „Nikde na světě člověk nevidí to, co v New Yorku. Život tam nabízí prakticky všechno. Užíval jsem si to a kdyby se dařilo v hokeji, nemohl jsem se mít lépe. Znovu se ale potvrdilo, že žiješ tak, jak se ti daří na ledě. Potom jsem si už dokázal máloco užít a věděl, že můj odchod je nevyhnutelný," prozradil v interview s Ladislavem Lhotou. „Jednalo se o nejsložitější období mé kariéry. Někdy se prostě sejdou věci, kvůli nimž nemůže být člověk úspěšný a dobrý hráč. Bohužel ne všechno fungovalo, jak mělo. Pak nezbyvá než se dívat dopředu a minulost hodit za hlavu," shrnul.

NEÚSPĚŠNÉ ANGAŽMÁ V CALGARY

Po trejdu k Flames dostal Aleš Kotalík novou šanci. Mohl dokázat, že Rangers udělali chybu, když mu nedali adekvátní příležitost. Jenže 185 centimetrů vysoký útočník se v závěru sezóny 2009/2010 hodně trápil. Za Calgary stihl odehrát 26 utkání, v nichž nasbíral pouze pět bodů.

Kvůli špatné formě přišel o nominaci na Mistrovství světa 2010, které nakonec pro Českou republiku skončilo senzačním úspěchem. Ačkoli se národní tým potýkal s řadou omluvenek, Kotalík osloven nebyl. „Trenéři prostě věřili jiným hráčům. Musel jsem to akceptovat a nějak se s tím smířit. Jednou až třeba budu trenérem, taky si nevezmu do týmu někoho, komu nevěřím, že mi pomůže,“ nezazlíval Vladimíru Růžičkovi jeho rozhodnutí.

Po skončení neúspěšné sezóny byl Aleš Kotalík zařazen na listinu volných hráčů. Odtud si ho však žádný tým NHL nevybral a více než stokilový forward tak dostal u Plamenů šanci i v přípravě na nadcházející ročník. „Je zajímavé, co může jedna průměrná sezona udělat s kariérou,“ konstatoval.

V Calgary nakonec setrval i pro úvod ročníku s datováním 2010/2011. Jenže Calgary se trá pilo a došlo ke změnám.

„Nad hokejkama pořád špekuluju a špekuluju.“

MANIAK NA HOKEJKY

Aleš Kotalík je znám tím, že svým hokejkám věnuje hodně péče. Chce je mít co nejlépe připravené. Často je kvůli tomu terčem vtípků ze stran spoluhráčů. „Se mnou je to těžké. Já zkrátka musím hokejku v rukou správně cítit. Je to nástroj, který potřebuješ, abys byl úspěšný. Proto se snažím, aby moje hole byly takové, jak si představuju,“ uvedl pro iDnes.cz. „V Americe se mnou měli lidi, kteří se starají o klubovou výzbroj, docela těžkou práci. Trvalo to, než se našla taková, která mi seděla. Bud' ti hokejka vyhovuje na střelu, nebo se ti na ní líp drží puk. Musíš to vyladit, abys měl jak dobrou kontrolu kotouče, tak střelu. Proto nad tím pořád špekuluju a špekuluju,“ dodal v interview s Lukášem Hronem. „Byl bych rád, kdybych ji dostal do ruky a už s ní nemusel nic dělat. Ale to se nestává,“ uzavřel profesionál každým coulem.

Kvůli platovému stropu se přesun týkal i Aleš Kotalík, jenž se ve zmiňované sezóně dlouho pral se zraněními. Hvězdný útočník byl nakonec zařazen na waiver list, odkud si ho však nikdo nevybral a hokejista, jehož důležitost se ještě znásobuje držetím hole (napravo), tak putoval na farmu do AHL.

Pro zkušeného hokejistu pochopitelně nastalo velmi těžké období. *„Moje kariéra se neubírala směrem, jakým bych chtěl,“* přiznal. *„Nebylo to nic příjemného. Po tom všem, co mě za ty roky potkalo, jsem prakticky ztratil chuť k hokeji. Bylo to těžké, hodně těžké. V životě se ale stávají horší věci,“* sdělil pro čtenáře nhl.cz.

I když se Aleš Kotalík ocitl v nelehké situaci, v Abbotsfordu odváděl velmi slušnou práci a na ledě nic neošdil. Hrál naplno a byl učitelem pro své mladší spoluhráče. *„Aleš byl úžasný, nemohu o něm říci jediné špatné slovo,“* kvitoval přístup svého bývalého švédce Jim Playfair. *„Člověk by předpokládal, že po přesunu z prvního týmu na farmu ztratí hráč motivaci, ale on byl opravdu skvělý. Byl to náš velký vůdce,“* vzpomíná jeho tehdejší kolega Jon Rheault. Sám Kotalík komentoval situaci takto: *„Jakmile naskočíte do zápasu, snažíte se vždy hrát svým stylem a dělat to nejlepší. Nezáleží pak na tom, zda hrajete na rybníku, v AHL či NHL. Snažil jsem se pomoci mladším klukům v kariéře. Kdysi jsem si tím taky prošel.“*

„NÁVRAT“ DO BUFFALA

Bylo více než jasné, že pro Kotalíka sezónou 2010/2011 jeho zámořská kariéra skončila. V Calgary logicky s tímto útočníkem nepočítali a vzhledem k vysoké smlouvě se jeho výměna jevila hodně nereálně.

„V jeden čas jsem ztratil chuť k hokeji.“

HOKEJOVÁ SVATBA

<http://vimeo.com/71450554#>

Aleš Kotalík se letos v létě oženil. Se svou novou vyvolenou pak natočili klip s názvem **Bára + Aleš = HOCKEY LOVE**. Tento šot můžete zhlédnout po kliknutí na výše uvedený odkaz. *„Máme spoustu společných zájmů. Sportujeme, hrajeme golf. I to jsou věci, které vztahu ze začátku hodně pomáhají. Zjistili jsme, že je nám spolu dobře a chceme spolu strávit zbytek života,“* komentoval šťastnou událost čerstvý novomanžel. Na svatbě nechyběli Špaček, Turek, Prospal, Hnilička a další.

měl život žít tak, aby byl co nejspokojenější, protože nikdy neví, co se může stát. Snažil jsem se vrátit do prostředí, kde mi je dobře. Jsem rád, že se to podařilo dotáhnout," uvedl populární „Kotel“.

Aleš Kotalík se tak stal nejlépe placeným sportovcem v historii českých ligových soutěží. Roční gáži ve výši padesáti čtyř milionů korun mu totiž i nadále platili Šavle, které svého kmenového hráče uvolnili na hostování. Jen pro zajímavost, další nejvyšší platy v historii brali Jiří Dopita (15 mil.), Pavel Patera (13 mil.), Karel Poborský (12 mil.) či Tomáš Řepka (10 mil.). Aleš Kotalík v tomto ohledu tedy suverénně zvítězil.

V sezóně 2011/2012, kdy mu dobíhala smlouva s Buffalem, dokonce na účet dostával více peněz než zbytek celého českobudějovického týmu, což je naprosto nevídaná věc. *„Aleš má takovou smlouvu, jakou si vybojoval v NHL. K těm penězům se dopracoval tvrdou dřinou v zámoří, zaslouží si je,"* uvedl pro iDnes.cz tehdejší generální manažer klubu František Joun. *„Žádnou závist jsem nepocítil, lidi se na to dívají spíš tak, že to celé je dobře zařízené,"* uvedl

Jenže před zahájením ročníku přišel šok. Produktivního forvarda totiž získalo Buffalo, kde „Kotel“ prožil své nejlepší časy. Šance na restart uvádající kariéry však nakonec svůj účel nesplnila. Aleš Kotalík se totiž nevešel do sestavy a byl poslán na farmu. *„Mrzelo mě, že jsem nedostal šanci, protože jsem přišel do takřka svého druhého domova. Byl jsem výborně připravený a věřím, že bych se dokázal prosadit. Jenže hokej v Americe je i velký byznys a já poslední dvě sezony neměl podařené a moje pozice v týmech, kde jsem byl, mi nedávaly šanci na to, abych jakkoliv obnovil své jméno,"* uvedl pro hcmotor.cz.

Do AHL se pochopitelně pracovitému útočníkovi moc nechtělo, a tak začal vyjednávat o svém novém působišti na starém kontinentu. Jako logická varianta by se jevil odchod do KHL, jenže do Ruska nakonec kvůli strachu z létání nezamířil. *„V tomto ohledu mě hodně ovlivnila tragédie hokejistů Jaroslavle. Ztratil jsem tam kluky, kteří mně byli hodně blízcí,"* sdělil v rozhovoru pro 5plus2.cz *„Celkově se bojím, čím jsem starší, létat. A nepotřebuji tedy zažívat stres v Rusku, jestli někam doletíme, nebo ne. Za ty vydělané peníze to fakt nestojí,"* dodal v interview s Pavlem Šmerdou.

ZPÁTKY DOMA

Druhou možnou variantou nového působiště byly České Budějovice, kde poprvé načuchnul k seniorskému hokeji a odkud odcházel do zámoří.

Díky vstřícné dohodě s Buffalem nakonec k jeho návratu skutečně došlo. *„Po Jaroslavli se mi změnila priority. Není to jen o penězích a člověk by*

„Nepotřebuji zažívat stres v Rusku, jestli někam doletíme, nebo ne. Za ty vydělané peníze to fakt nestojí.“

v interview s Michaelem Langrem „Kotel“.
„Smlouvu mám takovou, jakou jsem si vyhrál a hraju tam, kam mě Buffalo poslalo. Že to je v mém mateřském klubu a ne na farmě, to je jen o benevolenci Sabres, kde už jsem v minulosti něco odehrál,“ doplnil.

Dres Českých Budějovic, kam se vrátil po deseti letech, poprvé oblékl 7. října 2011 a hned se uvedl vstřelenou brankou. „Byl to úplně fantastický zážitek. Způsob, jakým mě tady lidé přijali, mě opravdu dojal. To jsou právě ty okamžiky, proč člověk hraje hokej,“ komentoval svoji obnovenou premiéru na jihu Čech.

EXTRALIGOVÁ LÉTA

Aleš Kotalík se ocitl v nelehké situaci. Očekávalo se od něj, že bude na ledě dominovat, jenže málo se bralo zřetel na jeho zápasovou nerozehranost. Sezónu 2011/2012, ve které stihl odehrát třicet duelů, tak zakončil s bilancí osmi branek a šestnácti asistencí, což nebylo žádné extrémně vysoké číslo, ale vzhledem k okolnostem se rozhodně jednalo o solidní výsledek.

Důrazný útočník, který v osobních soubojích využívá svou svalovou hmotu, se vrátil i do reprezentace, byť absolvoval pouze jeden turnaj Euro Hockey Tour.

Jeho přínos pro českobudějovický hokej se však nedá vyjádřit jen statisticky. V kabině totiž odvedl možná ještě větší práci. Stal se mentorem svých mladších spoluhráčů, kterým zdůrazňoval zejména to, aby na sobě tvrdě makali stejně jako on. „Všichni nemají Jágrův talent, proto je

„Když něco nejde, tak to vlastně jde. Všechno je totiž v hlavě, a když si to tam nastavíš, tak zvládneš i zdánlivě nemožné.“

můžu navést i na cestu, kterou jsem se vydal já,“ sdělil čtenářům MF Dnes. „Mě osobně dostala nahoru jen tvrdá práce. Společně s Lukášem Zíbem, mým velkým kamarádem, máme heslo, že když něco nejde, tak to vlastně jde. Všechno je totiž v hlavě, a když si to tam nastavíš, tak zvládneš i zdánlivě nemožné. Oba jsme začínali v Budějovicích a právě ty extrémní dávky, které jsme odtrénovali, nás nakoply do zahraničí,“ popsal jeden z možných receptů na úspěch.

V létě 2012 vypršela Kotalíkova jeho smlouva se Sabres. Silově hrající útočník se tak stal volným hráčem a mohl si vybírat z řady nabídek. Nakonec se však rozhodl pokračovat v srdečním Motoru. „Prioritou pro mě bylo hrát právě doma. Z mého osobního hlediska nebylo nic zajímavějšího,“ sdělil pro denik.cz. „Finance nehrály žádnou roli.“

Díky výluce v NHL se do Českých Budějovic vrátila řada odchovanců či bývalých

hráčů. Jmenovitě: Martin Hanzal, Václav Prospal, Radek Martínek, Milan Michálek a Andrew Ference. Kdyby stávka v zámoří pokračovala celou sezónu, Jihočeši by se zařadili mezi největší favority na vítězství. Jenže NHL se po Novém roce znovu rozběhla a kádr Mountfieldu se opět zařadil do šedivého extraligového průměru.

I přes výborné výkony Aleše Kotalíka, jenž se stal se šestatřiceti kanadskými body nejproduktivnějším hráčem týmu, tak tradiční hokejový celek na výraznější úspěch opět nedosáhl.

KRÁDEŽ EXTRALIGY

Na jaře, kdy ještě nikdo nevěděl, že se za pár měsíců stane z Českých Budějovic prvoligový klub, se jihočeský patriot rozhodoval, co s ním bude dál. Uvažoval dokonce o odchodu do Švýcarska.

Jenže když se na svět vyrojila zpráva o přesunu nejvyšší soutěže do Hradce Králové, Aleš Kotalík myslel jen na to, jak v Českých Budějovicích udržet profesionální hokej. Společně s dalšími odchovanci v čele s Radkem

Bělohlavem se mu nakonec obtížný úkol podařilo splnit, přestože se dlouho zdálo, že to s nově vzniklým subjektem nedopadne zrovna nejlépe. Nakonec však vyhrál zdravý rozum a prvoligovou licenci dostala skupina bývalých hráčů. Aleš Kotalík hrál ve složitém vyjednání jednu z hlavních rolí. Právě on byl totiž zárukou toho, že to Radek Bělohlav, jednatel klubu, myslí s místním hokejem seriózně.

Když vše nabralo ten správný směr, byl Aleš Kotalík představen jako nový lídr a kapitán týmu. Žádné stěhování do Hradce Králové podle očekávání nenastalo. „Nevracel jsem se do Česka, abych hrál za klub majitele, který ho přesouvá, vrátil jsem se hrát za České Budějovice. Pro Hradec mi srdce nebije,“ řekl na rovinu.

Nový kapitán Motoru viděl celou kauzu ohledně hokeje následovně: „Nebolí mě z toho jen hlava, ale i žaludek a srdce... Dospělo to tak daleko, jak nikdo neočekával. Že nedošlo ke shodě mezi Mountfieldem, magistrátem a Budvarem je hodně smutné. Já to osobně beru jako plivanec do obličeje a facku všem lidem, kteří se za ty roky starali o hokej, snažili se ho někam posunout. Celé to seskupení na magistrátu časem zjistí, jak krátkozraké rozhodnutí

„Nebolí mě z toho jen hlava, ale i žaludek a srdce...“

podpořili."

Aleš Kotalík nevinil z celé kauzy pouze představitele Mountfieldu. Snažil se vidět situaci objektivně. „Vůle k jednání nebyla. Z čí strany, to je otázka. U jednání jsem nebyl, takže to nemohu nějak detailně posuzovat. Informace jsem čerpal především z médií," řekl pro ceskobudejovicky.denik.cz. „Firmě Mountfield se těžko můžeme divit. Její rozhodnutí chápu a respektuji. Šla tam, kde dostane podporu. Mrzí mě ale přístup naší radnice, která se zachovala laxně. Měla by reprezentovat naše město a region a starat se o to, aby tady byl sport i kultura. Neměla to nechat dojít tak daleko, aby hokej z města odešel. Vždyť tady má obrovskou tradici," dodal sympatický forward.

VRÁTÍ SE MOTOR NA EXTRALIGOVOU MAPU?

Nově vzniklý klub, který se hrdě hlásí k tradici úspěšného Motoru, má jediný cíl- co nejdříve vrátit České Budějovice tam, odkud je letos v okurkové sezóně vyhnali. Pomoci k tomu má kvalitní kádr a dobré zázemí. Funkcionáři jihočeského celku se chtějí inspirovat plzeňskými Indiány. „To je organizace, která má hlavu a patu. Taky ten úspěch, který měli v uplynulé sezóně, není náhodný. Je to pro nás

vzor, jak by to mělo fungovat," uvedl pro iDnes.cz Aleš Kotalík. „Osobnosti dělají strašně moc jak ve vztahu k fanouškům, tak směrem ke sponzorům. Proto je Plzeň tam, kde je. Hráči tam rádi chodí, protože vědí, že se tam hokej dělá trochu jinak. Každý, kdo tam hrál, mi to potvrdí. Mluvil jsem s Milanem Gulašem nebo Pavlem Kašpaříkem, kteří byli dřív v Budějovicích. Víím to i od Jardy Špačka, se kterým jsem velký kamarád. Rád bychom, aby se nám něco podobného podařilo tady. Ta cesta ale bude bohužel trochu delší. Chceme pro to ale udělat maximum, aby byli fanoušci na klub hrdí. Abychom na hokejové mapě něco znamenali," dodal v interview s Jaroslavem Tomasem.

České Budějovice byly před sezónou tipovány na černého koně soutěže a jednoho z hlavních favoritů. Jenže ukázalo se, že návrat do extraligy nebude vůbec lehkým úkolem. Ba naopak. Motor se zatím velmi pomale rozjíždí a měl by si dávat velký pozor, aby neměl starosti s pouhým postupem do play-off.

Ani Aleš Kotalík nepodává výkony, na které jsme od něho z předcházejících let zvyklí. Svou roli v tom sehrál fakt, že kvůli zranění toho v letní přípravě moc nenatrénoval a adaptace s novým mužstvem zkrátka nějaký čas trvat musí. Je však možné, že v play-off se Motor rozjede naplno. A Aleš Kotalík na tom bude mít bezpochyby nemalý podíl...

„Chceme udělat maximum, aby byli fanoušci na klub hrdí. Abychom na hokejové mapě něco znamenali.“

Sen mnoha fanoušků se splnil. Slavný odchovanec Horácké Slavie se po dlouhých letech vrátil do mateřského celku. Zatím sice jen na měsíc, ale nebylo by překvapení, kdyby na Vysočinu sezónu dohrál. Pro Třebíč je jeho návrat jednoznačně zprávou sezóny.

autor: HSfan

foto: Jiří Mokrý (hstrebic.cz)

zdroj: Jiří Mokrý, Josef Jakoubek, deník.cz, hstrebic.cz

MICHAL MIKESKA

Patnáct let. Tak dlouho čekali fanoušci Horácké Slavie na návrat svého oblíbence. Mezitím se vyhlášený bavič kabiny stal extraligovým šampionem s Pardubicemi či vítězem ruské Superligy, kde hájil barvy bohatého Salavatu Julajevu Ufa. Krom toho rovněž oblékl v několika utkáních reprezentační dres a vybudoval si pověst jednoho z nejlepších českých centrů v Evropě. Podrobně se o jeho kariéře můžete dočíst ve druhém čísle třetího ročníku magazínu o 1. lize. Odkaz zde: http://hstrebic.cz/foto_tre/foto_clanky_1213/2013-2.pdf

Věhlasný hokejista pamatuje ještě druholigové časy, kdy se Třebíč marně snažila o postup do 1. ligy. V sezóně 1996/1997 se to Horácké Slavii podařilo. Byl u toho i 20letý Michal Mikeš. Ze současného kádru týmu z Vysočiny u tohoto památného momentu nechyběl už jen Rostislav Malena, vlezkušený obránce, který se do mateřského klubu vrátil před loňským ročníkem.

Statný útočník, jemuž se mezi diváky nepřeždívá jinak než „Mikeš“, si těžce vybojovanou 1. ligu dokonce jeden rok i zahrál.

STATISTIKY

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM	+/-
1992-93	SK Horácká Slavia Třebíč (2.liga)						
1993-94	SK Horácká Slavia Třebíč (2.liga)						
1994-95	SK Horácká Slavia Třebíč (2.liga)						
	SK Horácká Slavia Třebíč (baráž)						
1995-96	SK Horácká Slavia Třebíč (2.liga)						
	SK Horácká Slavia Třebíč (baráž)	-	3	-	-	-	-
1996-97	SK Horácká Slavia Třebíč (2.liga)	30	4	5	9	-	-
	SK Horácká Slavia Třebíč (baráž)	8	1	3	4	-	-
1997-98	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	44	9	12	21	81	-
1998-99	HC Pojišťovna IPB Pardubice (E)	50	9	8	17	114	- 7
	HC Pojišťovna IPB Pardubice (E,p-o)	3	0	0	0	0	- 2
	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	2	0	0	0	2	0
1999-00	HC Pojišťovna IPB Pardubice (E)	20	1	3	4	47	- 5
	HC Femax Havířov (E)	32	10	6	16	60	- 3
2000-01	HC Pojišťovna IPB Pardubice (E)	36	7	6	13	71	+ 9
	HC Pojišťovna IPB Pardubice (E,p-o)	7	2	2	4	8	+ 4
2001-02	HC Pojišťovna IPB Pardubice (E)	48	8	14	22	119	- 4
	HC Pojišťovna IPB Pardubice (E,p-o)	3	1	0	1	0	+ 2
2002-03	HC ČSOB Pojišťovna Pardubice (E)	42	8	12	20	97	+ 8
	HC ČSOB Pojišťovna Pardubice (E,p-o)	19	1	7	8	30	+ 3
2003-04	HC Moeller Pardubice (E)	40	9	13	22	62	+ 9
	HC Moeller Pardubice (E,p-o)	7	0	5	5	16	+ 2
	HC VČES Hradec Králové (1.liga)	1	0	3	3	0	+ 3
2004-05	HC Moeller Pardubice (E)	50	21	34	55	99	+23
	HC Moeller Pardubice (E,p-o)	12	1	10	11	12	- 3
2005-06	HC Moeller Pardubice (E)	46	7	22	29	88	- 2
	HC Moeller Pardubice (ECC)	2	0	2	2	12	- 1
2006-07	Salavat Yulajev Ufa (RUS1)	54	13	24	37	38	+13
	Salavat Yulajev Ufa (RUS1,p-o)	8	1	1	2	6	- 1
2007-08	Salavat Yulajev Ufa (RUS1)	49	6	17	23	50	+ 3
	Salavat Yulajev Ufa (RUS1,p-o)	16	2	9	11	26	+ 3
2008-09	Salavat Yulajev Ufa (KHL)	42	6	18	24	48	+12
	Salavat Yulajev Ufa (KHL,p-o)	4	0	1	1	6	0
	Salavat Yulajev Ufa (CHL)	4	2	1	3	4	+ 1
2009-10	Sibir Novosibirsk (KHL)	7	1	2	3	10	- 1
	HC MOUNTFIELD (E)	40	8	15	23	50	- 1
	HC MOUNTFIELD (E,p-o)	5	0	0	0	24	- 3
2010-11	HC MOUNTFIELD (E)	49	10	17	27	81	0
	HC MOUNTFIELD (E,p-o)	6	0	0	0	4	- 1
2011-12	HC MOUNTFIELD (E)	7	0	1	1	12	- 3
	HC Energie Karlovy Vary (E)	34	5	8	13	26	- 6
	HC Energie Karlovy Vary (E,p-out)	8	1	0	1	10	- 4
2012-13	Královští lvi Hradec Králové (1.liga)	40	9	19	28	68	+ 1
	Královští lvi Hr. Králové (1.liga,p-o)	1	0	0	0	0	0

A vedl si natolik dobře, že zaujal extraligové funkcionáře, zejména ty z Pardubic, za které pak Michal Mikeska osm let nastupoval a vybudoval si tam rodinné zázemí. Coby nejproduktivnější extraligový hráč výlukové sezóny 2004/2005 si pak díky odchodu do Ruska vydělal nějaký ten rubl. „Co se za ty roky od mého posledního zápasu za Třebíč změnilo? Určitě jsem o patnáct let zestárl, se mi zdá. Jinak jsem se nezměnil vůbec. Duchem jsem pořád mladý kluk, akorát to tělo je nějaké zhuntovanější,“ uvedl se svým typickým humorem Mikeska.

O jeho návratu do Horácké Slavie se spekulovalo už v letní přípravě, kdy se 37letý útočník s Třebíčí krátce připravoval. Avšak vzhledem k tomu, že žije se svou rodinou v Pardubicích, se nakonec rozhodl dál vyčkávat na jiné nabídky. Zatímco jeho parták Roman Erat se dočkal, Mikeskovi na stůl žádná adekvátní smlouva nepřistála. „Chodil jsem na led v Pardubicích, s juniorkou. Občas, ne pravidelně. A připravoval jsem se na suchu. Někdy sám, jindy s juniorkou. Staral jsem se o děti a přemýšlel, co se sebou. Co dál,“ uvedl pro iDnes.cz o událostech v předcházejících měsících. „Samozřejmě byly chvíle, kdy jsem si myslel, že je čas skončit. Bylo jich opravdu hodně. A právě v době, kdy jsem o tom uvažoval už hodně reálně, se ozvali kluci z Třebíče. A trochu mě z toho vytrhli,“ dodal v interview s Janem Salichovem.

VRÁTÍ SE DALŠÍ ODCHOVANCÍ?

ROMAN ERAT

šance na návrat: 70%

Bývalá opora Znojma či Brna měla do Třebíče namířeno už před letošním sezónou. Dlouho se zdálo, že skutečně Horáckou Slavii posílí. Pak však přišla nabídka z italského Sterzingu, kde si tak odbývá své první zahraniční angažmá. Je vysoce pravděpodobné, že se po ukončení tohoto působení vrátí na mateřský led. V Třebíči si totiž postavil rodinný dům.

LEOŠ ČERMÁK

šance na návrat: 40%

Opora brněnské Komety se netají tím, že by jednou ráda zakončila svou kariéru v mateřské Třebíči. Stejně jako Roman Erat, tak i Leoš Čermák vlastní v rodném městě dům, takže po stránce osobní by problém nastat neměl. Otázkou však je, zda zůstane hokejista se zkušenostmi z KHL zdravý a jestli se domluví s Třebíčí na finančních podmínkách. Pravděpodobnost jeho návratu je však poměrně vysoká.

PAVEL KUBIŠ

šance na návrat: 10%

Pavel Kubiš je zástupcem mladší generace úspěšných trebičských odchovanců. 28letý bojovník hájící barvy Zlína v extralize jistě ještě pár let pobude, ale až v nejvyšší soutěži skončí, je celkem možné, že se vrátí na mateřský led. Na svůj mateřský klub totiž nezapomněl a pokud budou Třebíči přát okolnosti, třeba Pavla Kubiše Horácká Slavia za pár let získá.

ONDŘEJ NĚMEC
šance na návrat: 1%

29letý obránce nastupoval za Třebíč naposledy v sezóně 2004/2005. Od té doby se hodně změnilo. Z Ondřeje Němce se stal jeden z nejlepších, ne-li nejlepší český obránce na starém kontinentu. Konstruktivní zadák, jenž je v současnosti oporou pražského Lva, se stal mimo jiné mistrem světa. Do Třebíče se zřejmě nevrátí. Ale nikdy neříkej nikdy.

PATRIK ELIÁŠ
šance na návrat: 0%

Návrat Patrika Eliáše je nejméně pravděpodobný. Respektive řečeno vůbec. Hvězda New Jersey se nemá do Horácké Slavie zkrátka důvod se vracet. Jeho rodina žije v Americe, kde se Patrik Eliáš, pravděpodobný kapitán české reprezentace na nadcházejících olympijských hrách, bude chtít usadit.

VLADIMÍR SOBOTKA
šance na návrat: 2%

Z trojlístku trebičských odchovanců, kteří působí v zámoří, se jeho případné angažmá jeví nejpravděpodobněji. Defenzivní útočník St. Louis Blues se totiž do rodného města rád vrací a už několikrát se na ledě připravoval s prvotřídními hokejisty. I tak se ale jeho návrat jeví utopisticky.

MARTIN ERAT
šance na návrat: 1%

Zatímco návrat Romana Erata je pravděpodobně jen otázkou času, jeho mladšího bratra Martina už fanoušci HST asi v dresu mateřského celku neuvidí. I když na Třebíč nezanevřel a o prázdninách se za svou rodinou velmi rád vrací, v Americe mu nic nechybí a zřejmě se tam usadí.

Prvního listopadu tak statný powerforward ohlásil návrat. Myšlenky na konec kariéry tak zmizely. „Chtěli bychom ocenit jeho vstřícný přístup a gesto, v němž vůbec nešlo o finance. Michal nám nabídl své služby s tím, že nám chce pomoci v těžké situaci, kdy máme hodně zraněných a máme určitý problém s důrazem před bránou... Jeho přístupu si velice vážíme,“ prohlásil Kamil Pokorný, hlavní trenér týmu.

Ke svému návratu se pochopitelně vyjádřil i samotný Mikeska, jehož návrat se stal hlavní událostí první poloviny sezóny z pohledu trebičských fanoušků. „Zavolali mi kluci z vedení, že je tlačí bota a že se spodek začíná dotahovat. Bodový rozptyl tam byl malý, a tak se mě ptali, jestli bych jim byl ochotný pomoci. Já jsem to nemohl odmítnout. To jsou lidi, které znám celý život, a je čas jim vrátit péči, kterou jsem tady dostával,“ uvedl v interview pro trebicsky.denik.cz. „Byl jsem rád, že si na mě vzpomněli a že mi zavolali. Člověk se zase cítí trochu potřebný,“ dodal.

Zkušený útočník byl zařazen do druhé trebičské formace. Trochu neobvykle byl trenéry přesunut na křídlo, ačkoli v předcházejících sezónách nastupoval výhradně coby střední útočník. Horácká Slavie má však na postu centra velký přetlak (David Dolníček, Lukáš Nahodil, Tomáš Kaut), a tak se toto rozhodnutí nakonec jeví jako logické. Jeho úkolem v této formaci je vyhrávat vzhazování a clonit před brankou. Tyto činnosti v předcházejících utkáních Třebíči hodně chyběly. Jeho noví spoluhráči - Lukáš Nahodil a Tomáš Vondráček - mají za úkol především střelení branek. „Já se budu snažit být takový prvek na

ledě, který nebude dělat chyby, nebude dostávat branky a sem tam nějakou jako pětka zařídí. To bude moje priorita," poodhalil v rozhovoru s Josefem Jakoubkem.

Ex-pardubický útočník se v dresu mateřského celku poprvé představil v duelu se Šumperkem. „Byl to hezký pocit, opět nastoupit za Třebíč," přiznal 37letý veterán. Po bezmála jednom roce si tak „Mikeš" opět vyzkoušel tempo soutěžního utkání. „No, nebylo to úplně jednoduché. Hokej jsem nehrál už opravdu dlouho. Na druhou stranu, když jsem se byl třeba v Pardubkách podívat na hokeji, měl jsem od toho už takový odstup. Už to nebylo tak, že by mi to moc chybělo. (usmívá se) Takže to nebylo úplně jednoduché," přiznal pro iDnes.cz. „Sledovat zápasy z tribuny a být přímo na ledě je opravdu velký rozdíl, všechno je strašně rychlé, oproti tomu, když jste v hledišti. Z tohoto pohledu si zápasy na ledě hodně užívám," dodal pro Jana Salichova.

Statný forward s reprezentačními zkušenostmi zatím stihl v prvoligovém ročníku 2013/2014 nastoupit k šesti duelům, v nichž stihl nasbírat dva body, oba za asistence.

Po dlouhých patnácti letech se tak může kruh uzavřít, i když je Mikeška v Třebíči pouze na měsíční výpomoc a jeho další budoucnost je stále velkým otazníkem. „Nevím, co bude dál. Jelikož jsem nevěděl ani do teď, co se mnou dál, nevím to zatím ani teď. Já se chci fyzicky dostat do nějaké formy, abych si trošku začal věřit. Poslední zápas jsem hrál někdy v půlce ledna. Pak jsem odehrál jeden vlastně někdy začátkem března v play-off, ale to už bylo jakoby mimo, takže jsem už opravdu dlouho bez hokeje a je to znát. Orientace v prostoru a takové ty rychlé věci... Potřebuji se do toho dostat. Já se do toho budu dostávat a manšaft bude sbírat tři body, to by byla ideální konstelace. Co bude dál, opravdu nevím," uzavřel velký bavič kabiny svůj profil v magazínu o 1. lize.

HRÁČSKÉ INFO

28. 4. 1976
191cm, 91kg
hůl levá
6Z, 0G, 2A,
-2 +/-, 6TM

Martin Chabada je hokejista, jenž toho během své kariéry zažil opravdu spoustu. Působil ve Švédsku, zahrál si KHL v Popradě... Loni si však dal od hokeje na jeden rok pauzu, kterou vyplnil podnikáním. Nyní se vrátil, aby s Litoměřicemi vybojoval postup do vytouženého play-off.

autor: HSfan

foto: eliteprospects.com, Michaela Luňáčková, sport.aktuality.sk

zdroj: Václav Jáchim, hokej.cz, ČTK, iDnes.cz, hclitomerice.cz, Michal Sabó

MARTIN CHABADA

TALENTEM UŽ OD MLÁDÍ

Martin Chabada, rodák z Kralup nad Vltavou, je odchovancem pražské Sparty, s kterou spojil celou mládežnickou a převážnou část seniorské kariéry. Všestranný útočník už od mládí patřil ke slibným talentům holešovické líhně a nebylo tak divu, že už v juniorském věku debutoval mezi muži. K tomu, aby se prosadil, nepotřeboval ani žádné pravidlo o nasazování juniorů, jak je tomu nyní. Martin Chabada už byl zkrátka tehdy dostatečně kvalitní a šanci si zasloužil díky svým herním kvalitám a pílí.

V ročníku 1997/1998 už byl nedílnou součástí renomované Sparty, jejíž produktivitu podpořil dvaceti kanadskými body. 186 centimetrů vysoký univerzál (dokáže nastupovat jak na centru tak na křídle) navíc sbíral zkušenosti i v Kometě, která tehdy hrála druhou nejvyšší soutěž. V 10 zápasech za Brno se tehdy blýskl sedmi brankami a stejným počtem asistencí. Bylo tak

STATISTIKY

Season	Team	League	GP	G	A	TP	PIM	+/-	Postseas.	GPGA	TP	PIM	+/-	
1994-95	→ HC Sparta Praha U20	→ Czech U20	36	20	17	37	37							
1995-96	→ HC Sparta Praha U20	→ Czech U20	29	29	19	48	-							
1996-97	→ HC Sparta Praha U20	→ Czech U20	23	13	13	26	-							
	→ HC Sparta Praha	→ Czech	16	1	2	3	4							
1997-98	→ HC Sparta Praha	→ Czech	40	8	12	20	59		→ Playoffs	11	10	1	4	
	→ HC Kometa Brno <i>Loan</i>	→ Czech2	10	7	7	14	-							
1998-99	→ HC Sparta Praha	→ Czech	39	3	9	12	14		→ Playoffs	1	0	0	0	
	→ HK Kralupy nad Vltavou <i>Loan</i>	→ Czech2	1	0	0	0	0							
1999-00	→ HC Sparta Praha	→ Czech	35	7	12	19	12	13	→ Playoffs	9	22	4	4	3
2000-01	→ HC Sparta Praha	→ Czech	43	9	10	19	36	8	→ Playoffs	12	0	0	8	-2
	→ Czech Republic	→ EHT	2	0	0	0	2	-2						
	→ Czech Republic (all)	→ International	6	2	0	1	4	-1						
2001-02	→ HC Sparta Praha	→ Czech	51	19	21	40	113	28	→ Playoffs	13	47	11	4	11
	→ Czech Republic	→ EHT	3	0	0	0	4	-3						
	→ Czech Republic (all)	→ International	3	0	0	0	4	-3						
2002-03	→ Bridgeport Sound Tigers	→ AHL	66	17	13	30	50	6	→ Playoffs	9	34	7	4	0
2003-04	→ Bridgeport Sound Tigers	→ AHL	10	2	3	5	0	1						
	→ HC Sparta Praha	→ Czech	31	8	18	26	65	6	→ Playoffs	13	73	10	22	-1
	→ Czech Republic	→ EHT	2	0	0	0	2							
	→ Czech Republic (all)	→ International	2	0	0	0	2							
2004-05	→ HC Sparta Praha "C"	→ Czech	50	19	15	34	84	14	→ Playoffs	5	02	2	16	-2
2005-06	→ HC Sparta Praha "C"	→ Czech	43	8	17	25	84	3	→ Playoffs	11	26	8	6	9
2006-07	→ Luleå	→ SHL	42	18	21	39	102	-2	→ Playoffs	4	11	2	14	-3
	→ Czech Republic	→ EHT	2	0	0	0	2							
	→ Czech Republic (all)	→ International	2	0	0	0	2							
2007-08	→ Luleå "A"	→ SHL	44	14	19	33	130	-2						
	→ Czech Republic	→ EHT	2	0	0	0	0							
	→ Czech Republic (all)	→ International	3	0	0	0	0							
2008-09	→ Luleå J20	→ SuperElit	1	0	1	1	4							
	→ Luleå "A"	→ SHL	50	6	20	26	98	7	→ Playoffs	5	0	0	12	-1
2009-10	→ Luleå "A"	→ SHL	50	7	11	18	50	-4						
2010-11	→ Södertälje "A"	→ SHL	45	7	10	17	28	5	→ Kvalserien ES	10	03	3	6	1
2011-12	→ Lev Poprad	→ KHL	35	4	3	7	24	-4						
	→ Biel	→ NLA	2	0	0	0	0	1	→ Playoffs	3	03	3	0	0
2012-13	Did not play													
2013-14	→ HC Litomerice	→ Czech2	-	-	-	-	-							

jasné, že se na Spartě rodí forvard, jenž může v budoucnu plnit jednu z klíčových rolí.

EXTRALIGOVÉ TITULY

Českému hokeji v jeho začátcích vládnul bohatý Vsetín. Martin Chabada se však na ukončení valašské hegemonie přímo podílel. V ročníku 1999/2000 po pěti letech tým okolo Jiřího Dopity padl a Sparta tak mohla slavit první titul v samostatné české lize.

Tento úspěch vynesl Chabadu až do reprezentace, čímž se zvýšilo nejen jeho renomé, ale i postavení v pražské Spartě. „*Sice jsem se nedostal na mistrovství světa, ale na účast v národ'áku jsem pyšný.*“

U dalšího titulu holešovického klubu už byl v současnosti hráč Litoměřic podepsán jako jeden z klíčových členů mužstva. V 64 zápasech (včetně play-off) nasbíral úctyhodných 51 bodů. Na forvarda s vytříbeným citem pro hru tehdy létala jedna pochvala za druhou. Jeho formu dokonce zaregistrovali i v NHL. Přestože už bylo Chabadovi 25 let, na draftu si ho zamluvili zástupci New York Islanders.

HRÁČSKÉ INFO

14. 6. 1977

186cm

92kg

hůl pravá

útočník

13Z, 1G, 14A,

+7 +/-, 22TM

„Na účast v národ'áku jsem pyšný.“

MARNÉ ČEKÁNÍ NA NHL

Vidina slavné NHL byla pro Chabadu hodně lákavá. Rozhodl se tak udělat velmi těžké rozhodnutí- odchod do zámoří. „*Draftovali mě sice až v osmém kole, ale u nás jsem měl za sebou šest sezon a chtěl zkusit něco jiného. Z Islanders pak přišla solidní nabídka, na kterou Sparta nereagovala. Nijak mě nepřesvědčovali, nenabídli jiné podmínky, takže jsem šel.*“

Bylo jasné, že cesta do prestižní soutěže bude trnitá a povede přes farmářskou AHL. V sezóně 2002/2003 čekal na povolání k Ostrovanům marně, byť na letním přípravném kempu patřil k nejlepším útočníkům mužstva (do konečného kádrů se však neprodral, rozhodlo totiž, že neměl jednocestný kontrakt). „*Co bych udělal s odstupem času jinak? Určitě bych kladl větší důraz na sílu. Vstupní testy jako v Islanders jsem ještě nezažil. Neměl jsem ponětí, že mě něco takového potká. Dali nám tam pořádně zabrat. Měl jsem za sebou kvalitní přípravu se Spartou, ale pak nemohl ani chodit,*“ vzpomíná útočník, který zrovna před nástupem na kemp musel řešit neblahé záležitosti ve svém rodišti, které potkaly rozsáhlé povodně.

V Bridgeportu (farmářském týmu NYI)

„Po přípravě s Islanders jsem nemohl ani chodit.“

sice potvrdzoval své kvality (generální manažer New Yorku byl dokonce jeho výkony mile překvapen), ale trenéry ze slavných Islanders nepřesvědčil natolik, aby mu dali šanci aspoň v jednom utkání NHL. Doplácel navíc na to, že v AHL doslova přehlíželi jeho talent. Jeden čas dokonce nastupoval v lajně s bitkařem, s kterým zdaleka nemohl kombinovat tak jak byl kdysi zvyklý z pražské Sparty. Navíc trenéři po něm požadovali, aby změnil svůj evropský styl a nastřeloval kotouče. Zkrátka, Evropané to nemají v zámoří vůbec lehké, což poznal i Martin Chabada.

Spartánský odchovanec to zkoušel za velkou louží i v ročníku 2003/2004. Znovu absolvoval přípravný kemp, ale opět putoval do AHL. Tu nakonec v listopadu opustil a vrátil se zpět domů. Definitivně tak vzdal své snahy na průnik do nejprestižnější ligové soutěže světa. „Všechno se mi honilo hlavou. Pořád jsem si promítal pro a proti. Pak jsem kývl na návrat,“ uvedl pro hokej.cz technicky zdatný hokejista. „V Islanders vsadili na mladé hráče. Neviděl jsem možnost, že mě vezmou nahoru. Tak jsem to zabalil,“ prozradil v interview s Václavem Jáchimem. „Pozice na draftu nehrála roli. Prosadit se může každý. Mně spíš uškodilo, že jsem tam odešel v šestadvaceti letech. To je dost pozdě. Kdybych vyrazil do Ameriky dřív, možná to mohlo vypadat jinak. První sezonu navíc ovlivnilo to, že jsem neuměl ani slovo anglicky, pak jsem si navíc zlomil zápěstí. Na farmě jsem byl zklamaný a také netrpělivý. Dneska toho předčasného odchodu

„Kdybych vyrazil do Ameriky dřív, možná to mohlo vypadat jinak.“

trošku lituju. O tom je teď ovšem zbytečně spekulovat,“ uzavřel 1,5 roční angažmá v zámoří. „Naučil jsem se tam ale spoustu věcí jak o tréninku, tak i přístupu k zápasu. U nás se té soutěži říká farma, ale i ta farma má bezesporu svou kvalitu. Hlavně ale člověk vidí ten přístup ostatních hráčů,“ shrnul.

NÁVRAT DO SPARTY- POTŘETÍ MISTREM ČR

Poté, co z Bridgeportu, ležícím 60 kilometrů od New Yorku, zamířil zpět do své vlasti, upsal se pražské Spartě. Islanders mu nedělali žádné potíže a jeho návrat do mateřského klubu tak proběhl hladce.

Martin Chabada, často trestaný útočník, ihned řádl jako před odchodem do zámoří. V sezónách 2004/2005 a 2005/2006 dokonce měl tu čest nosit kapitánské céčko. Jako první tak zvedl nad hlavu trofej pro Mistry ČR roku 2006. Šestý zápas finálové série byl pro Chabadu vůbec posledním v dresu Sparty. Po mistrovské sezóně totiž zamířil do Skandinávie, kde se upsal švédské Luleå, kam si ho přivedl jeho bývalý kouč Slavomír Lener. „Se Spartou jsme se nemohli dohodnout na maličkostech,“ uvedl pro ČTK důvody odchodu.

„Dneska předčasného odchodu ze zámoří trošku lituju.“

„Navíc jsem potřeboval změnit tým. Už toho bylo hodně. Vždyť jsem ve Spartě hrál s přestávkou deset let,“ dodal.

PĚT LET VE ŠVÉDSKU

Martin Chabada udělal v zemi tří korunek velký dojem. Stal se lídrem svého týmu a navíc hrával i za reprezentaci. V zemi, kde se hokejovému řemeslu vyučili například Peter Forsberg či Niklas Lidström, strávil dlouhých pět let (celkem odehrál 250 zápasů, v nichž získal 138 bodů). Čtyři sezóny bojoval za Luleu, ročník 2010/2011 strávil v Södertälje, s kterým však sestoupil a zažil obrovské hokejové zklamání.

Ve Švédsku si však užíval alespoň rodinného klidu, jelikož převážnou část své předchozí kariéry strávil v rušné Praze. „Bylo tam především víc času na rodinu. Malé městečko nenabízí moc možností, také počasí vás během sezony raději nutí být doma. Ale nám to vyhovovalo. Klid je fajn, prostředí také. Ve Švédsku se nám navíc narodil syn, takže jsme se mu hodně věnovali,“ prozradil pro hokej.cz. „Jednu zimu tam ale bylo čtyři měsíce mínus dvacet stupňů, podmínky tam jsou hodně náročné. Navíc nám rostly děti, měly jít do české školy - a já musel brát na rodinu ohled. Proto jsme šli ze Švédska pryč,“ dodal.

„Jednu zimu bylo ve Švédsku čtyři měsíce mínus dvacet stupňů.“

KHL V POPRADU

Před sezónou 2011/2012 se Martin Chabada vydal na další zajímavou štaci. Stal se totiž posilou Popradu - nováčka KHL. „Samozřejmě bych byl radši, kdyby to bylo v Česku. V Popradu je ale krásné prostředí a jsem vůbec rád, že to tady bylo umožněné,“ uvedl pro ČTK. „Myslím si, že myšlenka rozšíření KHL na západ Evropy, je super. Rozhodně pro nás Evropany, pro Čechy nebo Slováky. Vždy je lepší létat do Evropy, než jen po Rusku,“ dodal pro hokej.cz.

Angažmá v Popradu si užíval nejen Chabada, který okusil další novou zkušenost, ale i pro jeho rodinu. „Prostředí je nádherné. Je tady co dělat. Manželka s dětmi mohou jet na hory, jsou tady zoologické zahrady. A je to dojezdová vzdálenost z Prahy,“ liboval si v rozhovoru pro idnes.cz forward, jenž si v Popradu pronajal se švédskými krajánky celý penzion.

Sezónu 2011/2012 však v KHL nedokončil. Když už bylo jasné, že se nováček soutěže do play-off nepodívá, začala vlna odchodů. Také Martin Chabada odešel za novou výzvou. Zamířil do Bielu, který hraje nejvyšší švýcarskou soutěž. Jeho angažmá však mělo krátkého trvání, jednalo se jen o krátkou výpomoc pro play-off. Po předloňském ročníku tak byl znovu bez angažmá.

ROČNÍ PAUZA

Lukrativní angažmá však nesehnal, i když pár nabídek na stole měl. Například z Litoměřic, ale těm dal loni v létě vale. „Ze sezony 2011/2012 jsem byl

„Myslím si, že myšlenka rozšíření KHL na západ Evropy, je super.“

NÁVRAT K HOKEJI

otrávený," řekl pro hokej.cz. „Nabídek přišlo několik, já se ale pro žádnou nerozhodl," dodal.

Martin Chabada si tak dal od hokeje roční přestávku. „Dal jsem se na podnikání. Už dřív jsem si vzal pod sebe stadion v Neratovicích, pak jsem začal s tréninky mládeže a hokejovou školou. Dělán to trošku jinak, využívám hlavně zkušeností ze Švédska. Musím říci, že mě to baví, byť jsem v jednom kole," uvedl v interview s Václavem Jáchimem v současnosti 36letý hokejista, který navíc se svým kamarádem rozjel i restauraci, s níž měl zpočátku hodně práce. „Když je toho hodně, nemám problém se zapojit na place nebo v kuchyni. Jako majitel tím jdu ostatním příkladem. Baví mě to, hospodu chci dělat naplno. Takže mi nevádí, když jsem na nohou od sedmi ráno do dvou po půlnoci. Jestli mi tahle práce připomíná hokej, tak nasazením. Dělán to naplno. Kdybych ne, nemělo by to cenu," řekl pro Václava Jáchima. "Celý život jsem byl zvyklý na to, že jsem v pohybu. Nic nedělat - to není pro mě. Roční přestávka mi ale po psychické stránce vůbec nepomohla. Starostí mám nad hlavu, jsem v jednom kole."

I když pracoval o sto šest, hokej mu chyběl. „Člověk si říkal, že by mohl ještě hrát. Jinak bych se letos nevracel. Bylo toho ale prostě tolik, že to nešlo. Když vezmu příklad té hokejové školy, tak je to sedm hodin na ledě, což je také dost. Nebylo to ale v takovém záprahu jako klasický trénink a zápas," prozradil pro hclitomerice.cz.

Po hokeji se mu stýskalo tolik, že před letošním ročníkem znovu do hokejového kolotoče naskočil. Přijal opětovnou nabídku z Litoměřic, kam ho přilákal jeho kamarád Petr Přikryl. „Ptal se mě jestli bych měl chut', já jsem řekl proč ne. Trénuji pořád, takže jsem rád za šanci," řekl v rozhovoru s Michalem Sabó.

Za Stadion by měl bojovat celý rok, ale trojnásobný extraligový šampión si nedává moc velké plány, jeho tělo totiž bylo rok mimo hokejový provoz. „Pokud se nebude dařit, nechám toho. Je mi jasné, že jestli mám jít někam hrát, musím na to mít výkonnost a chut'," uvedl. "Vždycky jsem si říkal, že chci končit hlavně zdravý, abych mohl vést normální život. Ted' to platí, což musím zaklepat. V minulosti jsem měl potíže s kolenem, nyní mě nic nezlobí - to samozřejmě podporuje moji chut' do hokeje. Kdybych ale dál hrát neměl, zůstanu u svých aktivit, kterých je fakt dost," uzavřela zkušená posila Litoměřic, které se budou chtít pod Chabadovým vedením konečně proboujet mezi osm nejlepších prvoligových celků, čímž by si zajistily účast v prestižním play-off.

Jenže v polovině října přišla nečekaná zpráva. Martin Chabada z rodinných důvodů přerušil svoje litoměřické působení! Stadionu tento zkušený forvard chyběl do začátku listopadu. Pak se ale znovu začal prohánět v dresu Stadionu, V době jeho absence se ukázalo, že je nepostradatelný.

„Pokud se nebude dařit, nechám toho. Je mi jasné, že jestli mám jít někam hrát, musím na to mít výkonnost a chut'.“

TOP 15 ÚTOČNÝCH FORMACÍ

13. PŘEUČIL - ROUBÍK - ROD

HC SLOVAN ÚSTEČTÍ LVI

Kádr Ústí nad Labem se poslední dva roky rozpadal, až zbylo jen torzo nadprůměrných ligových hráčů. Jaroslav Roubík je však i přes svůj vyšší věk stále velmi nebezpečný a patří k nejlepším centrům soutěže. Je zajímavé, že téměř do každého zápasu jde Jaroslav Roubík s jinými křídelníky. Často však nastupuje s P. Přeučilem a T. Rodem.

14. LAŠ - DOLNÍČEK - ČUŘÍK

SK HORÁCKÁ SLAVIA TŘEBÍČ

Tato lajna má potenciál být na lepší příčce, stejně jako druhá formace ve složení Wasserbauer-Nahodil-Vondráček. Jenže Třebíč se v útočné fázi trápí a zmínění hokejisté zůstávají za očekáváním. Bojovník Marek Laš zatím čeká na formu z lošského ročníku, David Dolníček má zase výkonnostní výkyvy.

15. STANĚK - MOSKAL - ŽALČÍK

SALITH ŠUMPERK

Aleše Staňka a Patrika Moskala si jistě pamatujete už z Komety Brno, kde tato dvojice společně s Davidem Appelem vytvořila hodně nebezpečný útok. Letos se zkušené duo vrátilo v čase, tentokrát však už bez Appela, zato ovšem s Lukášem Žalčíkem, místním odchovancem a velkým srdcařem.

10. RÁC - KNOTEK - VODNÝ

HC OLOMOUC

Roman Rác a Michal Vodný mají stále vše před sebou. A nutno dodat, že mají velmi zajímavé vyhlídky. Už ve 22 letech totiž tito dva forvardi patří k oporám Olomouce. Oba dva se vyznačují vysokým nasazením a vytříbenou technikou. To Jan Knotek patří k těm zkušenějším, jenž své spoluhráče usměrňuje.

11. MUSIL - VRBATA - STARÝ

BK MLADÁ BOLESLAV

Nově složená formace má velmi slušný potenciál. Pavel Musil, posila z Havlíčkova Brodu, patří k nejnadanějším útočníkům v 1. lize. Jan Starý, který po dlouhých letech v Pardubicích zažil první přestup, se zase může stát důležitou součástí v cestě za postupem do extraligy. David Vrbata je týmovou stálíci.

12. HAVEL - POLODNA - BERGER

HC REBEL HAVLÍČKŮV BROD

Tato lajna Rebelu je velmi zkušená. Šikovný Lukáš Havel nedávno oslavil 32. narozeniny, o rok méně je pak ex-chomutovskému Petru Polodnovi. Nejmladším členem, byť i tak zkušeným, je Jan Berger, jenž jako řada hráčů přišel do Havlíčkova Brodu z Hradce Králové. Toto trio si sedlo a táhne Rebel do play-off.

7. JÍRA - CHLOUBA - GAJOVSKÝ SK KADAŇ

Petr Jíra patří k nejvýznamnějším hráčům novodobé prvoligové historie. Coby hráč Chomutova každoročně končil na čelních pozicích kanadského bodování. Ze svých výkonů neslevil ani v Kadani, kde vedle něj roste Roman Chlouba, který se může pyšnit výbornou střeleckou formou.

V současnosti však tito tři hráči v jedné společně lajně nenastupují, což je s podivem vzhledem k tomu, jak se jim v úvodu sezóny dařilo.

8. ČERMÁK - KOUDELKA - CHABADA HC STADION LITOMĚŘICE

Lajna Janský-Chabada-Čermák patřila k nejlepším soutěži. Jenže prvně jmenovaný odešel do Litvínova. I tak je však tato formace velmi úderná. Místo odcházejícího forvarda totiž zastoupil Martin Koudelka, veterán z Mladé Boleslavi. Čermák je střelcem a dřičem, Chabada s Koudelkou jsou zase mozkiem lajny.

9. KUCHARCZYK - OSTŘÍŽEK - HERMAN HC OLOMOUC

Jelikož se první lajna Mory trápí, odpovědnost za výsledky převzala zejména tato úderná formace. Tvoří ji zkušený ex-reprezentant Radim Kucharczyk a zástupci mladší generace- David Ostřížek a Jakub Herman. Toto trio si spolu sedlo, přestože toho letos v tomto složení moc neodehrálo.

4. ČACHOTSKÝ - ZEMAN - MIKEŠ HC DUKLA JIHLAVA

Adam Zeman vyspěl v klíčového hráče Dukly Jihlava. Náramně mu sedla spolupráce s Tomášem Čachotským, ikonou klubů z Vysočiny. Vedle těchto dvou elitních forvardů nastupuje buď nepříliš známý Roman Mikeš, nebo bojovník Radek Hubáček. Kvalita tohoto útoku však závisí pochopitelně na 31letém Čachotském a o deset let mladším Zemanovi.

6. DŮRAS - VELECKÝ- SEMAN HC DUKLA JIHLAVA

Všichni tři hráči z této lajny patří k absolutní prvoligové elitě. O kvalitách Michala Důrasy netřeba pochybovat, však dlouhá léta působil v nejvyšší soutěži. Michal Velecký zase patří k nejlepším kanonýrům soutěže, což se dá říci i o Filipu Semanovi, loňské opoře Kadaně. Zkrátka útok par excellence.

5. PEKR - ŘÍPA - KINDL HC OLOMOUC

Tato lajna se sice v úvodu soutěže trápí, ale skýtá se v ní velký potenciál. Však loni toto trio sbíralo jeden bod za druhým. Matěj Pekr se dokonce stal s jednatřiceti brankami nejlepším prvoligovým kanonýrem. Mozkiem formace je zkušený Jiří Řípa, jeden z nejčastějších nahrávačů druhé nejvyšší soutěže. Průlomovou sezónu zažívá Denis Kindl.

3. MIKULÍK - BROŠ - KLIMENTA BK MLADÁ BOLESLAV

Hvězdná mladoboleslavská formace je složená ze tří zkušených hokejistů, jejichž kvalita je všeobecně známa. Milan Mikulík patří k nejlépe bránícím útočnickům soutěže, Michal Broš, bývalý kapitán pražské Sparty, je zase přesně tím typem hráče, který může Mladou Boleslav dotáhnout do extraligy. Bojovník Tomáš Klimenta nikdy nic neošídí. Původně hráli Broš s Klimentou v jedné formaci s Davidem Vrbatou, ten se však nakonec přesunul na post centra třetí útočné formace, kde se setkal s Janem Starým a Pavlem Musilem, dvěma novými posilami z Pardubic, respektive z Havlíčkova Brodu.

2. KOTALÍK - ROB - SKUHRAVÝ HC MOTOR ČESKÉ BUDĚJOVICE

Dvě hvězdy na sklonku kariéry a naděje českého hokeje pro nadcházející roky. Tak je složena elitní českobudějovická formace. Aleš Kotalík rozhodně ještě není za zenitem a svému srdečnému týmu má stále co dát. I když se zatím tak trochu hledal, klidně může opanovat bodování play-off, kam by se bývalá opora Buffala Sabres ráda podívala. Václav Skuhravý už není tak produktivní jako dříve, ale jeho schopnosti se budou v pozdní fázi soutěže nesmírně hodit. Jeho práce před bránou je nenahraditelná. To syn slavného otce Luboš Rob má vše před sebou. Však je to teprve ročník 1995.

1. NOUZA - VÝBORNÝ - PABIŠKA BK MLADÁ BOLESLAV

O mozku této lajny netřeba pochybovat. David Výborný je i přes pokročilý věk stále hráčem, jenž dokáže rozhodovat zápasy. Ne nadarmo momentálně vede kanadské bodování druhé nejvyšší soutěže. Pochopitelně ale tato lajna není jen o pětinasobném Mistru světa. I jeho křídelníci Tomáš Nouza a Lukáš Pabiška patří k elitním forvardům soutěže. Zatímco Nouza, jeden z nejlepších exekutorů trestných střelení, a Výborný, kapitán týmu, jsou na ledě zejména kvůli vstřeleným brankám, Pabiška má na ledě i hodně defenzivních úkolů. Všichni si svou práci odvádí na jedničku, proto je tato lajna tak úspěšná. Každý v ní má své místočko a rozdané úkoly. Mladá Boleslav má díky tomuto triu velkou šanci na zopakování barážové účasti.

Petr Kanko má za sebou skutečně hodně pestrou kariéru. Už od mládí byl velkým talentem, avšak do NHL se natrvalo neprobojoval, přestože na to měl rozhodně potenciál. Proč nastal Kankův pád z NHL až do Havířova?

autor: HSfan

foto: Dalibor Durčák, Karel Vaculík (hc-havirov.cz)

zdroj: Adam Bagar, hokej.cz, hcorli.cz, hcusti.cz,
Zdeněk Kamínek ml., Václav Jáchim, hokej.cz,
Martin Ruščin

PETR KANKO

HOKEJOVÉ ZAČÁTKY

Příbram je sice město, které se proslavilo zejména díky fotbalu, ale to neznamená, že se zde nehraje i nejpobulárnější český sport- lední hokej. HC Příbram sice působí pouze v amatérské soutěži, ale mládežnickým kategoriím se podařilo vychovat několik slibných talentů. Kromě Patrika Štefana, jenž to dotáhl coby jednička draftu NHL až do Atlanty Thrashers, se zde hokejovému řemeslu vyučil i Petr Kanko, o jehož kariéře budou pojednávat následující řádky. Stejně jako Štefan, i tento nebojácný útočník okusil atmosféru nejslavnější hokejové ligy světa.

Už v mládí se oddal buldočímu stylu, který praktikuje doteď. Kanko na ledě hýří pohybem, sráží se spoluhráči a nebojí se shodit rukavice. „Já tento styl praktikuju už od malička, co jsem dostal vynadáno od otce. Takže takhle hraju už od začátku,“ uvedl pro hcusti.cz. „Jsem radši, když se dohrávají souboje, hodně se chodí před bránu. Vyznávám takový špinavý hokej. Ono to sice občas bolí, ale kdo chce mít v dnešním hokeji úspěch, musí mít zkrátka kuráž chodit před bránu a schytat pár ran. Mně to nevadí. Když to přinese úspěch

„Reprezentaci považují za největší poctu.“

HRÁČSKÉ INFO

2. 7. 1984
180cm, 89kg
útočník
16Z, 0G, 2A,
-4 +/-, 40TM

STATISTIKY

Season	Team	League	GP	G	A	TP	PIM	+/-	Postseas.	GP	G	A	TP	PIM	+/-
1999-00	→ HC Sparta Praha U18	→ Czech U18	43	30	28	58	60	57	→ Playoffs	7	4	5	9	16	4
2000-01	→ HC Sparta Praha U18	→ Czech U18	3	5	5	10	4	7	→ Playoffs	2	1	0	1	2	-2
	→ HC Sparta Praha U20	→ Czech U20	38	21	5	26	74	15							
	→ HC Sparta Praha	→ Czech	6	1	0	1	0	0							
	→ Czech Republic U18	→ WJC-18	7	6	1	7	4	0							
2001-02	→ Kitchener Rangers	→ OHL	61	28	32	60	54	19	→ Playoffs	4	0	2	2	0	0
2002-03	→ Kitchener Rangers	→ OHL	60	33	34	67	123	13	→ Playoffs	20	11	16	27	17	15
2003-04	→ Kitchener Rangers	→ OHL	55	26	42	68	97	8	→ Playoffs	5	2	2	4	10	-3
	→ Manchester Monarchs	→ AHL	6	1	3	4	0	4	→ Playoffs	6	1	3	4	2	2
	→ Czech Republic U20	→ WJC-20	7	1	1	2	4	-2							
2004-05	→ Manchester Monarchs	→ AHL	60	4	14	18	118	-5	→ Playoffs	6	0	0	0	18	1
2005-06	→ Manchester Monarchs	→ AHL	60	15	12	27	52	-8	→ Playoffs	7	1	1	2	5	-1
	→ Los Angeles Kings	→ NHL	10	1	0	1	0	1							
2006-07	→ Manchester Monarchs	→ AHL	58	11	8	19	57	-1	→ Playoffs	11	1	1	2	12	1
	→ Manchester Monarchs	→ AHL	36	3	4	7	47	-1	→ Playoffs	4	1	0	1	2	1
	→ Reading Royals	→ ECHL	1	0	0	0	2	0							
2008-09	→ HC Trinec	→ Czech	38	6	12	18	24	-2	→ Playoffs	3	0	1	1	4	-1
2009-10	→ HC Trinec	→ Czech	45	3	1	4	32	-6	→ Playoffs	5	0	0	0	16	-1
2010-11	→ HC Slovan Ustecti Lvi Loan	→ Czech2	24	3	7	10	65	8							
	→ HC Litvinov Loan	→ Czech	1	0	0	0	0	0							
2011-12	→ Orli Znojmo Loan	→ Austria	43	7	13	20	70	-7	→ Playoffs	4	0	1	1	2	-1
2012-13	→ HC Frydek-Mistek	→ Czech3	16	4	7	11	0	-22							
	→ AZ Havirov	→ Czech3	23	10	8	18	30	16							
	→ AZ Havirov	→ Czech3	-	-	-	-	-	-	→ Qualification	5	4	1	5	2	3

týmu, klidně pár ran koupím," dodal pro Martina Ruščina.

ZE SPARTY DO SVĚTA

Do Příbrami se pochopitelně skauti z NHL nesjíždějí, takže aby se mohl v budoucnu hokeji živit, musel se Petr Kanko rozhodnout, kam povedou v budoucnu jeho hokejové kroky. V sedmé třídě tak odešel do pražské Sparty, kde se zabydlel a stal se ústřední postavou mládežnických celků. Pravidelně nastupoval i za reprezentační výběry. Například na MS hráčů do 18 let dokázal v sedmi zápasech hned šestkrát skórovat, čímž prokázal své kvality i na mezinárodní scéně. „Vždy, když člověk reprezentuje svou zemi, chce předvést to nejlepší, co v něm je. Mně se nikdy nepodařilo získat žádnou medaili, jednou jsem byl na čtvrtém místě. Ale měl jsem štěstí, že se v reprezentaci sešla pokaždé skvělá parta kluků, jen nám chybělo pověstné štěstí," uvedl pro hcorli.cz.

Ještě coby dorostenec debutoval mezi muži (hned v prvním utkání se trefil proti zneprátené Slavii) a bylo zřejmé, že ho čeká zárná budoucnost. Sparta s ním počítala jako s budoucí oporou útoku, jenže Kanko to viděl jinak. Ještě v juniorském věku doslova utekl do zámoří. „Mohl jsem zůstat ve Spartě, ale já si vybral odchod do Kanady. Dneska vím, že to byl správný krok. Naučil jsem se řeč, čímž v mém případě padla jazyková bariéra, mohl jsem si vyzkoušet kanadský hokej. S adaptací jsme neměl nejmenší potíže. Užší kluziště mi vyhovovalo, hned od počátku jsem se tam cítil velmi dobře," řekl s odstupem času pro Václava Jáchima. „Jsem asi

„Zášť vůči Spartě necítím.“

trošku jiný než většina hráčů, ale šel jsem do zámoří jen čistě kvůli tomu, co mě celý život bavilo a stále baví. Nekoukal jsem vůbec na to, že by mi mohlo být třeba smutno. Starali se o mě tak, že jsem se cítil jako doma," dodal pro hokej.cz dravý křídelník.

SPOR SE SPARTOU

Jenže jeho úprk do Kitcheneru se Spartě vůbec nelíbil. Holešovický klub sice Kankovi nepotvrdil transferkartu, ale důrazný útočník i tak za tým z OHL nastupoval nadále. Sparta vedla soudní spor, ale v procesech, vedených nejprve v Kitcheneru a pak v Torontu, neuspěla. Kanko tak nadále působil v prestižní kanadské juniorské soutěži. I tak však Kanko nevyšel ze sporu jako absolutní vítěz. Nemohl totiž odcestovat na MSJ do Halifaxu. „Byl jsme z toho smutný. Reprezentaci považuju za největší poctu. Ale nedalo se nic dělat, situace se takhle vyvinula," sdělil Václavu Jáchimovi potrestaný útočník. Nakonec však o atmosféru MSJ nepřišel, zahrál si ho totiž o rok později.

„Úspěch v Memorial Cupu mi zůstane navždy v paměti. Zvednout ten pohár - to byl náš sen.“

"Na Spartě jsme uzavřeli ústní dohodu, že bude Petr uvolněn do Kanady. Dali jsme ho do draftu CHL, kde si ho vzal Kitchener. Zámořský klub rázem pustil jiné dva cizince. Kdyby Kanko neodešel, neměl by Kitchener ze tří možných krajánků nikoho. Sparta proti Kankově odchodu původně nic neměla, ale ústní dohoda byla podmíněna některými okolnostmi, které nechci rozebírat. Nakonec se ukázalo, že pražský klub souhlas zrušil. Petr se přesto rozhodl odejít. Celý spor byl později řešen u kanadského soudu, který dal za pravdu nám," popsal pro hokej.cz Kankův agent Rudolf Crha.

"Doufám, že se všechno postupně uklidní. Nebylo to příjemné. Moc lituju toho, co se stalo, že došlo k takovému sporu," uvedl kajícně hlavní aktér tahanic Petr Kanko. "Zášt' vůči Spartě určitě necítím. V klubu jsem byl moc spokojený. Od Sparty jsme dostal šanci zahrát si extraligu. Na to se nezapomíná. Prostě jsem se rozhodl odejít, a dneska vím, že to byla správná volba. Pochopitelně mě ale mrzí, že celý případ skončil až u soudu. Jistě je, že kolem mého odchodu bylo hodně politiky. Snažil jsme se soustředit jen na hokej, podstatné záležitosti za mě řešili agenti," dodal pro hokej.cz.

VÍTĚZSTVÍ V MEMORIAL CUPU

Juniorské zámořské angažmá bylo pro Kanka opravdu velmi povedené. Za Kitchener Rangers odehrál tři povedené sezóny. V OHL zářil a uspěl na draftu, v němž si Kanka ze 66. pozice vybrali Králové z Los Angeles. Nebýt toho, že kvůli soudním rozepřím se Spartou nemohl startovat na MS hráčů do 18 let a na MSJ, mohl být vybrán i v 1. kole.

V Kanadě nedosáhl jen na osobní úspěchy, ale vyhrál i Memorial Cup. To je vůbec to největší, co může junior vyhrát. Tuto trofej zatím zvedlo nad hlavu pouze 9 Čechů (viz náš přehled), Kanko tak patří do elitní společnosti mezi Martina Erata či Pavla Rosu. *"Bylo to něco neskutečného. Úspěch v Memorial Cupu mi zůstane navždy v paměti.*

ČEŠTÍ VÍTĚZOVÉ

MEMORIAL CUPU

PAVEL ROSA (1997)

MARTIN ERAT (2001)

LADISLAV KOUBA (2001)

TOMÁŠ PLÍHAL (2002)

PATRIK VALČÁK (2004)

MICHAL ŘEPIK (2007)

ONDŘEJ ROMAN (2008)

MARTIN FRK (2013)

Zvednout ten pohár - to byl náš sen," sdělil Václavu Jáchimovi. „O Memorial Cupu mnozí tvrdí, že to je malý Stanleyův pohár. Nemohu to porovnat, atmosféra však byla každopádně úžasná. Stále vyprodaná hala - na naše zápasy chodilo šest a půl tisíce diváků, plno bylo samozřejmě i ve finále při Quebecu. Všude televize, novináři, fanoušci. Tady v Čechách se to těžko chápe. Kdo to nezažil, těžko uvěří," dodal.

Příbramský rodák měl na úspěchu obrovský podíl. V play-off nasbíral 27 bodů, v Memorial Cupu 2003 pak ve čtyřech zápasech skóroval hned čtyřikrát. Mezi tehdejšími spoluhráči Kanka byli i dnes hvězdy NHL Derek Roy, Mike Richards, David Clarkson či Steve Eminger. Žádný Kankův krajan však v týmu nefiguroval. „Situace mě aspoň nutila stále mluvit anglicky. Pořádně jsem se otrkal, pak už jsem s ničím neměl žádné problémy," uvedl pro hokej.cz.

Zajímavostí je, že Petr Kanko byl mezi fanoušky Kitcheneru nesmírně populární. Díky své poctivé a agresivní hře byl dokonce zvolen i nejoblíbenějším hráčem týmu.

ČEKÁNÍ NA ŠANCI NA FARMĚ

Po vítězství v Memorial Cupu byl Kanko povolán na kemp Los Angeles Kings. Jenže tam místo v sestavě nezískal a putoval zpět do Kitcheneru, několik startů v závěru sezóny odkroutil i za Manchester Monarchs v AHL. V jednom týmu se tehdy potkal s Milanem Hniličkou, Tomášem Žižkou a Pavlem Rosou - velkými jmény českého hokeje. V jejich společnosti se určitě leccemu přiučil. „Kluci mi samozřejmě moc pomohli, usnadnili mi adaptaci,"

„Nemohl jsem to zlomit, ačkoli jsem strašně chtěl.“

„Vzpomínky na NHL jsou nezapomenutelné.“

sdělil pro hokej.cz hráč narozený v roce 1984.

Ročník s datováním 2003/2004 byl pro Kanka posledním mezi juniory. Od následující sezóny už se naplno soustředil na NHL, kam se chtěl dostat přes působení na farmě v Manchesteru. Právě při přechodu mezi seniory se ovšem něco zlomilo. Nastal neočekávaný sešup. Kanko se trápil, zejména v ofenzivě. „Něco se nepovedlo na začátku sezony a pak se to se mnou táhlo. Nemohl jsem to zlomit, ačkoli jsem strašně chtěl," uvedl po premiérové sezóně mezi muži.

10 ZÁPASŮ V NHL

V sezóně 2005/2006 se Kankovi přece jen vedlo o něco lépe. A při absenci hvězdy Kings Luca Robitaille, který byl tehdy koučem Los Angeles poslán na tribunu, byl dokonce povolán do hlavního týmu! Hned v prvním zápase za Krály skóroval! „Byl to gól proti Anaheimu hned v prvním zápase. Byl jsem za bránou, chtěl jsem přihrát, ale puk se šťastně odrazil od brusle Anaheimského obránce přesně mezi nohy brankáře Giguereho."

Zažil tak gólový debut, stejně jako před

lety na Spartě. „Jsem pyšný na to, že jsem vůbec tady. Zkusil jsem do toho dát všechno a hrát v každém střídání nejlépe, jak jsem mohl.“

To bylo ale vše, co Kanko v NHL dokázal. Sice naskočil ještě do dalších devíti zápasů, avšak tentokrát už nebodoval a po této porci klání se vrátil na farmu do Manchesteru. „Na něco takového samozřejmě každý hokejista vzpomíná rád. Bylo to něco úplně jiného a dalo mi to nové zkušenosti. Hned v prvním utkání za Kings jsem dal gól, samozřejmě mám schovaný puk. Celkově vzpomínky na NHL jsou nezapomenutelné, snad mi to něco dalo,“ řekl Kanko pro redakci webu hcorli.cz. „Byla to dobrá kapitola a jsem rád za zkušenost. Je vidět, že ta soutěž je na nejvyšším vrcholu. Každý se chová jako profesionál. Je to znát na ledě i mimo led,“ uzavřel.

KANKŮV PÁD

Proč už další starty v nejprestižnější hokejové lize světa na své konto nepřidal? Prostě se mu nedařilo. Dokonce i v AHL patřil k průměru. Čím to, že tak talentovaný hokejista, jemuž se předpovídala velká budoucnost, přechod mezi muže nezvládl? „Něco se zlomilo, ale bylo to čistě jen v mé hlavě, takže si za vše, co se stalo, můžu sám. Mrzí mě to, ale život jde dál,“ sdělil v současnosti 29letý hokejista pro Adama Bagara. „Kings měli mladý tým, bylo hodně těžké dostat se do sestavy. Snažil jsem se o to dost dlouho,“ uvedl dále. „Mladý hokejista, který přijde do NHL, tak musí ze sebe vydat všechno. Myslím si, že jsem to asi podcenil. Postupně se začali měnit trenéři s managementem a dělaly se změny v kádru. Bylo takové nahoru a dolů. Každý, kdo se tam dostane, musí ukázat, že hokej umí hrát a tvrdě bojovat.“

I když v USA začal Kankův pád, rozhodně na své tamější angažmá

„Za vše, co se stalo, si můžu sám.“

SPOLUHRÁČI PETRA KANKA V KITCHENERU RANGERS

DEREK ROY

MIKE RICHARDS

STEVE EMINGER

DAVID CLARKSON

BORIS VALÁBIK

MATT LASHOFF

nebude vzpomínat vůbec ve zlém. Nejenže v deseti zápasech okusil atmosféru NHL, ale také se tam potkal se svojí současnou manželkou. *"Hrál jsem tam dlouho a zapustil trošku kořeny. Každý hráč, který si něco takového prožil, má vzpomínky zasunuté vzadu v hlavě. Můžu jenom litovat, že jsem v Kings nestrávil víc času. Zážitky byly fantastické."*

NÁVRAT DO EVROPY- KONEC JEDNÉ VELKÉ KAPITOLY

Po trápení na farmě se před sezónou 2008/2009 rozhodl vrátit do své vlasti. *"Skončila mi v zámoří smlouva, další nabídky nebyly. Už jsem byl také unavený, hráli jsme hodně zápasů, pořád se cestovalo, člověk neměl čas na pořádný odpočinek. Navíc čas nejde zastavit, stárnu, chtěl jsem se vrátit a ukázat i doma, že umím hrát hokej,"* uvedl pro hcorli.cz.

Kanko se upsal třineckým Ocelářům, přestože to ještě zkoušel v Salcburku, jenže ani tam nepřesvědčil. Nakonec však byl rád, že mu angažmá v Rakousku nevyšlo. Návratem domů byl totiž doslova nadšen.

Hned v prvním ročníku se Kankovi poměrně dařilo. V Třinci se zabydlel a nastřádal 18 kanadských bodů z osmatřiceti odehraných extraligových zápasů. Zdálo se, že by se hokejový showman mohl v Třinci zabydlet a restartovat svojí kariéru. Jenže ročník 2009/2010 byl z pohledu příbramského odchovance hodně nepovedený. Hráč se zkušenostmi z NHL totiž nasbíral pouze čtyři body a jeho role v týmu rozhodně nebyla záviděníhodná. *"Většinou jsem nastupoval ve čtvrtém útoku a někdy jsme ani nehráli. Ohledně týmu si však nemohu stěžovat. Bylo to tam skvělé a navíc výborná*

parta," uvedl Kanko pro hokej.cz.

PRVOLIGOVÝ AZYL V ÚSTÍ NAD LABEM

Vzhledem k nižšímu vytížení byl Kanko odejit. Nové působiště si nakonec našel v 1. lize, do níž ho zlákali Ústečtí Lvi. Bylo jasné, že tato štace bude možná jeho poslední šance na návrat zpět mezi respektované hokejisty. *"Ústí beru jako záchytný bod. Chci se pokusit vyšplhat nahoru a něco ještě dokázat. Nejsem ještě tak starý, abych končil. Pro mě to nehraje roli, jestli budu hrát extraligu nebo první ligu,"* říkal tehdy. *"Jsem v Ústí, abych se vrátil zpátky. Začínám v Ústí prakticky znovu,"* dodal pro Zdeňka Kamínka.

Jenže ani ve Slovanu se oporou týmu nestal. Ve 24 zápasech (zbylá kola vynechal kvůli zranění) dal pouze tři branky a nejvíce na sebe upozornil nehokejovým způsobem. V zápase proti Kadani ho totiž ústecký trenér Petr Rosol ze střídačky poslal jako mstitele na šokovaného soupeře, kterého pak Kanko srovnal několika údery pěstí. Záznam z této bitky naleznete po

kliknutí [SEM](#). *"Není snadné se poprat. Když dostanete ránu, bolí to. Když vyhrajete, taktéž to bolí. Člověku se do toho moc nechce, ale znám pár kluků, kteří se perou každou noc... Snažil jsem se pomoci spoluhráčům a snad se to povedlo,"* řekl útočník, jenž má zkušenosti ze soubojů jeden na jednoho i ze zámoří, kde také nebylo výjimkou, že by shodil rukavice.

PŘESUN DO EBEL

Petr Kanko, jemuž byla předpovídána slibná budoucnost, tak neuspěl ani v Ústí nad Labem. U ve Slovanu vydržel pouze jednu sezónu, načež přijal nabídku Znojma, které se chystalo na novou kapitolu ve své historii- Orli totiž zamířili do mezinárodní EBEL ligy.

Stejně jako na startu působení v Třinci i Ústí nad Labem Kanko pro média opakoval, že právě toto angažmá mu pomůže restartovat kariéru. Jenže to se znovu nezdařilo. Kanko byl sice relativně produktivní (nasbíral 20 bodů), ale na jihu Moravy vydržel znovu pouze jeden rok.

USADÍ SE V HAVÍŘOVĚ?

Po sezóně 2011/2012 byl tak znovu bez angažmá. Nakonec se v průběhu uplynulé sezóny rozhodl zaměřit do 2. ligy, kam ho zlákal na postup zbrojící Havířov.

Petr Kanko se v AZetu zabydlel, stal se jednou z klíčových postav týmu a výraznou měrou přispěl nejprve k vítězství ve východní skupině 2. ligy, a následně i k poměrně hladkému postupu do druhé nejvyšší soutěže skrz pětičlennou baráž. *"Když jsem šel do Havířova, nevěděl jsem vůbec, do čeho jdu,"* přiznal pro hokej.cz útočník, který v závěru sezóny svým vzezřením naháněl soupeřům strach.

Hráč, který v posledních letech měnil jeden klub za druhým, cestu Havířova do vyšší soutěže následoval. *"Měl jsem jasno o tom, že chci v Havířově pokračovat. Vedení za mnou rovněž přišlo s nabídkou, takže jsem moc rád, že tady zůstávám,"* uvedl pro hokej.cz.

Od nevysokého, leč nepříjemného útočníka se očekávalo, že by měl být jedním z tahounů týmu, stejně jako v ložském tažení za postupem. Sám ovšem myslí pouze na týmové úspěchy, v letošní sezóně by se tedy rád podílel na záchraně. *"Věřím, že se nám nováčkovská daň vyhne. Hlavně nechceme udělat žádnou ostudu, musíme hrát ten hokej, který umíme,"* sdělil pro Adama Bagara. Kanko by se určitě v Havířově rád usadil, ale stále sní o návratu do extraligy. *"Vždycky jsem tvrdil, že jednotlivci dělají mužstvo a mužstvo naopak jednotlivce. Je to vzájemné a pokud se nám bude dařit a naplníme očekávání fanoušků i naše vlastní, může se to podařit,"* uzavřel svůj profil v tomto čísle magazínu o 1. lize v současnosti relativně trápící se útočník.

Tomáš Fořt patří k největším bojovníkům na ledě. Už se zdálo, že se letos bude pravidelně prohánět po extraligových stadionech. Jenže pak přišel nález myokarditidy a jeho stálé extraligové angažmá se tak na dobu neurčitou odkládá.

autor: HSfan

foto: Jiří Mokřý (hstrebic.cz)

zdroj: deník.cz, webhokej24.cz, Karel Hohl, Daniel Ostrčilík

TOMÁŠ FOŘT

HOKEJOVÉ ZAČÁTKY

Tomáš Fořt, jenž momentálně hostuje v Horácké Slavii Třebíč, se sice narodil v Plzni, ale už ve dvou letech se společně se svou rodinou odstěhoval do Lanškrouna.

K hokeji se tak poprvé dostal v nedaleké Moravské Třebové, kde vydržel až do páté třídy. Poté nastal logický přesun. Na zkoušku si ho totiž vyžádal šumperský dorost.

Tomáš Fořt šanci chytil za pačesy a poprvé v kariéře tak změnil působiště a zároveň i post! Trenéři Draků totiž z hbitého hokejisty udělali obránce! „*Mě to ale vždy táhlo do útoku, trenéři tak ze mě na střídačce „rostli“, když viděli, jak jezdím pořád dopředu. Jednou jsem přišel na zápas a trenér řekl, že mě zkusí v útoku. A už jsem tam zůstal,*“ popsal Karlu Hohlovi okolnosti svého návratu do útočné formace. „*Dnes už to je sice tak, že pět hráčů brání a pět útočí, ale všechno má své meze a já je občas překročil, takže proto mě možná dali raději do útoku,*“ dodal s úsměvem v interview pro webhokej24.cz.

JUNIORSKÝ TITUL

V dračí sluji však vydržel pouze dva ročníky. Opět totiž oslovil funkcionáře z majetnějšího klubu. Nabídka ze Zlína zkrátka nešla odmítnout. Později se ukázalo, že šlo o opravdu výborný krok.

Juniorka Beranů totiž v sezóně 2009/2010 nenašla přemožitele a slavila nejcennější trofej, kterou může mladý hokejista v naší zemi získat. Tedy titul v NOEN extralize juniorů. Není divu, že tehdy slavil zrovna Zlín. Na Valašsku se totiž sešla opravdu skvělá generace. Krom Tomáše Fořta na soupisce figurovala taková jména jako Libor Kašík, Tomáš Valenta, Dalibor Řezníček, Petr Zámorský, Martin Matějčík, Petr Holík, Michal Vodný, Jakub Šlahaň, Lukáš Finsterle či Oldřich Horák. Téměř každý hráč z tohoto úspěšného se později uchytil i v seniorské kategorii.

A řada hokejistů z této zlínské generace si zahrála (nejen) v mládežnických výběrech české reprezentace. Tomáš Fořt není výjimkou, přestože se mu nakonec nepodařilo probojovat na juniorské mistrovství světa. „*Obléct národní dres byl fantastický zážitek,*“ vzpomíná. „*Když hráli náš národní hymnu, pokaždé jsem cítil mrazení po celém těle.*“

SENIORSKÁ ANGAŽMÁ

Rychlonohý křídelník debutoval v extralize již v sezóně 2011/2012. „*Byl to*

„Trenéři ze mě na střídačce rostli, když viděli, jak coby obránce jezdím pořád dopředu.“

STATISTIKY

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
2007-08	Šumperk - dor. (E)	45	3	6	9	14
	Šumperk - dor. (E,p-out)	8	0	2	2	4
2008-09	Šumperk - dor. (E)	40	11	11	22	60
	Zlín - dor. (E)	6	4	1	5	4
	Zlín - dor. (E,p-o)	3	1	1	2	2
2009-10	Zlín - jun. (E)	46	14	14	28	22
	Zlín - jun. (E,p-o)	6	0	1	1	2
	Zlín - dor. (E SDO)	15	9	13	22	10
	Zlín - dor. (E SDO,p-o)	2	0	0	0	0
2010-11	Zlín - jun. (E)	46	13	23	36	80
	Zlín - jun. (E,p-o)	3	1	0	1	2
2011-12	PSG Zlín (E)	10	0	0	0	0
	SK HS Třebíč (1.liga)	21	4	2	6	4
	SK HS Třebíč (1.liga,p-o)	2	0	1	1	0
	Zlín - jun. (E)	25	17	20	37	45
	Zlín - jun. (E,p-o)	2	1	0	1	36
2012-13	PSG Zlín (E)	7	0	1	1	0
	PSG Zlín (E,p-o)	11	1	0	1	2
	SK HS Třebíč (1.liga)	31	5	6	11	14
	SK HS Třebíč (1.liga,p-o)	10	2	1	3	6
	Zlín - jun. (E)	8	3	4	7	57

VÁŽNÁ NEMOC

Během letní přípravy mu totiž byla diagnostikována myokarditida, což je zánět srdeční svaloviny (více se o této nepříjemné nemoci dočtete na následující stránce). „Před odletem do Turecka jsem měl střevní chřipku, ale chtěl jsem trénovat, a tak jsem odletěl s týmem. V Turecku mě ale začalo bolet na hrudi. Jel jsem do nemocnice, kde mi dali nějaké léky. Zlepšilo se to, přestalo mě to bolet. Ale pak ve Zlíně mi řekli, že mě ještě pro jistotu vyšetří, co mi bylo. Našli mi v krvi zvýšené enzymy. Začalo se řešit, zda to souvisí se srdcem. Už mě posílali ke kardiologovi, kterého mám ale v rodině, tak jsem šel do Brna k němu. Udělal mi magnetickou rezonanci a našel mi zánět na srdci," popsal tíživé okamžiky v rozhovoru s Danielem Ostrčilíkem.

„Nejdřív to vypadalo tak, že to nebude nic vážného a po čtrnácti dnech volna budu trénovat. Pak mně ale volal náš známý po magnetické rezonanci, že je to vážnější. Nebylo to naštěstí tak, že by mě to muselo zabít. Ale zase to nebyla žádná sranda. Podcenění by mohlo mít fatální následky," pokračoval. „Byl jsem z toho špatný. Na tři dny jsem se zavřel v pokoji a rozdýchával jsem to. Pomohli mi rodiče a domácí zázemí. Dostali mě z toho. Ted' už život zase беру

bezkonkurenčně největší zážitek v mé hokejové kariéře," sdělil tehdy pro server deník.cz. „Začínal jsem v Moravské Třebové, kde nebyla ani střecha. A najednou jsem v extralize mužů. O tom jsem dosud mohl jen snít. Je to něco neuvěřitelného a úžasného. Mohu jen poděkovat všem, co mi pomohli, abych šel nahoru," dodal v rozhovoru s Danielem Ostrčilíkem.

V téže sezóně přidal v nejvyšší soutěži ještě dalších devět startů, navíc se pravidelně objevoval i v prvoligové Třebiči, kde na ledě trávil podstatně více času než v extraligovém celku. V Horácké Slavii se zlepšoval každým zápasem a i když nebyl příliš produktivní, díky své aktivitě a hernímu nasazení pokaždé patřil k nejlepším hráčům svého mužstva.

V loňském ročníku opět pendloval mezi Zlínem a Horáckou Slavií. V obou dvou celcích se dočkal vytouženého úspěchu. Beranům pomohl v play-off jedním vstřeleným gólem k senzační finálové účasti. Třebíč zase skvělými výkony dotlačil do semifinále, kde houževnatí Horáci dlouho vzdorovali ambiciózní Mladé Boleslavi.

Sečteno podtrženo, jednalo se o parádní ročník, který z Tomáše Fořta udělal vážného adepta na člena zlínského A-týmu pro nadcházející sezónu. Jenže osud tomu chtěl jinak...

„Začínal jsem v Moravské Třebové, kde nebyla ani střecha. A najednou jsem v extralize mužů. O tom jsem dosud mohl jen snít.“

jinak. Stres, který jsem prožíval, byla jen prkotina. Člověk byl smutný, že nehrál, že se mu nedaří..." dodal pro čtenáře serveru denik.cz.

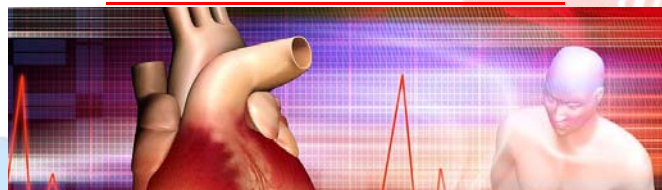
V náročně rekonvalescenci pomáhal Fořtovi fakt, že s ním Berani i nadále počítali. „Samozřejmě mě postoj Zlína hodně potěšil. Ne že bych neměl strach, ale člověk neví, jak to bude dál, co mi doktoři říkají. A když slyšíte, že s vámi dál počítají, uleví se vám hodně," poodhalil. „Psychicky vás nakopne pocit, že se na vás nevykašlali a nehodili přes palubu," dodal sympatický útočník.

NÁVRAT NA LED

Tomáš Fořt nakonec boj s nemocí vyhrál a opět se tak mohl postavit na led. Stejně jako loni i letos zamířil na rozehrání do Horácké Slavie, přestože po skončení uplynulého roku se zdálo, že už do 1. ligy putovat nebude. Tělo však řeklo „ne". „Už jsem si říkal, že si v letní přípravě pořádně máknu, dám si do těla, abych prorazil a více se zapracoval do zlínského A-týmu. Na jednu stranu mě to sice fyzicky přibrzdilo, ale zas mě to psychicky posílilo," uvedl pro Josefa Jakoubka. „Teď se na to koukám trošku jinak, když se třeba nedaří. V tom období, co jsem měl, tak jsem si říkal, že bych dal úplně všechno za to, aby se mi na ledě mohlo nedařit. Koukám se na to tak, že když se nedaří, nebo se prohraje, tak mě to sice mrzí, ale není to žádná tragédie a jsou mnohem horší věci. Zdraví je na prvním

místě a to jsem si předtím neuvědomoval. Pak přijde taková nemoc a člověk už o tom přemýšlí trochu víc," uzavřel svůj profil hokejista, jenž se nemusel po dlouhé absenci rozehrávat příliš dlouho, a opět tak patří k nejnebezpečnějším útočníkům Horácké Slavie.

CO JE TO MYOKARDITIDA?

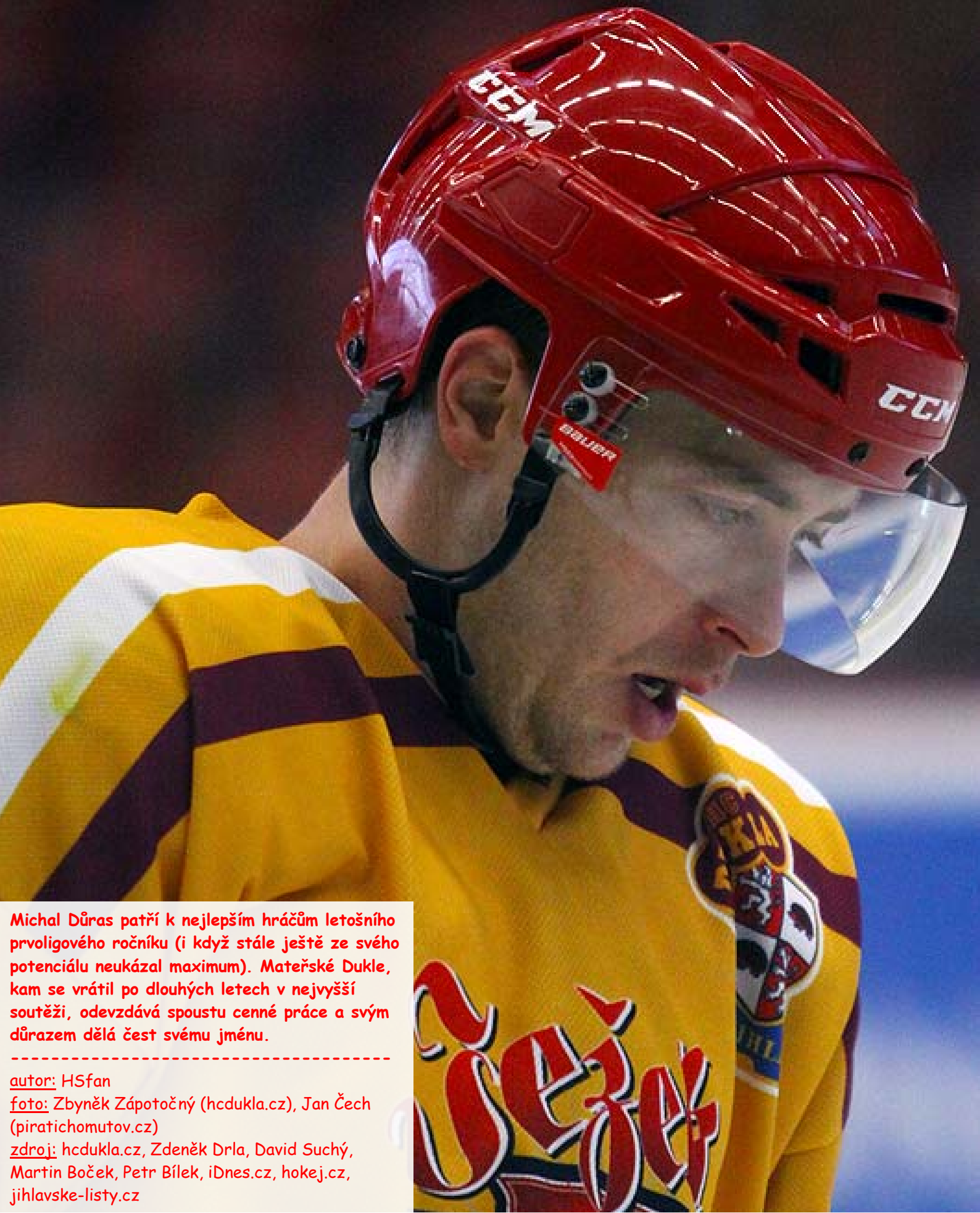
Myokarditida (z lat. myocarditis) je zánět srdeční svaloviny, nejčastěji infekčního původu. Zánět myokardu může vést k srdečnímu selhání a rychlé smrti. U lidí se projevuje bolestí na hrudi, horečkou, arytmií, nevolností, celkovými edémy, dýchavičností. Zánět způsobí, že všechny svalové buňky nepracují správně, mohou být poškozené. Srdce tak nezvládá přečerpávat krev a ta se tak hromadí v cévách před srdcem. Poruchy srdečního rytmu si můžeme vysvětlit jako poškození či zmatení buněk vedoucí signály pro srdeční stah.

HRÁČSKÉ INFO

7. 5. 1992
185cm, 90kg
hůl levá
útočník
14Z, 4G, 0A,
-3 +/-, 10 TM

„Zdraví je na prvním místě a to jsem si předtím neuvědomoval.“

Michal Dúras patří k nejlepším hráčům letošního prvoligového ročníku (i když stále ještě ze svého potenciálu neukázal maximum). Mateřské Dukle, kam se vrátil po dlouhých letech v nejvyšší soutěži, odevzdává spoustu cenné práce a svým důrazem dělá čest svému jménu.

autor: HSfan

foto: Zbyněk Zápotočný (hcdukla.cz), Jan Čech (piratichomutov.cz)

zdroj: hcdukla.cz, Zdeněk Drla, David Suchý, Martin Boček, Petr Bílek, iDnes.cz, hokej.cz, jihlavske-listy.cz

MICHAL DŮRAS

HOKEJOVÉ ZAČÁTKY = PROBLÉMY V DUKLE

Velká předsezónní posila Dukly Jihlava začínala s hokejem právě na Horáckém zimním stadionu. V dresu mateřského klubu se Důras proháněl až do juniorského věku. Mezitím však stihl i jednu sezónu v Ytongu Brno a tři starty v dresu Třebíče.

Jenže pro Jihlavu byl coby junior neperspektivní, a Dukla se tak vzdala jeho služeb, přestože ze začátku mu v odchodu bránila. „Problém byl tehdejší manažer pan Žák. Nepadli jsme si do oka, každý z nás měl jiný názor na věc. On byl tvrdohlavý, já taky. Nešlo to dohromady,“ uvedl bojovný útočník pro jihlavske-listy.cz. Kvůli „diskuzi“ s vedením Dukly byl odstaven. „Dovolil jsem si otevřít pusu a oni mi to dali, jak se říká, sežrat,“ dodal v interview s Martinem Bočkem. „V Brně mě sice chtěli, ale Jihlava mě pokaždé stáhla zpátky,“ řekl trpce.

V rozvoji mu tak Dukla nepochopitelně bránila. Důrase jednou poslala na hostování do Brna, posléze ho však zase stáhla zpět. Tento proces zopakovala ještě

„Otevřel jsem pusu a oni mi to dali sežrat.“

HRÁČSKÉ INFO

22. 11. 1981

181cm, 82kg

hůl levá

útočník

21Z, 3G, 9A, +3 +/-, 16TM

STATISTIKY

Season	Team	League	GP	G	A	TP	PIM	+/-	Postseas.	GPGA	TP	PIM	+/-
1996-97	→ HC Dukla Jihlava U18	→ Czech U18	36	8	9	17	-						
1997-98	→ HC Dukla Jihlava U18	→ Czech U18	33	26	13	39	34						
1999-00	→ HC Ytong Brno U20	→ Czech U20	41	21	15	36	38		→ Relegation	11	8	12	10
	→ HC Ytong Brno	→ Czech3	8	0	1	1	4		→ Playoffs	3	2	2	0
2000-01	→ HC Dukla Jihlava U20	→ Czech U20	28	12	17	29	51						
	→ HC Dukla Jihlava	→ Czech2	1	0	0	0	0	0					
	→ SK Horacka Slavia Trebic Loan	→ Czech2	1	0	0	0	0	-1	→ Playoffs	2	0	0	0
2001-02	→ HC Kometa Brno U20	→ Czech U20	3	2	1	3	4						
	→ HC Ytong Brno	→ Czech2	40	8	5	13	24	1	→ Relegation	6	0	0	2
2002-03	→ HC Slovan Ustecti Lvi	→ Czech2	39	5	8	13	24	-3	→ Playoffs	5	2	4	8
2003-04	→ HC Plzen	→ Czech	45	4	6	10	37	-6	→ Playoffs	6	0	1	4
	→ HC Slovan Ustecti Lvi Loan	→ Czech2	1	0	0	0	2	0					
2004-05	→ HC Plzen	→ Czech	35	2	4	6	14	-6					
2005-06	→ HC Plzen	→ Czech	48	10	12	22	42	8					
2006-07	→ HC Plzen	→ Czech	52	11	5	16	73	-2					
2007-08	→ HC Plzen	→ Czech	52	20	17	37	24	4	→ Playoffs	4	1	3	0
2008-09	→ HC Plzen	→ Czech	30	6	10	16	14						
	→ BK Mlada Boleslav	→ Czech	17	3	6	9	14	0	→ Relegation	11	5	11	2
	→ BK Mlada Boleslav	→ Czech	-	-	-	-	-	-	→ Relegation	4	4	5	8
2009-10	→ HC Zlin	→ Czech	52	14	10	24	36	3	→ Playoffs	6	1	4	2
2010-11	→ HC Zlin	→ Czech	51	16	13	29	24	13	→ Playoffs	4	1	1	8
2011-12	→ HC Zlin	→ Czech	51	9	9	18	32	-7	→ Playoffs	11	3	3	6
2012-13	→ KLH Chomutov Loan	→ Czech	47	7	12	19	36	1	→ Relegation	6	2	3	2
	→ KLH Chomutov Loan	→ Czech	-	-	-	-	-	-	→ Relegation	12	1	3	4
2013-14	→ HC Dukla Jihlava	→ Czech2	-	-	-	-	-	-					

ještě několikrát. Pochopitelně k velké nelibosti šikovného útočníka, který však na mateřský celek nezahořkl. Nepohodl se totiž jen s jedním funkcionářem (pan Augustin Žák), jenž po kontroverzním odchodu z konkurenčního Havlíčkova Brodu hledá své další uplatnění.

ZE SMLOUVY VYKOUPEN RODIČI

První výraznější šanci mezi seniory dostal až v sezóně 2001/2002, kdy se opět vrátil do prvoligového Brna. „Byl jsem hrozně rád, že se můžu vrátit do Brna. Věděl jsem, že ten zájem tam je,“ vzpomíná. „Přestup do Brna hrál hlavní roli v tom, že jsem se mohl odrazit někam výš,“ dodal pro čtenáře Jihlavských listů.

Aby však mohl do tehdejšího Ytongu přestoupit, museli ho ze smlouvy s Jihlavou vykoupit jeho rodiče. „Beru to jako klíčový faktor mé kariéry. Kdybych zůstal v Jihlavě, počítám, že bych zřejmě teď už hokej nehrál. V tu dobu jsem měl smlouvu zhruba na tři roky, ale po tom všem, jak na mě bylo nahlíženo, si myslím, že bych šanci stejně nedostal. Jihlava mě nechtěla pustit nikam. Hrál bych za Duklu juniorku a potom.... Člověk nikdy neví, ale nejspíš by to nedopadlo nijak slavně,“ řekl útočník, který svému příjmení rozhodně ostudu nedělá. „Ano, myslím si, že jsem důrazný,“ sdělil. „Ale to víte, že jsem kvůli jménu častým terčem vtípků. Hlavně když přijdu do nového mužstva. Když má trenér nějaký proslov, tohle slovo zazní. Za ta léta jsem na to zvyklý, taky už se

„Kdybych zůstal v Jihlavě, asi bych teď už hokej nehrál.“

tomu směju,“ řekl v interview s Petrem Bílkem. „Třeba když kouč řekne, že před bránou musí být důraz. Já nejsem na ledě, a tak kluci pobízejí: Pojd', pojd', pojd'!“ uvedl příklad.

Žádná hvězda z něj sice tehdy ještě nebyla, ale patřil k těm lepším hráčům tehdy ještě trápících se Moravanů, kde tehdy s Důrasem válela i současná opora San Jose Sharks Martin Havlát.

ZLATÉ ČASY V PLZNI

Brněnské prostředí Důrasovi mimořádně prospělo. Konečně se hokejem bavil a přes Brno nejprve zamířil do Ústí nad Labem, odkud si ho vytáhla extraligová Plzeň. Pro Duklu dříve neperspektivní hráč tak od sezóny 2003/2004 stabilně nastupoval v nejvyšší soutěži.

V prvních dvou ročnících na západě Čech moc příležitostí nedostával, body mu tak nenaskakovaly tak rychle jako jeho spoluhráčům z elitních formací. Bylo však vidět, že v Důrasovi, který ve volném čase rád kuchtí, tkví slibný potenciál.

A ten naplno rozvinul za koučování Marka Sýkory, jenž dal jihlavskému odchovanci pořádnou šanci, za což se mu 181 centimetrů vysoký forward odvděčil 21 brankami ze sta utkání. Příležitost však rychlému útočníkovi samozřejmě nepadla z ničeho nic do klína. Tvrdě na sobě dřel, aby trenéra přesvědčil o svých

„V Brně jsem se mohl odrazit výš.“

nesporných kvalitách. „Chtěl jsem dokázat, že umím branky střílet a připravovat i v extralize.“

Mezi ligovou elitu pak důrazný Důras vstoupil v sezóně 2007/2008, kdy nový trenér Jiří Kučera vytvořil údernou formaci s Vampolou, Lašem a pochopitelně i Důrasem. Poslední jmenovaný oplýval neskutečnou formou a stal se nejen nejlepším střelcem Plzně, ale i jejím nejproduktivnějším hráčem. S dvaceti brankami a sedmatřiceti kanadskými body se vměstnal i mezi desítku nejlepších hokejistů extraligy.

Reprezentační trenér Alois Hadamczik však Důrase hrajícího v životní formě do reprezentace nepozval, přestože by si to v současnosti již 31letý útočník zasloužil. „*Kluci v kabině říkali na adresu trenéra nepublikovatelná slova. Prý už neví, koho by měl vzít. Spoluhráči určitě stáli za mnou. S panem Králem (tehdejší prezident klubu, nyní šéf Českého svazu ledního hokeje - pozn. HSfana) jsme to moc nerozebírali. Vždycky mi říkal, že to přijde další nebo ten další turnaj, jenomže pak už žádný nebyl (úsměv),*“ uvedl pro Martina Bočka.

SPASITEL MLADOBOLESLAVSKÉHO HOKEJE

V následujícím ročníku s datováním 2008/2009 sice už nedával tolik branek, přesto byl ale jeho odchod do Mladé Boleslavi po třiceti odehraných zápasech (6+10) šokem. „*Necítil jsem potřebu změny. V Plzni bych zůstal dál, ale nedohodli jsem se na dalších podmínkách. Nedařilo se mi podle očekávání a přišel tenhle trejd,*“ uvedl Důras k výměně za Romana Tomase. „*Bodově to nebylo špatný, ale střelecky horší. Loni jsem měl v mužstvu jinou pozici než v letošní sezoně. Nedostával jsem na ledě tolik prostoru a s tím to hodně souvisí,*“ poodhalil tehdy pro hokej.cz.

Na angažmá v Bruslařském klubu rozhodně nebude vzpomínat ve zlém. Sice se musel spokojit s boji v play-out a v baráži, ale z individuálního hlediska zažil povedený závěr sezóny. Byl klíčovým a zároveň nejčastěji bodujícím forvardem týmu, který nakonec boje s prvoligistou zvládl a uhájil extraligovou příslušnost. „*Zprvė jsem moc rád, že*

„Kluci říkali v kabině na trenéra Hadamczika nepublikovatelná slova.“

se podařilo udržet extraligu v Mladé Boleslavi. Povedená baráž mě těší," uvedl pro Libora Kulta. „Poslední měsíc a půl jsem měl formu, až jsem si říkal, že je škoda, že sezona končí. Ale pochopitelně jsme všichni byli rádi, že na záchranu nám stačily jen čtyři zápasy, protože baráž je psychicky strašně náročná," dodal pro MF DNES.

PŘESTUP DO ZLÍNA, JEDNOLETKA V CHOMUTOVĚ

Před startem ročníku 2009/2010 se definitivně rozhodl opustit plzeňskou kabinu, kde strávil dlouhých šest let. O Důrase se pochopitelně zajímala Mladá Boleslav, ale těsně před podpisem smlouvy dostal od Zlína tak lákavou nabídku, že jí zkrátka nešlo odmítnout.

Na Valašsku pokračoval ve stabilních výkonech. V první sezóně po další změně působiště se blýskl čtrnácti brankami, rok nato se dokonce z trefy radoval hned šestnáctkrát. Nemohl si tak na nic stěžovat a vypadalo to, že ve Zlíně bude plnit roli tahouna ještě dlouho.

Jenže sezóna 2011/2012 už však tak povedená nebyla a po skončení ročníku nabídku nové smlouvy neobdržel. „Pro mě to byl trošku šok. Přece jen tři sezony jsem tam hrál všechno.

Sice ta poslední nebyla úplně povedená, ale do play-off jsme se dostali, hráli pěkné čtvrtfinále s Plzní. Nebylo to tak hrozné, aby mě za každou cenu museli posílat pryč. Nedal jsem tolik gólů jako dvě sezony předtím, ale pod trenérem Vlachem se víc bránilo než za pana Venery. Zlín dal nejméně gólů v extralize, což se odrazilo i na mých statistkách. Já mám na to svůj názor, oni taky," uvedl pro Petra Bílka.

Michal Důras se tak musel znovu rozhodovat, kam povedou jeho další hokejové kroky. Několik nabídek měl, nakonec zvítězila ta od nováčka soutěže z Chomutova, který jednal nejkorektněji. V dresu Pirátů sice nezklamal, ale přece jen se od něj čekalo více než sedm vstřelených branek. I proto o něj ambiciózní Severočeši přestali mít zájem.

NÁVRAT DO JIHLAVY, SEN O EXTRALIZE

Michala Důrase už přestala bavit četrná stěhování a tak se před letošním ročníkem rozhodl vsadit na jistotu. I přes bývalé neshody se bývalá opora Plzně dohodla na smlouvě s mateřskou Duklou, které se upsal na dlouhé

„Já mám na odchod ze Zlína svůj názor, oni taky.“

čtyři roky! „Po sezoně mě kontaktoval pan Ščerban a předložil mi nabídku na víceletý kontrakt. Měl jsem nějaký čas na rozmyšlenou a probíral jsem se různými variantami mého pokračování. V rámci možností a nabídek mi nejlépe vyšla Dukla. Jsem rád, že vše došlo do zdárného konce a budu zde hrát," uvedl pro hcdukla.cz. „Říkal jsem si, že se do Jihlavy v nějakým časovém horizontu vrátím. Přeci jenom jsem Jihlavák a doma je pro mě tady. Mám zde zázemí, navíc čekáme rodinu. Pro mě to, že jsem tady, byla logická a správná volba," dodal v interview s Davidem Suchým a Zdeňkem Drlou.

Jihlava si od zkušeného odchovance pochopitelně slibuje vysokou produktivitu. Michal Důras by měl být vzhledem ke svým kvalitám klíčovým hráčem historicky nejúspěšnějšího klubu československé historie. „Role lídra se nebojím. Hokej se hraje všude a tlak je vyvíjený ve všech týmech. Ten tlak byl na mě vyvíjený už ke konci mého angažmá v Plzni, kde jsem byl považovaný za lídra. Poté se ode mě čekaly body i ve Zlíně, kde jsem měl taky velmi dobrý kontrakt. Tlaku se nebojím. Když člověk pracuje zodpovědně tak se bát nemusí. Určitě na to nebudu sám, protože hokej je týmová hra, a věřím, že společně se spoluhráči to zvládneme. Samozřejmě vím, že role lídra se ode mě čeká, ale nebojím se

toho. Je to pro mě spíš obrovská motivace něco ukázat doma. Doufám, že se bude dařit jak mně, tak hlavně celému klubu," řekl odhodlaně.

Během čtyř let, na které se mateřskému celku upsal, by rád s Duklou zaútočil na ty nejvyšší příčky. „Cíle jsou jen ty nejvyšší a Dukla jako klub s bohatou historií a tradicí by ani jiné cíle mít neměla. Když se podíváme na Kometu Brno, která hrála dole, tak ta se postupnou prací vybudovala nahoru. To by se mohlo podařit i tady. Dnes ale hodně záleží i na ekonomické situaci. Jak ale říkám, moje cíle jsou tady ty nejvyšší a určitě by bylo krásné jednou si tu zase zahrát extraligu," sní obávaný kanonýr, jenž se neštítí ani černé práce.

AKTUÁLNÍ FORMA

Michal Důras se v dosavadním průběhu prvotligového ročníku tak trochu hledá. Očekávalo se od něj určitě více než tři vstřelené branky z jednadvaceti odehraných zápasů.

Je však téměř jasné, že jeho čas ještě přijde. I na něm bude stát jihlavská výkonnost v play-off. Probojuje se ve slušné formě hrající Dukla do baráže?

„Bylo by krásné si s Jihlavou zase zahrát v extralize.“

České Budějovice jsou nováčkem druhé nejvyšší soutěže. Nutno dodat, že hodně ambiciózním nováčkem. Jenže oproti očekávání se Motor hodně trápí. Je jasné, že budou muset nastat změny.

autor: HSfan

foto: Petr Kraus (fotokraus.cz), Pavel Kacerovský (hcmotor.cz)

zdroj: Pavel Kortus, ceskobudejovicky.denik.cz, hcmotor.cz, iDnes.cz, Jaroslav Tomas

ČESKÉ BUDĚJOVICE

HC Motor České Budějovice je sice klub, který vznikl teprve v létě tohoto roku, nicméně ambiciózní celek se hlásí k bohaté tradici místního hokeje, což už je patrné ze samotného názvu - Motor. Pod tímto označením totiž České Budějovice hrály od roku 1965 až do sezóny 1991/1992. Ještě za dob ZSJ SKP JNV (jak složitá to zkratka...) dosáhli Jihočeši na největší úspěch v historii. České Budějovice se totiž v ročníku 1950/1951 staly československým mistrem.

ÚSPĚŠNÝ NÁVRAT DO ELH PŘED DEVÍTI LETY

O Jihočeších je známo, jak moc velkými patrioty jsou. Ukázalo se to už v sezóně 2004/2005, kdy se České Budějovice po sestupu z extraligy chtěly vrátit do nejvyšší soutěže. Pomoci svému mateřskému týmu přišlo několik výrazných osobností z NHL, kde právě probíhala vyluka. Motor se tehdy semknul a po infarktové semifinálové sérii s Chomutovem a následně úspěšně zvládnutém finále a baráži se tak České Budějovice ocitly zpátky mezi elitou.

První krize místního hokeje tak měla pouze krátké trvání. Motor z ní tehdy dostali zejména slavní odchovanci, kteří zahodili osobní ambice a odmítli například lukrativní a královsky placená angažmá v Rusku.

KRÁDEŽ EXTRALIGY

Po devíti letech od návratu do extraligy přišly České Budějovice o nejvyšší soutěž znovu. Tentokrát to však byla několikanásobně horší situace než v roce 2003. Konec extraligy v tradičním hokejovém městě totiž nenastal sportovní cestou. Dokonce ani kvůli finančním problémům, jako například v případě Vsetína. Vinu na konci extraligového hokeje v Českých Budějovicích totiž, jak jistě víte, nesli funkcionáři Mountfieldu, kteří přesunuli svůj klub do Hradce Králové, jenž sliboval lepší finanční podporu od města.

Zdalo se, že na nějaký čas je s vrcholovým hokejem v regionu konec. Krom Českých Budějovic už totiž žádný profesionální hokejový tým na jihu Čech nesídlí. Jindřichův Hradec a Tábor se potácí ve druhé lize, Písek kvůli finančnímu krachu a tragickým výkonům skončil až v krajské soutěži. Pro vyhlášený hokejový region, který odchoval několik současných opor národního týmu, by bylo obrovským zklamáním, kdyby žádné město nemělo kvalitní celek, kam by mohli odcházet talentovaní hráči.

Jenže obrovský patriotismus místních rodáků se opět ukázal. Odchovanci

SESTAVA Z POSLEDNÍHO ZÁPASU

Kůdela

Novák - Kříž
Chmelíř - Moravec
Prokop - Kotaška

Třetina - Kotalík - Skuhravý
Ondřej - Šachl - Kuchejda
Ferebauer - Příbyl - Vaniš
Šperger

NEJVĚTŠÍ OFENZIVNÍ HVĚZDY

ALEŠ KOTALÍK

Kapitán Českých Budějovic následoval klub svého srdce (jedná se však o odchovance Jindřichova Hradce) i do 1. ligy, přestože by určitě neměl o lukrativní nabídky nouzi. Aleš Kotalík je lídrem současného celku a jednou z největších postav celé soutěže.

VÁCLAV SKUHRAVÝ

Zkušený útočník s reprezentačními zkušenostmi, jenž letos po dlouhých letech věrných služeb skončil v Karlových Varech, je skutečně skvělou posilou, přestože se zatím trochu hledá. Přínos statného útočníka, který patří k nejlépe clonícím hráčům soutěže, v klíčových fázích sezóny však jistě stoupne.

DAVID KUCHEJDA

Stále ještě mladý útočník (26 let) by se rád vrátil do nejvyšší soutěže, kde loni kvůli výluce v NHL nedostával tolik příležitostí, kolik by si zasloužil. Stačí jen aby dostal příležitost, kvalitami se totiž jedná o extraligového hráče.

nenechali mateřský klub ani tentokrát na holičkách. Seskupili se do skupiny, kterou zastupoval Radek Bělohav, dvojnásobný mistr světa, a snažili se získat prvoligovou licenci.

Jenže kudlu do zad jejich snažení mohla bodnout druhá organizace usilující o návrat profesionálního hokeje do Českých Budějovic. Tato skupina však byla provázána s muži, kteří ukradli Motoru extraligu. Tuto skutečnost, jež by vedla k vytvoření farmářského týmu pro Hradec Králové, pochopitelně nemohli fanoušci Českých Budějovic nechat bez povšimnutí a zejména díky jejich nátlaku nakonec získala licenci ta správná skupina, za kterou se zaručil i současný kapitán týmu Aleš Kotalík. „Klukům, kteří hrajou v NHL, KHL nebo už jsou zpátky doma, není budějovický hokej lhostejný. Já osobně jsem z Jindřichova Hradce, ale od 14 let žiju v Budějovicích a mám to stejně. Máme vizi, jak by se tu hokej měl dělat. Žili jsme ve světě a víme, jak se dělá tam. Chtěli bychom to převést sem,“ sdělil bývalý sniper Buffala v rozhovoru pro iDnes.cz.

Všem v nejistotě žijícím fanouškům tehdy spadl kámen ze srdce. Hokej zůstal zachován!

OBRODA MÍSTNÍHO HOKEJE

Na vedení nově vzniklého klubu čekala hromada práce, na kterou přitom měli neskutečně málo času. Nakonec však obtížná mise skončila úspěchem. V kabině Českých Budějovic se sešla zajímavá sestava se spoustou zkušených hráčů. I nikdy nekončící shánění sponzorů dopadlo díky patriotismu tamějších podnikatelů velice dobře a Motor se zařadil mezi finančně nejlépe zajištěné celky v 1. lize. Na cestě je dokonce dohoda se skupinou ČEZ, která by už letos měla na českobudějovické konto poslat bezmála šest milionů korun.

Jako vzor si funkcionáři klubu vybrali plzeňské Indiány. „To je organizace, která má hlavu a patu. Taky ten úspěch, který měli v uplynulé sezoně, není náhodný. Je to pro nás vzor, jak by to mělo fungovat. A nevím, jestli by tohle ta druhá skupina byla schopna zaručit. Osobnosti dělají strašně moc jak ve vztahu k fanouškům, tak směrem ke sponzorům. Proto je Plzeň tam, kde je. Hráči tam rádi chodí, protože vědí, že se tam hokej dělá trochu jinak. Každý, kdo tam hrál, mi to potvrdí,“ uvedl Aleš Kotalík, hlavní hvězda týmu. „Rádi bychom, aby se nám něco podobného podařilo tady. Ta cesta ale bude bohužel trochu delší. Chceme pro to ale udělat maximum, aby byli fanoušci na klub hrdí. Abychom na hokejové mapě něco znamenali,“ dodal v rozhovoru

s Jaroslavem Tomasem útočník, o němž jsme v tomto čísle připravili rozsáhlý profil. „*Já si na jednu stranu říkal, že už to bylo třeba vyčistit. Spolupráce město - klub prostě nefungovala, bylo otázkou času, kdy se to stane. Myslím, že je dobré začít od nuly, s čistým štítem, mít v Motoru lidi, kteří tomu rozumí, kteří nemají žádné vedlejší úmysly a uvidíme, jak se bude dařit. Postoupit v dohledné době do extraligy ale bude hrozně těžké,*“ uvedl pro hcmotor.cz. Václav Nedorost, jeden z odchovanců, který svému mateřskému týmu finančně pomohl.

HOLA, HOLA, EXTRALIGA VOLÁ?

Cílem Motoru je jednoznačně návrat do nejvyšší soutěže. I když je jasné, že to bude běh na dlouhou trať. Možná i maratón, o čemž se v minulosti přesvědčil třeba Chomutov, který až na předloňský úspěch v boji o extraligu pokaždé ostrouhl. „*Zažil jsem před osmi lety dobu, kdy tady parta kluků vrátila v době výluky NHL hned po roce klub z první ligy do extraligy. Víím, jaké tady tehdy panovalo nadšení. Ale také byla obrovská klika, že jsme se tam takhle rychle vrátili. Kluci, kteří tady nyní zachránili hokej, to budou mít velice těžké. Je jiná doba, peněz není tolik, a o to budou mít pozici komplikovanější,*“ je si vědom Jiří Zimola, zapálený fanoušek Motoru a hejtman jihočeského kraje.

I samotní hráči Českých Budějovic sní o návratu mezi elitu, čímž by se nesmazatelně zapsali do českobudějovické historie vedle Jaroslava Pouzara, Romana Horáka či Jiřího Lály. „*Doufám, že tady postavíme konkurenceschopný mančaft a dostaneme zdejší hokej tam, kam patří,*“ sdělil Zdeněk Ondřej, důležitý člen ofenzivy Motoru. „*Cíl je jednoznačný, a to vrátit do Českých Budějovic*

MĚSTO

České Budějovice jsou statutární město a správní a kulturní metropole Jihočeského kraje. V roce 2011 zde žilo téměř 94 tisíc obyvatel. Leží v Českobudějovické pánvi na soutoku řek Vltava a Malše. Ve městě sídlí významné podniky- Budvar, Madeta či Kohinoor. Mezi významné osobnosti tohoto města patří například kosmonaut Vladimír Remek, zpěvák Petr Kolář, herci Karel Roden, Pavel Vondruška a Jiří Mádl, zpěvačka Marta Kubišová či houslista Pavel Šporcl.

NEJVĚTŠÍ DEFENZIVNÍ HVĚZDY

JIŘÍ MORAVEC

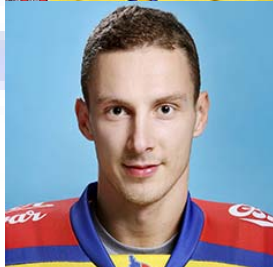
Ex-liberecký zadák je v současnosti nejproduktivnějším obráncem týmu. Zkušený obránce navíc oproti Janu Novákovi či Marku Posmykovi odvádí i cennou práci v defenzivě. Na Jiřím Moravcovi se dá rozhodně stavět. Jeho by chystané změny zasáhnout neměly.

LUKÁŠ KŘÍŽ

Místnímu odchovanci je teprve 20 let, ale i tak už patří k nejlepším zadákům Motoru. Nadějný obránce, který loni působil v Písku, kde ve skupině play-out v šesti zápasech nasbíral sedm bodů, byl dokonce fanoušky Českých Budějovic vyhlášen hráčem měsíce října.

DOMINIK HALMOŠI

Bývalý brankář Písku či Jihlavy se zařadil mezi hlavní opory nováčka soutěže. I když jsme před startem sezóny gólmanský post považovali za největší slabinu Motoru, Dominik Halmoši svými výkony překvapil a v první čtvrtině soutěže byl vůbec nejužitečnějším hráčem týmu.

extraligu. S tím sem přišli všichni kluci. Pokud je tu někdo, kdo sem nechce extraligu vrátit, tak v Budějovicích nemá co dělat. Sem hokej prostě patří. Teď tu není skoro nic, protože i fotbalisté sestoupili. Diváci si zaslouží chodit na extraligu. Budvar aréna je nádherná hala. Cíl je tedy co nejdříve se vrátit zpátky," uvedl pro změnu velezkušený zadák Jan Novák, který se ovšem letos herně trápí je možné, že s ním bude ukončena spolupráce.

Netrápí se ale jenom Jan Novák. Za očekávaním je zatím převážná část týmu, včetně největší hvězdy Aleše Kotalíka. Je jasné, že tým si po hektické přípravě, respektive spíše nepřipravě, potřebuje sednout, jenže ani v polovině listopadu nedochází k viditelnému zlepšení. „Dostali jsme se trochu pod vodu. Teď musíme najít cestu, jak z toho ven a jak z toho kluky dostat, protože si přestávají věřit. To je jasné," uvedl Radek Bělohav, jednatel klubu. „Zatím jsme se s první ligou nedokázali úplně vyrovnat. Většinu soupeřů herně přehrajeme, nebo jsme minimálně srovnatelní. Ale jsme málo trpěliví. Hraje se jiný hokej než v extralize a naši lídři, kteří hrávali spíše právě nejvyšší soutěž, tak mají v první lize trochu problémy. To tak je a stále se učíme všichni," připustil Bělohav rozhovoru s Pavel Kortusem, redaktorem serveru ceskobudejovicky.denik.cz.

Je tak jasné, že začnou změny. Ony už vlastně začaly. Tou nejvýznamnější je zejména prohození kompetencí mezi Radkem Bělohavem a Jaroslavem Jágrem. Druhý jmenovaný, velezkušený kouč jenž už v minulosti Motor vedl, převzal odpovědnost a byl jmenován hlavním trenérem. Bude to pro trápící se Motor vytoužený impuls? Nebo je chyba jinde? Tot' otázka.

DAVID KUCHEJDA

SLAVNÍ ODCHOVANCÍ

Jižní Čechy patří mezi vyhlášené hokejové bašty. V tomto regionu se vychovalo spoustu talentů. Hodně budoucích hvězd prošla právě Českými Budějovicemi. Ze starší generace jmenujme dvojnásobného Mistra světa Miroslava Dvořáka, v zámoří úspěšného Jaroslava Pouzara či ikonu místního hokeje Jiřího Lálu. Z hráčů mladší generace musíme zmínit věhlasného brankáře Romana Turka, trojnásobného šampióna z MS Radka Dvořáka (foto) či hvězdného Václava Prospala.

FANOUŠCI

Priznivci Motoru jsou velkými srdcaři. Nebýt jejich podpory, kdo ví, jestli by se v Českých Budějovicích letos vůbec hrál hokej. A pokud ano, tak pod kontroverzními funkcionáři. V první lize patří kotelníci jihočeského klubu pochopitelně k nejlepším, návštěvnost je na 1. ligu taktéž úchvatná.

STADION

Budvar Aréna je nejlepší hokejovou arénou v 1. lize. Kompletní rekonstrukce se tento stadion vybudovaný v roce 1946 dočkal před jedenácti lety. Od té doby je kapacita místního stánku 6400 diváků, z toho převážná většina jsou místa k sezení.

Martin Tůma, bývalý manžel moderátorky Kateřiny Kristelové, si v posledních dvou letech prošel hodně těžkým obdobím. Nedával hokeji vše, přibral a uvažoval o konci kariéry. Zachránila ho však jeho nová přítelkyně a nabídka z Litvínova, který Tůmu poslal na rozehrání do partnerského Mostu.

autor: HSfan

foto: iSport.cz, blesk.cz

zdroj: Václav Jáchim, hokej.cz, iDnes.cz, ona.idnes.cz, Nikol Štíbrová

MARTIN TŮMA

HOKEJOVÉ ZAČÁTKY

28letý zadák se narodil v Mostě, kde působí i v současnosti. Své hokejové začátky spojil s nedalekým Litvínovem.

V této legendární líně světových talentů vydržel až do sezóny 2002/2003. Už tehdy nebyl obrovitý zadák zrovna dvakrát produktivní, ale i tak se objevoval v mládežnických výběrech. Zahrál si na mistrovství světa hráčů do 18 let, což mu dozajista pomohlo k tomu, aby byl v témže roce draftován do NHL. Ze 162. pozice si českého mladíčka vybrali Panteři z Floridy. Draft 2003 byl pro český hokej obzvláště úspěšný. Zamluveno totiž bylo hned osmnáct hokejistů ze země v srdci Evropy. Jen pro zajímavost: na 163. místě a na horších pozicích byli vybráni takoví hráči jako Tobias Enström, Dustin Byfuglien, Matt Moulson, Jaroslav Halák či Joe Pavelski. Všechno to jsou hvězdy současné NHL. Martin Tůma je však oproti předpokladům do něho vkládaných bohužel nezastínil.

MARNÝ BOJ O NHL

V sezóně, která následovala po draftu, se Martin Tůma rozhodl pro odchod. V Litvínově s ním nepočítali do extraligové sestavy, a tak se 194 centimetrů vysoký obránce upsal Sault Ste.

STATISTIKY

Season	Team	League	GP	G	A	TP	PIM	+/-	Postseas.	GPGA	TP	PIM	+/-
2000-01	→ HC Litvinov U18	→ Czech U18	45	4	12	16	62	32	→ Playoffs	6	3	3	8
2001-02	→ HC Litvinov U18	→ Czech U18	11	2	2	4	82	0	→ Playoffs	2	0	0	0
	→ HC Litvinov U20	→ Czech U20	36	2	0	2	69	13	→ Playoffs	1	0	0	0
	→ HC Litvinov	→ Czech	1	0	0	0	2	0					
2002-03	→ HC Litvinov U20	→ Czech U20	22	0	3	3	36		→ Relegation	12	1	1	87
	→ Czech Republic U18	→ WJC-18	6	0	0	0	29	-3					
2003-04	→ Sault Ste. Marie Greyhounds	→ OHL	57	0	5	5	48	5					
2004-05	→ Sault Ste. Marie Greyhounds	→ OHL	61	10	13	23	107	13	→ Playoffs	7	3	3	6
	→ San Antonio Rampage	→ AHL	5	0	1	1	0	3					
	→ Czech Republic U20	→ WJC-20	7	0	0	0	28	2					
2005-06	→ Florida Everblades	→ ECHL	48	0	6	6	75	-5	→ Playoffs	1	0	0	0
	→ Rochester Americans	→ AHL	12	0	2	2	38	-3					
2006-07	→ Florida Everblades	→ ECHL	32	0	9	9	77	18	→ Playoffs	3	0	0	6
	→ Rochester Americans	→ AHL	23	0	0	0	33	-2	→ Playoffs	1	0	0	1
2007-08	→ HC Litvinov	→ Czech	35	1	0	1	56	-2	→ Playoffs	5	0	0	2
2008-09	→ HC Slovan Ustecti Lvi <small>Loan</small>	→ Czech2	44	2	12	14	73	14	→ Playoffs	7	1	1	8
	→ HC Slovan Ustecti Lvi <small>Loan</small>	→ Czech2	-	-	-	-	-	-	→ Qualification	2	0	0	2
2009-10	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	21	0	0	0	43	5	→ Playoffs	2	0	0	6
2010-11	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	24	0	2	2	16	-3					
	→ HC Tabor <small>Loan</small>	→ Czech2	1	0	0	0	0	0					
	→ IHC Pisek <small>Loan</small>	→ Czech2	7	1	0	1	6	-2	→ Relegation	3	1	1	25
2011-12	→ HK Jesenice	→ Austria	14	0	4	4	78	-3					
	→ HK Nitra	→ Slovakia	13	1	2	3	37	-2					
2012-13	→ Nottingham Panthers	→ EIHL	12	0	1	1	43						
	→ Braehead Clan <small>Loan</small>	→ EIHL	4	0	2	2	9						
	→ Dornbirner EC	→ Austria	6	0	0	0	4	0					

Marie Greyhounds, týmu z OHL. V tomto klubu tehdy kapituloval Jeff Carter, bývalá hvězda Philadelphie a současná opora Los Angeles Kings, s nimiž vyhrál i Stanley Cup.

V ročníku 2003/2004 si ještě zvykal na odlišný styl hokeje, ve výlukové sezóně však patřil k nejlepším hráčům svého týmu. Krom výborné defenzivní práce navíc hojně sbíral i body (10+13). Nebylo tedy divu, že v sezóně 2004/2005 absolvoval juniorské mistrovství světa. Tam česká dvacítká s Davidem Krejčím, Romanem Červenkou či Michaellem Frolíkem vybojovala bronzové medaile.

Zdalo se tak, že má Tůma slušně nakročeno do nejlepší ligové soutěže světa. Na zámořský styl se totiž adaptoval rychle a fanoušci si ho záhy oblíbili. *„Přechod do Kanady mě z hokejového hlediska změnil ve všech směrech. V obranné fázi, rychlosti bruslení, v dalších činnostech. Naučil jsem se uplatnit fyzické parametry,“* uvedl pro hokej.cz.

Ještě ve zmiňovaném ročníku 2004/2005 si poprvé vyzkoušel tempo seniorského hokeje. Avšak mezi muži se stabilně objevoval až od nadcházející sezóny. Působil jak v AHL, tak v ECHL. Sezóna 2006/2007 měla podobný

HRÁČSKÉ INFO

14. 9. 1985

194cm, 95kg

hůl levá

obránce

6Z, 0G, 3A,

-2 +/-, 59TM

„Přechod do Kanady mě z hokejového hlediska změnil ve všech směrech.“

obrázek jako ta předchozí. Martin Tůma marně bojoval o šanci v NHL. Ve farmářských soutěžích sice nebyl moc produktivní, ale svou práci si vždy odvedl.

Na angažmá v hlavním týmu Floridy to však nestačilo, přestože se v létě 2007 zdálo, že by příležitost dostat mohl. *„Když jsem se bavil s vedením Panthers, byl jsem ujištěn, že šanci dostanu. Povídali mi: záleží jen a jen na tobě, v jaké formě přijedeš na kemp. Takže jsem se připravoval opravdu maximálně,“* zavzpomínal v interview s Václavem Jáchimem. *„Dělali jsme fyzické testy. Ze 46 hráčů jsem skončil na druhém až třetím místě. Pak následoval první zápas a já v něm dal gól. Napadlo mě, že by to mohlo konečně vyjít. Ale místo toho jsem byl vzápětí poslán na farmu. Hodně mě to zklamalo, nicméně nic jsem nevzdával. I z farmy se dá dostat nahoru. Musíte však pravidelně hrát,“* dodal.

Jenže Martin Tůma řekl „UŽ DOST!“ . Před hrozbou přesunu do poloamatérské ECHL se postavil proti vedení Floridy a rozhodl se vyjednat angažmá v Evropě. Nabídky přišly například z Ruska, důrazný zadák se však nakonec upsal mateřskému Litvínovu.

„Přiznávám, někdy se mi po Americe trochu zasteskne. Hlavně tedy po tamním způsobu života. Ovšem jinak rozhodně nelituju,“ uvedl s odstupem několika let.

ČESKÉ ANGAŽMÁ

V ročníku 2007/2008 byl Martin Tůma stabilní součástí litvínovské sestavy. Avšak nedostával tolik prostoru na to, aby se stal jedním z lídrů mužstva. Ve 40 odehraných utkáních se bodově prosadil jen jednou, což je i pro defenzivně laděného zadáka nepřilíh dobrá vizitka.

Pro Martina Tůmu tak nezbylo pro sezónu 2008/2009 v sestavě Chemiků místo. Bezmála metrákový obránce byl tedy poslán na hostování do prvoligového Ústí nad Labem.

S ambiciózním Slovanem se tvrdý zadák podíval až do baráže o extraligu. Nutno dodat, že na úspěšném ročníku má výrazný podíl. Martin Tůma totiž patřil k nejlepším obráncům svého týmu. Oproti předchozímu litvínovskému angažmá se navíc svému zaměstnavateli vyplácel i díky produktivitě. Mostecký rodák totiž nasbíral čtrnáct kanadských bodů.

Po skončení tohoto ročního hostování měl Martin Tůma nejprve namířeno do Litvínova, avšak nakonec se o jeho služby přihlásily České Budějovice, kam nakonec vytáhlý bek zamířil. „V první lize to nebylo špatné, nemohu si stěžovat, ale extraliga je prostě extraliga,“ uvedl 28letý hokejista pro hokej.cz.

ZRANĚNÍ V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Martin Tůma v Mountfieldu odehrál dvě sezóny. Trochu paradoxně na sebe nejvíce nezaujal hokejovými výkony, nýbrž jednou nepříjemnou situací. Mnozí z vás si na tento moment jistě pamatují. V předkole play-off extraligy 2010 mu totiž v souboji o puk šlápla bruslí na nohu tehdejší liberecká opora Milan Bartovič. Pro připomenutí záznam tohoto okamžiku zde:

<http://www.youtube.com/watch?v=aLLWHcaSMhI>

Téměř všem včetně samotného Tůmy bylo jasné, že šlo o úmyslný zákrok. „Cítil jsem obrovský vztek,“ uvedl pro iDnes.cz zraněný obránce. „Šlo o normální souboj u mantinelu, kterých jsou v zápase stovky. Do té doby, než se rozhodl, že mi šlápně na nohu,“ pokračoval. „Byla to obrovská bolest. Chtěl jsem si stoupnout, ale podlomila se mi noha. Ráno mi navíc doktor řekl, že mám prasklé vazivo v kotníku,“ řekl poškozený hokejista.

Milan Bartovič, jenž se ihned dostal v nelibost českobudějovických fanoušků. situaci popsal tak, že chtěl nohou odehrát pouze puk. „Jestli argumentuje tým, že chtěl puk odehrát nohou, tak je to normální chudák. Nedokážu si představit, jak chtěl hrát puk tím, že na něj seshora dupne. Pravděpodobně ho chtěl rozšlápnout na dvě půlky, pak by to dávalo smysl,“ uzavřel obránce, pro něhož po tomto incidentu skončila sezóna.

„Jestli argumentuje tým, že chtěl puk odehrát nohou, tak je Bartovič normální chudák.“

VZTAH S KATEŘINOU KRISTELOVOU

Martin Tůma se proslavil i mimo mantinely. V roce 2010 totiž řekl „ano“ své snoubence Kateřině Kristelové, známé moderátorce a krasavici, jež se nebojí svléknout před objektivem (však se také nemá za co stydět). Několik žhavých snímků nafotila i s Martinem Tůmou, jak se můžete podívat na fotce vpravo. „*Katka je populární a mediálně známá. Nemá to jednoduché, svým způsobem to bylo těžké i pro mě. Předtím jsem to nezažil. Samozřejmě jsme museli počítat s tím, že nás někdo může někde vyfotit, že jsme byli takříkajíc na očích. To bylo ovšem normální,*“ komentoval.

Mediálně sledovaný vztah však ztroskotal velmi rychle, přestože se partnerům narodil přírůstek do rodiny – dcera Claudie. Martin Tůma se totiž v době manželské krize potloukal po angažmá v zahraničních soutěžích (o tom ještě bude řeč) a s Kristelovou se takřka neviděli. „*My jsme s mým mužem nežili. Nevídali jsme se třeba i tři měsíce. Na to jsme asi dojeli a samozřejmě to mělo ještě jiné závažné důvody. Trvalo mi dlouho, než jsem si uvědomila, že nejsem typ pro hokejisty. Možná leda tak vzhledem. Nemůžu chtít po klukovi, který potřebuje dennodenní péči, aby pochopil články o mně v novinách, které mu spoluhráči lepí na skříňku. A vůbec celou moji práci,*“ uvedla pro Nikol Štíbrovou. „*Když jsem otěhotněla, snažila jsem se naplnit status té hokejové ženy. Ale zjistila jsem, že tohle nejsem já.*“

Po dvou letech tak přišel rozvod. „*A dost jsem řekla, když jsem si uvědomila, že dvoukariérové manželství nejde dohromady. Že stojím u plotny, peru, čekám, až se vrátí Martin z tréninku, češu třásně u koberce a modlím se, že až zahodím zástěrku, naučím se dvacet stran například o firmě, která se zabývá logistikou, a pojedu do Zlína, kde to celé odmoderuji pro sto lidí. Prostě frustrace. A došlo mi, že tím trpíme oba,*“ dodala. „*Snila jsem o tom, že budu vědět přesně, kdy ten partner přijde, co se bude dít, biorytmus bude jasně daný. A to u hokejistů je. Pak mi došlo, že není nic nudnějšího, než mít přesně nalajnovaný život. Tyhle kluci bývají v běžném životě navíc trochu nepoužitelní. A jeden z nejdůležitějších faktů taky je, že hokejisti chtějí holky, které vaří, jsou doma, starají se o děti,*“ uvedla o šest let starší moderátorka. „*Já jsem zjistila, že nejsem schopná následovat svého manžela tam, kam míří jeho hokejové kroky. A to pak většinou znamená*

i konec vztahu. Z rozvodu se nedostanu asi nikdy, protože spolu máme dítě. A takový ty řeči, že jsme přátelé, ty ráda nemám,“ pokračovala v interview pro ona.idnes.cz. „*Protože přátelé rozhodně nejsme. Komunikujeme pouze jako rodiče. A nikomu z celebrit to nevěřím, když křičí do světa "my jsme zůstali přátelé". Přátelství tam rozhodně není, a proto se lidi rozcházejí a rozvádějí,*“ dodala.

Dalším důvodem jejich smutného konce bylo i to, že Kateřina Kristelová začala randit s Kazmou, moderátorem, který se proslavil svojí One man show na stream.cz. „*Když člověk s někým není osm měsíců, nemůže čekat, že bude jedna nebo druhá strana věrná. Proč si něco nalhávat a po nějakém čase odhalit nevěru? V tom svazku jsme zkrátka nemohli nadále setrvávat,*“ uvedla Kristelová, jejíž vztah s Kazmou rovněž nevydržel moc dlouho. „*Nebyl ale příčinou našeho rozvodu,*“ zdůraznila.

CESTOVATELSKÉ ROKY

Dost showbyznysu! Pojd' me raději zpět k hokeji...

Naposledy jsme se rozepsali o sezóně 2009/2010, kdy byl na Tůmu spáchán likvidační faul.

Dres Mountfieldu oblékal tento defenzivní obránce i v ročníku 2010/2011. Jeho role v týmu však nebyla příliš valná a Tůma tak dokonce putoval na střídavé starty do prvoligového Tábora, respektive nedalekého Písku.

Po skončení této sezóny si litvínovský odchovanec hledal nové angažmá. Dlouho žádná lukrativní nabídka nepřicházela, tak vzal Tůma zavděk alespoň působením ve slovinské Jesenici, která hrála mezinárodní EBEL ligu. Jenže na jihu Evropy sehrál pouze čtrnáct utkání, načež se stěhoval na Slovensko, kam ho zlákala nabídka Nitry.

V nadcházejícím ročníku cestoval znovu. Tentokrát do daleké Anglie, kde na začátku sezóny hájil barvy Nottinghamu. Odtud v průběhu sezóny zamířil na hostování do Braeheadu Clan, dalšího týmu britské EIHL. Jenže ani tam se neusadil. Opět se totiž vrátil do EBEL, kde tentokrát vyzkoušel angažmá v Dornbirneru.

ŠANCE OD LITVÍNOVA

Vypadalo to, že s hokejovou kariérou Martina Tůmy to jde hodně s kopce. Severočeský rodák se totiž ocitl v těžké psychologické situaci, k čemuž mu nepomohl rozvod s Kateřinou Kristelovou a pochopitelně ani nedávná smrt maminky. „Mám za sebou dva roky, které byly složité,“ uvedl pro hokej.cz. „Byly chvíle, kdy jsem se chtěl na všechno vykašlat. Jednu sezonu jsem hrál celou zadarmo, s kluby se dodneška soudím. Neměl jsem chuť na sobě makat, přibral jsem,“ pokračoval ve zpodobění pro čtenáře oficiálního webu českého hokeje.

„Dělal jsem blbosti, hokeji jsem nedával zdaleka všechno,“ dodal. „V minulých letech jsem potkával lidi, kteří se mi jakoby báli říci: hele, prober se, nechovej se jako debil, nebo to špatně skončí. Našlapovali po špičkách. Přítelkyně, táta, sestra, strejda a do poslední chvíle máma za mnou vždycky stáli! Ted' je na mně, abych jim to vrátil. A dokázal, že ještě můžu hrát špičkový hokej,“ řekl odhodlaně pro Václava Jáchima.

Nebýt nové přítelkyně, asi by tento článek vůbec nevznikl, jelikož by Tůma pověsil brusle na hřebík. „V posledních dvou letech jsem měl spoustu problémů, některé jsem udělal z vlastní blbosti. Nebýt přítelkyně, možná bych hokej zabalil,“ přiznal v rozhovoru s Václavem Jáchimem. „Ještě že jí mám! Závodila na koních, ví, co sport obnáší. Se mnou prošla děsným obdobím, chci jí ukázat, že živost s hokejistou můře vypadat úplně jinak,“ slibuje.

Příležitost na restart kariéry dostal od Litvínova. Ten dal Tůmovi šanci a nabídl mu smlouvu. „Dva měsíce jsem trénoval sám, aniž bych viděl puk. Na litvínovském zimáku vždycky zhasli, všichni odešli, načež jsem dorazil já a zase si rozsvítil. Hodinu nebo dvě jsem jen bruslil. Po kondiční stránce se cítím výborně, jako kdysi. Oproti začátku minulé sezony jsem shodil 20 kilo, ale chybí mi zápasová praxe,“ popsal letní přípravu.

Extraligové angažmá si však nejprve bude muset vybojovat na farmě v Mostě, kam má vyřízeno hostování se zpětnými střídavými starty do Litvínova.

Dokáže napravit, co za poslední roky zpackal? „Chci hrát zase dobrý hokej. Tak, aby na mě byla máma pyšná,“ říká jasně. „Mám ohromnou chuť! Chci, vlastně musím to dokázat!“ uzavřel svůj profil v magazínu o 1. lize.

„Chci hrát zase dobrý hokej. Tak, aby na mě byla máma pyšná.“

Hubený útočník s obrovským hokejovým talentem v extralize nějak závrtně neprorazil. Tedy zatím. Stále má však celou kariéru, kterou se pokouší restartovat v mateřské Třebíči, před sebou. Třeba někdy přidá ke dvěma extraligovým titulům další do sbírky.

autor: HSfan

foto: Jiří Mokrý (hstrebic.cz)

zdroj: hokej.cz, Jan Hrabal, hcpcce.cz, hcrebel.cz, hstrebic.cz

LUKÁŠ NAHODIL

HOKEJOVÉ ZAČÁTKY

Šikovný centr začínal s hokejem v rodném městě. Tedy v Třebíči. „K hokeji mě přivedl táta a zatím toho nelitujeme já ani on. Začátky byly těžké, musel jsem se naučit bruslit a to bylo nejtěžší. Byla to hrozná dřina,“ vzpomíná.

Už od mládí bylo jasné, že v Lukáši Nahodilovi tkví velký talent. Hokejista s extraligovými zkušenostmi patřil do slavné třebíčské generace (Roman Kadela, Vilém Burian, Tomáš Kaláb, Marek Laš atd.), která například v šesté třídě vybojovala stříbrné medaile na mistrovství České republiky a v dorostu postoupila do nejvyšší soutěže.

25letý hokejista debutoval v A-týmu Horácké Slavie už v sezóně 2006/2007. Hokejový průlom pak prožil v nadcházejícím ročníku. Tehdy se totiž zabydlel v prvoligové sestavě a ukázal, že přechod mezi muže mu nedělal i přes nižší tělesnou hmotnost výraznější problém.

HVĚZDA 1. LIGY

V sezóně 2008/2009 už byl největší ofenzivní hvězdou Horácké Slavie. Coby dvacetiletý hokejista díky čtyřiatřiceti kanadským bodům ovládl klubové bodování mateřského celku. Výraznou měrou tak pomohl Třebíči, jež musela hájit prvoligovou příslušnost v play-out, k záchraně. V témže ročníku poprvé v kariéře okusil atmosféru naší nejvyšší soutěže. Ve dvou zápasech totiž využily jeho silné Pardubice. „Tehdy jsem dostal nový impuls, abych na sobě pořádně makal, aby to nebylo jen krátce a naposledy,“ uvedl pro hokej.cz.

V nadcházejícím ročníku (2009/2010) své vítězství v interním bodování zopakoval. Náramně si sedl s Petrem Obdržálkem, s nímž Nahodil vytvořil obávané duo, které strašilo všechny prvoligové soupeře. Jejich spolupráce byla opravdu fenomenální, z čehož těžil celý tým, který skončil na skvělém pátém místě. Na téže pozici, avšak v kanadském bodování 1. ligy, skončil i Lukáš Nahodil, autor osmnácti branek a sedmadvaceti asistencí.

V závěru sezóny rychlonohý útočník opět vypomáhal extraligovým Pardubicím, které se mohly spoléhat i na Dominika Haška. „Tykání Hašanovi mi přišlo trochu divné, to víte... Ale měl jsem zkušenosti z Třebíče, kde jsem v osmnácti letech přišel do kabiny A týmu

„Tykání Hašanovi mi přišlo trochu divné, to víte...“

STATISTIKY

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
2004-05	SK Horácká Slavia Třebíč - jun. (LJ)	5	3	2	5	6
	SK Horácká Slavia Třebíč - dor. (E)	46	23	24	47	50
2005-06	SK Horácká Slavia Třebíč - jun. (LJ)	37	15	25	40	12
2006-07	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	13	0	0	0	4
	SK Horácká Slavia Třebíč - jun. (LJ)	38	29	31	60	10
2007-08	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	29	2	5	7	12
	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga,p-o)	4	1	2	3	27
	SK Horácká Slavia Třebíč - jun. (E)	23	23	20	43	8
	SK Horácká Slavia Třebíč - jun (E,p-o)	3	2	1	3	0
2008-09	HC Moeller Pardubice (E)	2	0	0	0	0
	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	46	12	22	34	12
	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga,p-out)	11	5	7	12	16
2009-10	HC Eaton Pardubice (E,p-o)	2	0	0	0	0
	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	39	18	27	45	12
2010-11	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga,p-o)	11	3	6	9	8
	HC Eaton Pardubice (E)	25	1	2	3	0
	HC Eaton Pardubice (E,p-o)	1	0	0	0	0
	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	20	9	12	21	6
	HC Chrudim (1.liga)	1	0	1	1	0
2011-12	HC Chrudim (baráž o 1.ligu)	4	1	5	6	0
	HC Eaton Pardubice (E)	38	6	6	12	12
	HC Eaton Pardubice (E,p-o)	4	1	0	1	0
	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga)	12	1	4	5	0
	HC Rebel Havlíčkův Brod (1.liga)	5	1	3	4	8
	2012-13	HC ČSOB Pojišťovna Pardubice (E)	17	0	2	2
HC Dukla Jihlava (1.liga)		10	4	5	9	10
SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)		24	4	16	20	6
SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga,p-o)		7	1	2	3	2

a byl tam Bedřich Ščerban, jemuž tehdy bylo dvačtyřicet, a když jsem mu řekl „dobrý den“, tak se vyděsil natolik, jestli je tak starý, že si nezaslouží tykání,“ sdělil v rozhovoru s Janem Hrabalem. „Nahec“, jak se 25letému forvardovi přezdívá, naskočil v play-off do dvou utkání, což sice není moc, ale i tak byl Lukáš Nahodil součástí vítězného týmu a zažil extraligové oslavy, byť na tomto úspěchu neměl kdovíjaký podíl.

PARDUBICKÁ POSILA

Po této povedené sezóně zamířil 185 centimetrů vysoký útočník natrvalo do Pardubic, které ho získaly na přestup. „Měl jsem nabídky i z jiných klubů, ale Pardubice byly srdcová záležitost, protože jsem za ně už nastupoval,“ uvedl v rozhovoru pro hcpcce.cz.

V sezóně 2010/2011 se Lukáš Nahodil v Pardubicích ještě zabydloval. Co se týče technických dovedností, tak sice na extraligu měl, avšak jeho tělesná konstituce potřebovala posílit. V nejvyšší soutěži jsou přece jen obránci statnější a důraznější, což se rozhodně hubenému centru nehodilo do krámu. V prvním extraligovém ročníku naskočil do 25 zápasů (1+2), podobnou porci odehrál i v 1. lize, kde ze začátku úspěšně vypomáhal Třebíči, avšak po stížnostech tehdejšího chrudimského kouče Rohlíka pro závěr sezóny 2010/2011 Nahodil posílil Orlice, které v té době s Pardubicemi vydatně spolupracovaly. Místo play-off v dresu Horácké Slavie tak musel Lukáš Nahodil skousnout boje o udržení. Vůbec poprvé tehdy

HRÁČSKÉ INFO

28. 7. 1988
185cm, 80kg
hůl pravá
19Z, 2G, 8A,
+3 +/-, 6TM

v 1. lize oblékl jiný dres než třebíčský.

DRUHÝ EXTRALIGOVÝ TITUL

V ročníku 2011/2012 už měl v Pardubicích lepší postavení. V základní části stihl za Východočechy odehrát 38 zápasů, v nichž nasbíral dvanáct kanadských bodů (6+6).

Čas od času však putoval na výpomoc do 1. ligy. Ne však do mateřské Třebíče, nýbrž do Ústí nad Labem, respektive Havlíčkova Brodu. Do Slovanu ho chtěl trenér Jaromír Šindel, jenže Nahodil nedostal v Ústí nad Labem dostatečný prostor, takže po dvanácti zápasech dal Lvům sbohem.

Pardubice ho tak poslaly do jiného prvoligového celku, a to překvapivě do Rebelu.

To se pochopitelně nelíbilo fanouškům Horácké Slavie, avšak Třebíč si Nahodilovy služby nemohla dovolit, takže jeho působení v konkurenčním celku museli zkrátka skousnout. „V Třebíči se bojuje s financemi každý rok. To víte, že mě mrzelo, že jsem nemohl hrát za svůj klub, ale takový už je hokejový život - někde peníze jsou, a jinde ne,“ uvedl. „Beru to prostě jako práci. Kdybych se měl koukat na to, kdo je s kým rivalem a podobně, nemohl bych jít do spousty klubů, protože bych si vždy našel nějaký podobný „důvod“. Takový je prostě hokej,“ sdělil pro hcrebel.cz útočník, jenž tak v ročníku 2011/2012 oblékl dres třetího klubu. „Samozřejmě nebylo příjemné, že jsem měnil hokejové adresy na počkání,“ dodal.

V Havlíčkově Brodě však stihl nastoupit k pouze pěti utkáním, postupem času ho totiž kmenové Pardubice využívaly čím dál častěji (pomohlo mu k tomu i povedené listopadové střetnutí s Litvínovem, který potopil třemi kanadskými body). Jeho větší herní vytížení však neplatilo pro vítězné play-off, v němž Lukáš Nahodil naskočil pouze do čtyř zápasů (1+0). I tak měl ale na tomto titulu mnohem zásadnější podíl než o dva roky předtím. „Víte, pro mě ten první titul byl takový, že jsem

k němu přišel jako slepý k houslím. Odehrál jsem nějakých šest střídání a slavil jsem titul. Takže tento druhý triumf je pro mě něco víc a doufám, že to není naposledy, co jsem něco vyhrál,“ doufá stále ještě mladý útočník.

Hokejista s vytříbenou technikou posléze v rámci mistrovských oslav přivezl jako vůbec první v historii do Třebíče extraligový pohár. „Je strašně krásné, že jsem ho sem mohl přivést. Ale získali ho už i jiní hráči, kteří tady začínali, třeba Ondra Němec nebo Michal Mikeska. Je však hezké, že jsem pohár do Třebíče mohl přivést jako první. Strašně si toho cením,“ sdělil pro hstrebic.cz.

LOŇSKÁ CESTOVATELSKÁ SEZÓNA

Zatímco v sezóně 2011/2012 dostával v nejvyšší soutěži poměrně dost příležitostí, loni tomu tak nebylo ani v nejmenším. Za Pardubice odehrál pouze sedmnáct utkání (0+2), většinou jako třináctý útočník či hráč čtvrté řady.

Vzhledem k výluce a příchodu Davida Krejčího na východ Čech na začátku loňského ročníku vypomáhal opět v 1. lize. Jeho nové působiště opět mnohé překvapilo.

„Je hezké, že jsem pohár do Třebíče mohl přivést jako první. Strašně si toho cením.“

Lukáš Nahodil totiž zamířil do Jihlavy! Pro fanoušky Třebíče to pochopitelně nebyla dobrá zpráva. Jeho angažmá v Dukle Jihlava však mělo stejně jako to havlíčkobrodské pouze jepičí život. Konkrétně trvalo jen deset utkání (4+5).

Poté, co Nahodilovi skončilo v nejúspěšnějším klubu československé historie hostování, došlo k dalšímu překvapení. Šikovný útočník se totiž vrátil do Horácké Slavie, která hrála v uplynulém ročníku v neuvěřitelné formě. Konečně se na tohoto šikulu našly potřebné finance a fanoušci Třebíče tak opět mohli vidět svého oblíbence v mateřském dresu.

Jenže Lukáš Nahodil nehrál v takové formě, na jakou od něho byli Horáci zvyklí. Trápil se v koncovce, na což měl podíl zejména fakt, že v Třebíči hrál jen zápasy, trénoval totiž v Pardubicích a do rodného města pouze dojížděl. „Není to lehké, ale jsem profesionál a měl bych se s tím nějak vyrovnat,“ uvedl pro hstrebic.cz. Náročné cestování se pochopitelně odrazilo na jeho statistikách. Ve 24 utkáních v dresu HST dal pouze čtyři

„Loňské cestování nebylo lehké, ale jsem profesionál.“

„PŘEŽIL JSEM BITKU S DAVIDEM KOČÍM...“

V sezóně 2011/2012 na sebe Lukáš Nahodil neupozornil pouze dvanácti kanadskými body, ale také tím, že se účastnil „bitky“ s navrátilcem z NHL Davidem Kočím, nejznámějším rváčem z naší hokejové krajiny. „Projížděl jsem brankovištěm. Pak už jsem jen strčil hlavu mezi ramena a čekal, co se bude dít,“ popsal pro hcpcz.cz. „Dostal jsem jen z vršku do helmy, čili akce želva proběhla úspěšně,“ pokračoval v rozhovoru s Janem Hrabalem. „Evidentně si vybral sobě rovného partnera... Někteří hráči jsou prostě takoví, je to jeho styl hry. V Americe byl bitkař, asi si chtěl ulevit, ta prohra musela být frustrující. Vybral si zrovna mě, naštěstí jsem to přežil a můžu teď dělat rozhovor,“ řekl s úsměvem. „Je příjemný pocit, že jsem přežil vlastní smrt. Už to nechci vícekrát zažít,“ uzavřel.

branky. „Pro Lukáše to nebyla ideální sezóna, ale pro mě jako trenéra to byl i v téhle formě platný hráč nejen na ledě, ale i do kabiny, protože je hodně pozitivní a myslím si, že i když neměl úplně ideální sezónu, voda se nad ním určitě nezavřela a své kvality ještě určitě ukáže,“ uvedl trenér Horácké Slavie Kamil Pokorný.

LETOŠNÍ SEZÓNA

V přípravě na právě probíhající ročník to byl zase ten starý dobrý Lukáš Nahodil. Spolupráce s nově příchozím štírkem Janem Wasserbauerem ihned zafungovala a oblíbenec místního publika byl v přátelských utkáních hodně vidět. Všichni od něj tedy očekávali fantastické výkony.

Jenže jakmile začala sezóna 2013/2014, Nahodilův střelný prach opět zvlhnu. Šikovný útočník se dostal do takového srabu, že by snad nedal gól ani do fotbalové brány. Střeleckou smůlu zatím neprotrhl ani do vydání tohoto časopisu. V letošní sezóně se trefil zatím jen dvakrát, což je od centra druhého útoku mizerný příspěvek.

Potenciál však v hubeném forvardovi pochopitelně stále je, i když na formu z předcházejících prvoligových sezón čeká marně. Všichni třebíčští fanoušci tedy stále věří, že Nahodilův čas ještě přijde. Otázkou však je: kdy? Třebíč by jeho góly potřebovala pochopitelně co nejdříve, aby neměla starosti s postupem do play-off.

Petr Prikryl je duší a srdcem Litoměřic. Ve svém mateřském klubu odvádí spoustu cenné práce, a to nejen v brankovišti, ale i v kanceláři. Popíšme si nyní kariéru tohoto zkušeného gólmana, jenž během své kariéry prošel mnoha kluby.

autor: HSfan

foto: Michaela Luňáčková (hclitomerice.cz), Zbyněk Zápotočný (hcdukla.cz), Jiří Mokrý (hstrebic.cz), Stanislav Souček (hchk.cz),

zdroj: hcorli.cz, Michal Remeš, hokej.cz, iDnes.cz, Miroslav Němý, Petr Bílek, Libor Kult, hclitomerice.cz, Michal Sabó, Václav Trávníček

PETR PŘIKRYL

SPORTEM KU ZDRAVÍ

Petr Prikryl, jenž se narodil 17. 2. 1978, se k hokeji dostal hodně netradičním a kuriózním způsobem. „Pro mě byl vstup do hokeje zajímavý, protože mi ho doporučila doktorka. Býval jsem jako dítě hodně nemocný s průduškama, a tak mi poradila zimní sport. V Litoměřicích byl ze zimních sportů jenom hokej, takže takhle jsem se k němu dostal,“ uvedl rodák z malebného města, v němž žil například slavný bavič Felix Holzmann. „Asi první tři roky jsem hrával v útoku i v obraně, do brány mě to nějak netáhlo. Jednoho dne mě ale trenér poslal do brány, ať to zkusím. Moc se mi tam nechtělo, ale v té době jsme měli jen jednoho brankáře, tak jsem si tam stoupl. Pamatuju si dodnes, že mi to vůbec nešlo. Trenér už si ale nedal říct a nechal mě tam. Ted' mu vděčím

„Hokej mi doporučila doktorka.“

HRÁČSKÉ INFO

17.2.1978
180cm, 81 kg
hůl levá
brankář
8Z, 3.45 G/Z, 88,68%

STATISTIKY

Season	Team	League	GP	GAA	SVS%	Postseason	GP	GAA	SVS%
1994-95	→ HC Kladno U20	→ Czech U20	28	2.83	-				
1995-96	→ HC Kladno U20	→ Czech U20	43	2.71	-				
1996-97	→ HC Kladno U20	→ Czech U20	9	4.30	-				
	→ HC Kladno	→ Czech	1	0.00	1.000				
1997-98	→ HC Sparta Praha U20	→ Czech U20	33	3.59	-	→ Playoffs	2	3.50	-
	→ HC Sparta Praha	→ Czech	0	-	-				
1998-99	→ HC Sparta Praha U20	→ Czech U20	14	2.58	-				
	→ HC Sparta Praha	→ Czech	5	3.53	.908				
1999-00	→ HC Sparta Praha	→ Czech	7	2.40	.929				
	→ HC Berounsti Medvedi <small>Loan</small>	→ Czech2	12	2.71	.915	→ Playoffs	2	1.95	.941
2000-01	→ HC Sparta Praha	→ Czech	6	4.66	.871				
	→ Bili Tygri Liberec <small>Loan</small>	→ Czech2	1	2.00	.909				
	→ HC Slovan Ustecti Lvi <small>Loan</small>	→ Czech2	5	3.41	.888	→ Relegation	2	2.52	.909
2001-02	→ HC Sparta Praha	→ Czech	8	3.41	.919	→ Playoffs	1	4.44	.882
	→ HC Berounsti Medvedi <small>Loan</small>	→ Czech2	13	3.46	.913				
2002-03	→ HC Sparta Praha	→ Czech	11	3.10	.912	→ Playoffs	1	0	0
	→ HC Berounsti Medvedi <small>Loan</small>	→ Czech2	1	2.00	.945	→ Relegation	1	5.00	.871
2003-04	→ HK Dukla Trencin	→ Slovakia	27	1.48	.936	→ Playoffs	12	1.42	.944
2004-05	→ HC Znojemsti Orli	→ Czech	4	5.04	.877				
	→ BK Mlada Boleslav	→ Czech2	14	2.32	.936				
	→ HK Dukla Trencin	→ Slovakia	11	2.04	.934	→ Playoffs	4	4.63	.829
2005-06	→ HC Karlovy Vary	→ Czech	13	2.72	.926				
	→ BK Mlada Boleslav <small>Loan</small>	→ Czech2	16	1.96	.945				
2006-07	→ HC Sparta Praha	→ Czech	5	3.46	.905				
	→ HC Slovan Ustecti Lvi <small>Loan</small>	→ Czech2	24	1.76	.940	→ Playoffs	11	2.02	.937
2007-08	→ HC Slovan Ustecti Lvi <small>Loan</small>	→ Czech	39	3.26	.921	→ Relegation	10	2.50	.922
	→ HC Slovan Ustecti Lvi <small>Loan</small>	→ Czech	-	-	-	→ Relegation	3	2.14	.924
2008-09	→ HC Sparta Praha	→ Czech	9	2.42	.930	→ Playoffs	11	2.24	.927
	→ SK Kadan <small>Loan</small>	→ Czech2	3	3.26	.882				
	→ MsHK Zilina	→ Slovakia	13	3.16	.899				
2009-10	→ HC Sparta Praha	→ Czech	29	2.21	.925	→ Playoffs	7	2.15	.928
	→ HC Berounsti Medvedi <small>Loan</small>	→ Czech2	19	3.02	.910				
2010-11	→ HC Plzen	→ Czech	10	3.76	.884				
	→ Orli Znojmo	→ Czech2	10	3.30	.894				
	→ Nürnberg Ice Tigers	→ DEL	2	3.40	.899				
2011-12	→ HC Plzen	→ Czech	0	-	-				
	→ HC Litomerice <small>Loan</small>	→ Czech2	34	2.99	.922	→ Relegation	5	2.98	.913
	→ IHC Pisek <small>Loan</small>	→ Czech2	6	3.50	.903				
2012-13	→ HC Litomerice	→ Czech2	34	3.14	.918	→ Relegation	3	1.12	.966
2013-14	→ HC Litomerice	→ Czech2	-	-	-				

za to, že jsem v bráně," dodal nevysoký gólman.

KLADENSKÉ ANGAŽMÁ

Od té chvíle šla Přikrylova kariéra vzhůru. Po žákovských letech, strávených v dresu Litoměřic se přesunul do Kladna, tehdejší silné líhně hokejových talentů. „Ve čtrnácti letech jsem dělal talentovky na Kladno. Bylo nás tam čtyřicet úplně nových hráčů plus dvacet, kteří za Kladno už hráli, navíc pět nebo šest gólmanů. Z nich vybírali tři. Připadal jsem si jak na kempu NHL. Hráli jsme mezi sebou zápasy a trenéři se dívali, kdo se komu líbí a jenom si zaškrtačili," popsal, jak probíhal výběr hokejových talentů. „Mě vybrali, i když ne hned jako prvního brankáře, asi tak nějak třetího. Během dvou třech měsíců, kdy se začalo hrát, jsem se prosadil a od té doby jsem tam strávil pěkná a úspěšná léta. V juniorce jsme hráli s Olomoucí o titul. Proti nám tehdy nastupoval útok Kratěna, Broš, Tomajko, ale my jsme byli také silní. Měli jsme v kádru třeba Tomáše Kaberleho, Skrbka, Židlického," dodal.

TITULY SE SPARTOU

Na Kladně působil až do sezóny 1996/1997. Mezitím byl pravidelným členem mládežnických reprezentací, přesto se však na žádný vrcholný turnaj neprobojoval. Ještě v juniorském věku se pak odhodlal k dalšímu kroku- přestupu do silné Sparty. „Na Kladně to bylo ale skvělé, chytal jsem a odejít se mi moc nechtělo," sdělil. „Měl jsem tehdy ale menší konflikt s trenérem, nebo spíš byl problém asi ve mně. Člověk to musí většinou hledat sám v sobě," poodhalil důvody odchodu pro hcorli.cz.

V holešovickém klubu však byla velká

„Talentovky na Kladně? Připadal jsem si jak na kempu NHL.“

„Petr Bříza mi dělal brankářského tátu.“

konkurence, Petr Přikryl tak zastával pouze post brankářské dvojky a příležitostně vypomáhal prvoligovým klubům, zejména nedalekému Berounu. „Bylo to hodně psychicky vysilující, často si říkáte, že už to snad ani není k vydržení, ale člověk musí umět být trpělivý a já myslím, že jsem se právě tohle ve Spartě naučil. Brankář to má ještě těžší v tom, že v bráně může stát vždy jen jeden, takže ta šance třeba hned tak nepřijde," uvedl pro hokej.cz. „Bojoval jsem tehdy jak sám se sebou, tak i s Petrem Břízou. Našel jsem v tom ale spoustu pozitivního, protože od Petra Břízy se dá hodně naučit. Dělal mi takového brankářského tátu. My jsme si s Petrem padli perfektně do oka," dodal.

Z týmového hlediska si však nemohl na nic stěžovat, Pražané totiž v letech 2000 a 2002 vyhráli extraligové play-off. „Z hokejového hlediska je samozřejmě lepší, když se člověk na vítězství víc podílí. Ale s odstupem času je to pak jedno. U nás v extralize je spousta výborných hráčů, kteří nikdy titul nezískali a dali by nevim co za to, aby ho měli, byť třeba jen jako náhradníci."

počítalo se 180 centimetrů vysokým gólmanem jako s brankářskou jedničkou. „Do Trenčína jsem šel s cílem udělat si jméno a vrátit se na post prvního gólmana v některém klubu české extraligy. A všechno se mi splnilo - když jsme vyhráli titul, nabídek se mi sešlo víc,“ řekl pro MF Dnes.

Ve Znojmě se chtěl usadit, ale opět tomu bylo jinak. Kvůli výluce v NHL brankoviště Orlů hájil Tomáš Vokoun, Přikryl tak vypomáhal prvoligové Mladé Boleslavi. „Věděl jsem, že to bude dost neisté angažmá. Ale všichni si mysleli, že stávkovat se bude tak měsíc.“

Když se naskytlá příležitost (Vokoun odešel do Finska), svítila naděje. Jenže Znojmo sáhlo po dalším hráči z NHL - Martinu Pruskovi. Přikrylovi tak došla trpělivost. Chtěl totiž chytat. „Nastupoval jsem s nadějí, že aspoň nějakou šanci dostanu, ale to se nestalo. Nedali mi možnost ukázat, že chytat umím, a zase vzali někoho dalšího. Můžete být sebelepší gólman, ale

MISTREM S TRENČÍNEM

Petr Přikryl však potřeboval udělat krok vpřed. Proto se před startem sezóny 2003/2004 odhodlal k odchodu do Trenčína. „Byl jsem ve Spartě už poměrně dlouho, vlastně od devatenácti. Na začátku bylo celkem fajn dělat dvojku - přece jen se každému nepoštěstí být v tak kvalitním mužstvu. Byla to pro mě velká zkušenost, ale počítal jsem s tím, že se do branky dostanu alespoň za pár let, když vydržím. Jenže se mi to nepovedlo kvůli tomu, že přede mnou byli skvělí gólmáni - nejdřív Milan Hnilička a později Petr Bříza. Nakonec jsem usoudil, že už to stačí. Rozhodl jsem se odejít a zkusit to jinde, abych dokázal, že chytat umím,“ uvedl okolnosti odchodu pro idnes.cz.

V Dukle zprvu dostával příležitost jeho brankářský kolega (Miroslav Hála), ale litoměřický odchovanec se nakonec díky poctivé práci v brankovišti usadil. V play-off pak zazářil a dovedl Trenčín k mistrovskému titulu. „Pokud poctivě makáte a ukážete trenérovi, že se o místo chcete poprat, tak vám šanci dá. A když jsem ji dostal, už jsem si ji nenechal vzít. Každopádně byla tato sezona, i když jsem ji neodchytil celou, ohromná. Vyhráli jsme titul a já získal spoustu zkušeností,“ přiznal v rozhovoru s Michalem Remešem. „Poznal jsem tam spoustu fantastických lidí. Zjistil jsem, že Trenčín je nejhokejovější město na Slovensku. Na každý domácí zápas bylo vyprodáno. V klubu panovala přátelská atmosféra, Dukla je taková jedna velká rodina. Moc se mi tam líbilo,“ dodal pro hokej.cz.

CESTOVATELSKÉ SEZÓNY

Po mistrovských oslavách se Přikryl vrátil domů. Přijal totiž nabídku od Znojma, které

„Když jsem v Trenčíně dostal šanci, už jsem si ji nenechal vzít.“

pokud nedostanete od trenéra příležitost, máte smůlu."

Petr Přikryl se tak nakonec vrátil zpět do Trenčína. Tam odchytil zbytek sezóny, obhajoby titulu se však nedočkal. *„Byl bych nejraději, kdyby tenhle ročník vůbec nebyl."*

Sezóna 2005/2006 byla také cestovatelská. Ročník zahájil v 1. lize, kde zářil v brance Mladé Boleslavi. *„V Mladé Boleslavi jsem zase dostal chuť do hokeje, začal jsem opět věřit, že mám na to chytat extraligu. Pomohlo mi to."*

Jeho výkonnost byla tak dobrá, že se opět vrátil do nejvyšší soutěže. V Karlových Varech dělal dvojku Lukáši Mensatorovi, oproti předcházejícím extraligovým angažmá si však docela dost zachytil (naskočil do 13 utkání). Dokázal tak, že chytat umí.

POKRAČOVÁNÍ KOČOVNÉHO ŽIVOTA, POPRVÉ EXTRALIGOVOU JEDNIČKOU

I kvůli povedenému karlovarskému angažmá opět dostal nabídku od Sparty. Jenže návrat do klubu,

„Koho chleba jíš, toho píseň zpívej.“

s kterým slavil dva tituly, měl krátkého trvání.

Vedle Dušana Salfického totiž moc příležitostí nedostával. V průběhu sezóny tak přijal výzvu z Ústí nad Labem, které toužilo po postupu do extraligy. Přikryl tak vyzkoušel už devátý klub ve své kariéře. *„Stěhování nebylo moc příjemné. Ale hokej je kočovný život a jak se říká, koho chleba jíš, toho píseň zpívej. Hokejem se žívím a kdyby na to přišlo, půjdu tam, kde mi dají smlouvu a peníze,"* přiznal pro hokej.cz. *„Dneska je to přece normální. Zním i další kluky, kteří často střídají kluby, ale takový je hokej. Navíc si říkám: dokud hraju, ať si mě klidně vyměňují. Důležité je, abych co nejvíc chytal. Až jednou skončím, tak si můžu užívat klidu,"* dodal v rozhovoru s Miroslavem Němým.

Ve Slovanu se mu dařilo, zařadil se mezi nejlepší prvoligové brankáře. Po konci sezóny 2006/2007 se mohl chlubit nejnižším průměrem inkasovaných branek na zápas (1,76) a nejvyšším počtem čistých kont (5). Vzhledem ke konci hokeje ve Vsetíně postupoval do extraligy vítěz 1. ligy, a to bez nutnosti baráže. A oním mužstvem bylo právě Ústí nad Labem, které se tak po letech snažení konečně probojovalo mezi elitu.

Odměnou za perfektní Přikrylovy výkony byl post jedničky v nejvyšší soutěži. Ústí nad Labem mu dalo příležitost, které se brankář přezdívaný „Bingo“ chopil a stal se tahounem týmu v nováčkovském ročníku 2007/2008. Jenže ani jeho spolehlivé zákroky nakonec Slovanu nestačily. Po pouhém roce mezi nejlepšími kluby naší země se tak Ústečtí Lvi vrátili do 1. ligy.

s datováním 2008/2009 zahájil na Slovensku. Ne však v Trenčíně, kde už úspěšně působil, ale v Žilině. Jenže toto angažmá se zařadilo mezi další Přikrylovy omyly. Po 13 odchytených zápasech v klubu skončil. *"Možná se na tom podepsala i finanční krize. Měl jsem tam dobrou smlouvu. Ale hlavně měl jiné představy o mé práci trenér. Štve mě to, angažmá jsem dlouho vybíral a Žilina jsem dal přednost i před Trenčínem. Přestože tam mám vazby. Žilina byla jen další přehmat. Když mi naznačili, že bych mohl odejít, neváhal jsem,"* přiznal pro čtenáře idnes.cz.

Pod svá křídla ho opět vzala pražská Sparta. V ní měl opět zastávat roli brankářské dvojky, jenže nakonec mu trenéři dali v klíčové fázi sezóny přednost před Tomášem Pöpperlem. *"Měl jsem možná výhodu v tom, že jsem se absolutně nestresoval tím, jestli budu v bráně. Koukal jsem vždy k nejbližšímu utkání a neřešil, co bude dál,"* uvedl pro hokej.cz.

Litoměřický rodák uspěl, v play-off nezklamal a post brankářské jedničky si udržel i v nadcházejícím ročníku (2009/2010). Jenže tehdy Sparta skončila už ve čtvrtfinále play-off a o Přikryla už neměla takový zájem, jaký by si on sám představoval.

JEDNA SEZÓNA, TŘI TÝMY, TŘI RŮZNÉ SOUTĚŽE

Kvůli nepřilíh velkému zájmu ze strany holešovického klubu se tak Přikryl opět rozhodl změnit působiště. Upsal se Plzni. *"O tom, že bych v klubu pokračoval, jsem neuvažoval. Odváděl jsem vždy maximum a nezachovali se tam ke mně zrovna dobře,"* prozradil pro Libora Kulta.

Jenže mezi Indiány opět nevydržel po celou sezónu. V extralize odchytil 10 utkání,

"Slova Davida Šaffera o chudácích bez formy se mě hodně dotkla."

Konec ve lvi smečce byl ale hodně hořký. Před posledním zápase baráže byl totiž spolu s dalšími šesti hráči vyřazen z kádrů. Tehdejší šéf ústeckého hokeje tuto situaci okomentoval tak, že ona sedmička hráčů představuje chudáky, kterým odešla forma. *"Hodně se mě to dotkla."*

Vraťme se ale k jeho přezdívce. Ta totiž dá se říci zlidověla a zná ji hodně fanoušků. Jak se k tomu ale dostal? *"To je dlouhodobá záležitost. Když mi bylo sedmnáct, běžela v televizi soutěž Bingo. Moje maminka si koupila los a vyhrála účast v televizním kole. Jenže tam nechtěla jít. Tak ji zastoupil otec, který se akorát vracel ze služební cesty do Austrálie. Rovnou z letiště cestoval do televizního studia. V TV ho zahlédl můj parták z reprezentace Adam Svoboda. Když mě pak potkal, ihned zahlásil: Bingo je tady! A už se to ujalo."*

BRZKÝ KONEC V ŽILINĚ, PŘEKVAPIVOU JEDNIČKOU VE SPARTĚ

Petr Přikryl i kvůli anabázi s tehdejšími manažerem Šafferem Slovan do 1. ligy nenásledoval. Následující sezónu

spoustu práce. „Bohužel šidím rodinu, skoro vůbec ji nevidím. Ale bylo důležité, abych to nešidil na ledě. Chci být i v brance úspěšný, to je pro mě prioritní. S hokejem končit nechci. Nevzal jsem tuhle funkci, že bych si chtěl příští rok sednout jenom do křesla,“ řekl pro idnes.cz. „Když jsem v kabině, nejsem nadřizený, ale hráč. Děláme srandičky. Já jim nešéfuju, ani když jsem nahoře v kanceláři. Sportovní věci si dělá Dan Tvrzník, jinak by to nefungovalo. Kluci by měli pocit, že přede mnou nemůžou udělat chybu. Proto jsem se toho vzdal,“ dodal v interview s Petrem Bílkem.

Minulý ročník nebyl z pohledu Přikryla kdovíjak povedený. Po dobrém začátku nastala herní krize a Stadion přišel o reálnou šanci na play-off. I přes povedený závěr sezóny tak museli Severočeši potřetí za sebou skousnout pouze play-out. Sama brankářská opora Litoměřic nepředváděla zrovna bezchybné výkony. Roli v tom mohla hrát i velká pracovní vyčerpání. „Pro mě to byla nová věc. Bylo celkem náročné skloubit chytání a post generálního manažera, nicméně věděl jsem, do čeho jdu,“ přiznal pro hclitomerice.cz. „Byla to ohromná zkušenost. Jsem za ni rád. Všichni se učíme nějakým

„Stadion mi dal možnost se zde naučit hrát hokej a teď přišla příležitost vše klubu vrátit.“

příležitost dostávali především jeho kolegové. Čas od času tak Petr Přikryl vypomohl tehdy prvoligovému Znojmu. A aby toho nebylo málo, před přestupovou uzávěrkou odešel do Norimberka. Tam už si moc nezachytil, plnil roli náhradníka. „Bylo to ale i tak fantastické angažmá. DEL má mnohem kvalitnější zázemí, než si řada lidí myslí. Hokej tam představuje byznys, dělá se z něj větší show podobně jako v NHL,“ řekl pro hokej.cz.

NÁVRAT DOMŮ

Před ročníkem 2011/2012 se opět vrátil do Plzně. Tentokrát už však mezi třemi tyčemi šanci nedostal. Nejprve tak hostoval v Písku, ale když se naskytla možnost vrátit se do Stadionu, neváhal. V mateřském klubu se konečně usadil a odchytal celou sezónu. Ovšem play-off Litoměřicím těsně uniklo. „Vrátil jsem se, odkud pocházím a našel jsem tu výbornou pohodu.“

Jak již bylo řečeno, ve Stadionu se „Bingo“ usadil. Setrval v něm i v ročníku 2012/2013. A krom brankářské pozice se ujal i funkcionářského křesla. Přijal totiž nabídku stát se generálním manažerem prvoligového týmu. „Musím zdůraznit, že si velice vážím nejen nabídky pomáhat v chodu klubu, ale také toho, že můžu být součástí celé organizace i jako hráč. Stadion mi dal možnost se zde naučit hrát hokej a teď přišla příležitost vše klubu vrátit,“ uvedl v rozhovoru pro oficiální klubové stránky. „Z osobního pohledu může vypadat první liga jako ústup, ale díky nabídce spolupráce to tak vůbec nevnímám. Naopak mě to posouvá dál,“ dodal pro hokej.cz.

Petr Přikryl tak měl během celé sezóny

neúspěchem, který tu byl, a rozhodně už dnes vím, jak se v určitých situacích zachovat. Na začátku jsem to bral spíš tak, že se budu snažit přivést nové partnery. Dnes už vím, že člověk musí dělat i razantnější kroky v průběhu sezóny a mít nad určitými věcmi pevnou ruku, kterou jsem neměl. Byl jsem v určitých věcech shovívavý. Pro mě je to posun dál," dodal v interview s Michalem Sabó hrající generální manažer.

Za manažerování Petra Prikryla došlo k velkým změnám v této hokejové organizaci. Stadion totiž navázal spolupráci jak se Spartou, tak i s Lvem Praha. "Lev a Sparta jsou největší jména v českém hokeji. Už jen toto na nás vrhá pozitivní světlo. Snad je spolupráce indikátorem toho, že se hokej v Litoměřicích dělá dobře, byť se jedná o malé město. Samozřejmě to obnáší kluky Sparty a Lva hrát. Jsou kvalitní, ale zároveň mladí. Mají před sebou často velkou budoucnost, jenže potřebují hrát, ještě nejsou tolik zkušení. A na to někdy možná doplácíme. Každopádně to není o mladých hráčích, ale o nás všech jako týmu," řekl pro hokej.cz. "Navíc nám spolupráce usnadní naplňování rozpočtu. Nejsme zrovna velké město, ani nejsme klub s ambicemi typu Mladé Boleslavi nebo Ústí nad Labem. Neříkám, že bychom jednou nechtěli být v jejich pozici, ale v dnešní době je strašně těžké shánět finance i na chod takového klubu, jako jsou Litoměřice. Myslím, že pracujeme s jedním z nejnižších rozpočtů v soutěži. Věřím, že nám tahle spolupráce do budoucna pomůže stabilizovat litoměřický klub tak, abychom hráli v první lize důstojnou roli. A abychom byli úspěšní," dodal pro Václava Trávníčka.

Letos v Litoměřicích chytá už třetí sezónu v řadě. A s aktivní kariérou ještě nějaký ten pátek bude chtít pokračovat. „Jako Hašek skoro do padesáti ale určitě ne! Ale ještě čtyři pět let chci dát. Musím vědět, že týmu pomáhám. Pokud ten pocit mít nebudu, kariéra by se zkrátila,“ uzavřel svůj profil v dnešním čísle magazínu o 1. lize.

„Jako Hašek skoro do padesáti určitě chtít chytat nebudu, ale ještě čtyři pět let chci dát. Musím vědět, že týmu pomáhám. Pokud ten pocit mít nebudu, kariéra by se zkrátila,“

Kadaňský šikula Petr Jíra patří k největším ikonám druhé nejvyšší soutěže. Celou kariéru strávil v jedné organizaci- chomutovské. Poslední dvě sezóny však tráví na pirátské farmě.

autor: HSfan

foto: Jan Čech (piratichomutov.cz),

zdroj: Jan Řápek, piratichomutov.cz, Libor Kult, hokej.cz

PETR JÍRA

HOKEJOVÉ ZAČÁTKY

Drobný forward začínal s hokejem v Chomutově, kde ho v šesti letech k nejrychlejší kolektivní hře přivedli rodiče. „Předtím, než mě máma přivedla na zimák, tak se mě zeptala, jestli bych třeba nechtěl hrát fotbal. Já si ale vybral hokej.“

K prvnímu tréninku se váže jedna historka. „Na stadion jsme přišli dřív, a tak jsme šli ještě na chvíli do města. Máma pak nechala před obchodákem hokejku a když jsme se vrátili, tak tam už nebyla. První trénink jsem tak absolvoval bez hokejky,“ vzpomíná velký srdcař na první okamžiky v nejrychlejších kolektivním sportu.

Premiéru za muže, kteří tehdy hráli pouze ve třetí nejvyšší soutěži, si odbyl již v ročníku 1996/1997, kdy byl Jíra ještě v teenagerské věku. Hned o rok později už hrál hráč držící hokejku napravo prestižnější 1. ligu, kam se Severočechi dostali nikoliv sportovní cestou, nýbrž odkupem licence. „Tehdy jsem si poprvé uvědomil, že bych se hokejem v budoucnu mohl živit.“

Jíra tehdy nastupoval v úderné formaci s Ladislavem Bouškem a Viktorem Hüblem. Spolupráce mezi těmito třemi forvardy, kteří se v pozdějším věku v profesionálním hokeji náležitě uplatnili, byla na výborné úrovni, o čemž svědčí i osmadvacet kanadských bodů (patnáct branek a třináct asistencí) na kontě tehdy teprve devatenáctiletého šikuly. „Ze začátku jsme nenastupovali pohromadě, ale protože se nám dařilo v juniorské soutěži, věděl jsem, že nám to v první lize časem bude také klapat,“ řekl o spolupráci s dnes litvínovským Hüblem a ex-kadaňským Bouškem třetí do party Petr Jíra. Úderné trio si pochvaloval i tehdejší trenér Vladimír Kýhos. „Hrají pohledný hokej, který má smysl a myšlenku,“ říkal tehdy.

EPIZODKA VE SLAVII A V LITVÍNOVĚ

I v následující sezóně se velmi ceněnému pravákovi dařilo na výbornou. Průlomovou sezónu ale zažil až za rok. V ročníku 1999/2000 totiž skončil díky jednačtyřiceti získaným bodům na čtvrté příčce v bodování 1. ligy. Skvělé výkony talentovaného hráče zaujaly i extraligovou Slavii, kam nakonec v roce 2000 zamířil. V nejvyšší soutěži ale vydržel jen dvacet utkání, po nichž byl znovu poslán do mateřského Chomutova, kde se opět stal důležitou součástí mužstva, které slavilo

„První trénink jsem absolvoval bez hokejky.“

HRÁČSKÉ INFO

10.8.1978

175cm, 75kg

hůl pravá

útočník

19Z, 5G, 6A, -1 +/-, 20TM

STATISTIKY

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1996-97	KLH Chomutov (2.liga)	-	5	-	-	-
	KLH Chomutov (2.liga,p-o)	-	0	-	-	-
1997-98	KLH Chomutov (1.liga)	50	15	13	28	-
1998-99	KLH Chomutov (1.liga)	49	15	15	30	-
1999-00	KLH Chomutov (1.liga)	40	18	23	41	18
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	12	6	4	10	6
2000-01	HC Slavia Praha (E)	20	3	3	6	8
	KLH Chomutov (1.liga)	10	2	4	6	4
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	10	3	3	6	10
	KLH Chomutov (baráž)	6	2	2	4	4
2001-02	HC Chemopetrol Litvínov (E)	30	4	4	8	39
	KLH Chomutov (1.liga)	10	1	4	5	2
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	9	2	4	6	6
2002-03	KLH Chomutov (THC)	4	0	1	1	6
	KLH Chomutov (1.liga)	40	12	24	36	24
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	8	1	7	8	2
2003-04	KLH Chomutov (1.liga)	40	21	21	42	20
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	8	3	0	3	6
2004-05	KLH Chomutov (1.liga)	48	20	22	42	38
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	10	2	7	9	8
2005-06	KLH Chomutov (1.liga)	43	7	10	17	50
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	4	0	0	0	4
2006-07	KLH Chomutov (1.liga)	51	22	23	45	60
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	13	4	3	7	6
2007-08	KLH Chomutov (THC)	5	1	1	2	6
	KLH Chomutov (1.liga)	42	14	24	38	40
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	14	2	6	8	6
2008-09	KLH Chomutov (THC)	3	0	0	0	4
	KLH Chomutov (1.liga)	46	17	26	43	36
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	11	1	5	6	6
2009-10	KLH Chomutov (THC)	2	0	1	1	4
	KLH Chomutov (1.liga)	41	12	20	32	48
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	16	5	6	11	16
	KLH Chomutov (baráž)	5	0	0	0	0
2010-11	KLH Chomutov (THC)	4	1	2	3	12
	KLH Chomutov (1.liga)	42	18	22	40	34
	KLH Chomutov (1.liga,p-o)	11	2	4	6	4
2011-12	Piráti Chomutov (1.liga)	24	7	12	19	14
	Piráti Chomutov (1.liga,p-o)	19	3	9	12	26
	Piráti Chomutov (baráž)	7	2	3	5	18
2012-13	Piráti Chomutov (E)	16	1	2	3	8
	Piráti Chomutov (baráž)	4	0	0	0	0
	SK Kadaň (1.liga)	39	14	21	35	45
SK Kadaň (1.liga,p-o)	4	0	1	1	10	

skromně oblíbenec krušnohorských fanoušků.

Další ročník (2005/2006) se ale Jírovi vůbec nepovedl, jelikož nasbíral ve 43 kláních pouhých sedmáct bodů. Důvod bodově nejhorší sezóny v prvoligové kariéře je ale prostý. Po skončení předešlé sezóny se totiž 175 centimetrů vysoký univerzál, který může zastávat post centra či křídla, ať už pravého, tak levého, podrobil operaci kolene, po které si musel dát s hokejem pochopitelně pauzu. V současnosti 35letý útočník tak vynechal část letní přípravy, což se pochopitelně projevilo na snížené potenci sympatického hokejisty.

V následujícím ročníku to už ale byl zase starý dobrý Petr Jíra. Jeden z nejšikovnějších hokejistů celé 1. ligy nasbíral úctyhodných 45 bodů. Sezóna 2006/2007 se však asi navždy zapíše jako jedna z nejofenzivnějších v novodobé historii, takže v kanadském bodování byl až na 14. místě. První tehdy skončil Petr Kaňkovský, jenž nasbíral 71 bodů. Druhou pozici obsadil prostějovský Lukáš Říha (70b).

V ročníku 2007/2008 obsadil v této nejsledovanější statistice třinácté místo, oproti předešlé sezóně mu na to stačilo „jen“ osmatřicet bodů. Za zmínku však určitě stojí

„V Chomutově jsem byl spokojenější než v extralize.“

titul Vítěze 1. ligy. V baráži proti Karlovým Varům ale Piráti neuspěli a Jíra se tak do extraligy v dresu Chomutova neprobojoval.

Přece jen si ale v nadcházejícím ročníku nejvyšší soutěži zahrál, jelikož o něj projevil zájem Litvínov. Jenže ani v tradičním extraligovém celku 175 centimetrů vysoký křídelník výraznou stopu nezanechal, jelikož tam odehrál jen 30 zápasů. „V obou klubech jsem byl shodou okolností zrovna v době, kdy se hrálo dole. Myslím, že neúspěchy pak vždy odnesli nezkušení hráči,“ řekl o extraligové anabázi.

VŠUDE DOBŘE, DOMA NEJLÉPE

Po krátké epizodce v ELH se logicky vrátil do Chomutova, který dodnes neopustil. „Doma jsem dostával víc příležitostí, byl jsem rozhodně spokojenější. V extralize jsem hrál pouze třetí lajnu, moc jsem se tak do hry nedostal,“ kvitoval Jíra návrat do 1. ligy.

Více ice-timu se logicky odrazilo i na jeho produktivitu, v první sezóně po návratu z nejvyšší soutěže získal solidních 36 bodů (8. místo v lize), v ročníku 2003/2004 pak 42 (5. příčka v soutěži). V další sezóně svůj počín z předešlého ročníku zopakoval. Tentokrát to sice stačilo až na 8. místo v kanadském bodování, ovšem mezi chomutovskými hokejisty byl nejproduktivnější. „To, že jsem vyhrál týmové bodování, není jenom moje zásluha. Velký podíl na tom mají i kluci, kteří se mnou hrají,“ říkal

„Neúspěchy v extralize odnesli nezkušení hráči.“

jeden obdivuhodný počín Chomutova z této sezóny. Severočeši totiž v první polovině soutěže vyhráli sedmnáct zápasů v řadě, jen jeden přitom dospěl až do prodloužení! V play-off však podobnou sérii nezopakovali, ve finále je ve čtyřech zápasech vypráskala Mladá Boleslav, která posléze uspěla i v baráži. „*Toužili jsme se znovu po roce postavit proti Ústí a oplatit mu loňské finále, ovšem nevyšlo to,*“ dodal chomutovský odchovanec.

Sezóna 2008/2009 se hráči s dvanáctkou na dresu individuálně zase povedla, nabíral totiž 43 bodů, což je jeho druhý nejlepší výkon mezi seniory. V průběhu ročníku byl navíc Petr Jíra zvolen společně s Kamilem Jarinou, Richardem Bauerem, Petrem Martínkem, Kamilem Koláčkem a Stanislavem Mikšovcem do All-Stars týmu Chomutova za posledních deset let. Týmového úspěchu se ale Jíra v tomto ročníku nedočkal. Piráti, už bez Ladislava Bouška, jenž zamířil do partnerské Kadaně, totiž vypadli hned v semifinále play-off, kde byla nad jejich síly brněnská Kometa. „*Z pohledu týmu byla tato sezóna jednoznačně neúspěšná. Všechno krom postupu do extraligy bylo tehdy málo. V součtu z několika posledních sezón to pro mě bylo další velké zklamání a o to to pro mě bylo horší. Pokaždé to vypadalo stejně a vždy to i stejně dopadlo. Základní část dobrá, play-off dobrý, ale vždy nám chyběl poslední krok, který jsme neuměli udělat. Jak jsem říkal, začínal jsem věřit, že se nám může povést velký úspěch, ale nakonec to dopadlo opět stejně, takže to zklamání bylo opravdu velké,*“ řekl Jíra pro web piratichomutov.cz.

„Vždy nám chyběl poslední krok, který jsme neuměli udělat.“

Hrající legenda severočeského klubu se nedočkal postupu do nejvyšší soutěže ani v ročníku 2009/2010, i když Chomutov došel až do baráže, kde byl ovšem znovu šťastnější extraligový tým- Mladá Boleslav. Jíra se ale dočkal alespoň individuálního úspěchu, když v této sezóně pokořil hranici dvou set branek za svůj mateřský klub. Zařadil se tak k dalším čtrnácti hráčům, kteří tuto metu před Jírou překonali. Jmenujme alespoň Miroslava Klůče či Josefa Sailera „*Většina těchto hráčů dávala branky i v extralize, kdežto já celou svou kariéru hraji první ligu, takže nevím, zda se to dá nějak srovnávat. Rozhodně to ale nebylo jednoduché a jsem za to rád,*“ řekl pro oficiální stránky Chomutova.

Do další sezóny šel Jíra, stejně jako celý tým, s jediným cílem- konečně se probojovat do extraligy. Ale ani v ročníku 2010/2011 se tento sen Pirátům naplnit nepodařilo, nicméně rozhodně ne vinou drobného forvarda, jenž v této sezóně získal 40 bodů (18+22). Zručný hokejista tak vyhrál klubové bodování ambiciózního celku, v ligovém měřítku mu pak toto číslo zaručilo osmé místo. Jenže k čemu tento skvělý počín byl, když se Krušnohorci nedokázali přes Slovan probojovat

ani do baráže. „Naším cílem nebylo jenom finále, ale hlavně vyhrát baráž. Pocity po finále určitě nebyly dobré, takhle jsme si to nepředstavovali. Opakovalo se chomutovské prokletí, že již několik sezón se dostaneme takhle daleko, ale nedotáhneme to do vítězného konce,“ sdělil v rozhovoru s Janem Řápkem. „Tahle sezóna byla dost zvláštní. Byla tam změna trenérů ještě před startem sezony, pak další změna trenérů v jejím průběhu. Několik hráčů šlo na hostování a přišli naopak jiní. Určitě zklamání a celkově neúspěšná sezóna,“ dodal produktivní forward.

SEN SE SPLNIL, EXTRALIGA VYBOJOVÁNA!

Prokletí Chomutova se zlomilo až předloni, byť cesta za vysněnou extraligou byla hodně trnitá (vzpomeňme na semifinálovou sérii s Olomoucí, v jejíž průběhu byl odvolán respektovaný kouč Václav Sýkora). „Všechny ty události nás neskutečným způsobem stmelily,“ přiznal malý, leč šikovný kanonýr. „Celé play off bylo hrozně těžké a začalo to už Havlíčkovým Brodem.“

Petr Jíra tak byl za svoji obdivuhodnou věrnost odměněn tím nejsladším způsobem. Tedy návratem extraligy do Chomutova po dlouhých osmatřiceti letech. „Nikdy jsem nic velkého nevyhrál, tohle беру jako životní úspěch,“ uvedl v interview s Liborem Kultem. „Na tuhle chvíli jsem čekal patnáct let. Už jsem si začínal myslet, že se jí ani nedočkám,“ dodal pro hokej.cz.

Postupové oslavy už probíhaly na novém stadionu, který nahradil dlouholetý zimák, jehož demolice vyvolala u většiny fanoušků a dlouholetých hráčů klubu smíšené emoce. „Nechal jsem tam kus života už od svejch šesti let.

„Na tuhle chvíli (postup) jsem čekal patnáct let.“

DOTAZNÍK PETRA JÍRY

zdroj: piratichomutov.cz

Jak jste se dostal k hokeji, kdo Vás k němu přivedl? „Rodiče, někdy v šesti letech. Je to už nějaký ten pátek, takže přesně nevím (směje se).“

Hrál někdo z příbuzných také hokej, jste „hokejová rodina“? „Otec hrál za Klášterec. Ale nehrál to na takové úrovni jako já, ale snažil se (směje se).“

Jaký byl ve škole Váš nejoblíbenější předmět, krom tělocviku? „Ježiši, to je zapeklitá otázka, musím trochu déle přemýšlet (směje se). Ale zřejmě to byl dějepis, Antika a Řecko.“

Byli rodiče s prospěchem ve škole spokojení? „Nemluvili mi do toho. Nikdy jsem nebyl tak problémový, aby mi něco zakazovali, nebo mě nějak trestali.“

Váš dosavadní největší hokejový zážitek, popřípadě úspěch? „Je to všechno tady za Chomutov. Ať už baráž s Karlovými Vary, nebo s Ústím, kde jsme měli kousek k postupu. A pak možná pár odrazů na extraligovém ledě.“

Kdo byl v mládí vaším vzorem, popřípadě kdo je jím teď? „Ted' už nikdo není. Ale za dob „plínek“, to byl jednoznačně Jarda Jágr (směje se).“

Kdybyste mohl, co byste změnil v hokejových pravidlech? „Jsou tam úpravy, je to pro nás nezvyk. A asi největší novinka je to nestřídání po zakázaném uvolnění. Uvidíme, jaké to bude. Ale zatím nám to moc nejde.“

Petře nastupujete s číslem 12, jedná se o vaše oblíbené číslo? Jak jste se k němu dostal? „Já se svojí dvanáctkou hraji už od dob dorostu a juniorů, pak i první sezónu v „áčku“, dál jsem dostal 36, ale raději jsem se vrátil ke svému prvotnímu číslu. Daří se mi s ním, takže neplánuj výměnu.“

Dokážete si představit, že byste se čísla 12 vzdal a hrál s jiným? „Ne! Je to moje číslo (směje se).“

Jak jste se do Chomutova dostal? „Jsem odchovanec, od mladých tříd, po juniory, až teď k áčku. Jen kdyby ještě ta extraliga nám kápla.“

Jste v Chomutově spokojený? „Jsem, a moc.“

Jak se vám líbí Chomutov jako město? „Žiji tady od malička. Chvilku jsem bydlel i v Praze, ale prostě tady mám plno známých. Takže bych neměnil.“

Jaký sport máte rád krom hokeje? „Plážový volejbal, který hraji s přítelkyní, tenis, basketbal.“

Blondýna, bruneta nebo zrzka? „Nemám vyhrazeno, když je nějaká pěkná slečna, tak je jedno co má na hlavě.“

Nostalgie tam tedy určitě je," řekl Jíra, jenž v ročníku 2011/2012 přispěl do týmové produktivity 36 kanadskými body. „Jinak nový stadion je pochopitelně pěkný, to zázemí je něco jiného, než na starém. A my na ledě konečně necítíme klobásy."

ČEKÁNÍ NA FARMĚ

Chomutov sice loni v létě posílilo několik známých hokejistů, ale Petr Jíra, podobně jako většina členů postupového týmu, dostal šanci, aby si místo v extraligovém kádru vybojoval.

Jenže konkurence byla velká a Petr Jíra byl poslán do Kadaně. Ano, za Piráty si sice zahrál několik vytožených extraligových zápasů (konkrétně třináct s bilancí 1+0), ale většinu sezóny bojoval v barvách prvoligové farmy.

Nakonec však může uplynulý ročník hodnotit jen pozitivně, byť s jednou drobnou kaňkou. No, drobnou. To určitě ne. Vždyť po jedné z nešťastných situací na ledovém kolbišti málem přišel o zrak! Bojovný útočník však měl štěstí v neštěstí a po neúmyslném zásahu holí do obličeje byl brzy fit, byť musel být hospitalizován v mostecké nemocnici.

Co se týče hokejových záležitostí, tak si Jíra

rozhodně neměl na co stěžovat. S Kadaní byl u nejlepších sezón v historii tohoto severočeského klubu, navíc jeho srdeční Chomutov uhájil extraligovou příslušnost i pro nynější ročník. Sám Jíra odehrál v rozšířené baráži čtyři utkání, avšak bez bodového efektu. „Samozřejmě mi moc záleželo na tom, aby v Chomutově extraliga zůstala," řekl pro piratichomutov.cz neskrývaný srdcař. „Vše bylo navíc podloženo tím, že jsem tu téměř celou sezónu nebyl, tudíž to pro mě bylo takové zvláštní."

LETOŠNÍ SEZÓNA

I v právě probíhající sezóně tráví Petr Jíra většinu času na farmě v Kadani, kde pochopitelně jak je zvykem, patří k nejlepším hráčům Severočechů.

Jírův srdeční Chomutov se v extralize zatím trápí, i proto občas Piráti sáhli po jeho výpomoci. Srdcařů jako on je totiž pomálu. Na nějakou trvalejší anabázi v extralize to ale nevypadá.

Zkušený forvard tak zřejmě svou kariéru dohraje v Kadani, s níž by rád zopakoval loňskou účast v play-off. Zatím mají Severočechi i díky jeho bodovým příspěvkům slušně nakročeno.

Milan Mikulík patří k nejméně doceněným prvoligovým hráčům. Fanoušci Mladé Boleslavi však moc dobře vědí, že se na tohoto bojovného útočníka mohou spolehnout ve všech herních činnostech.

autor: HSfan

foto: Petr Kraus (fotokraus.cz), Miroslav Rosendorf (hcusti.cz), Jan Pavlíček (bkboleslav.cz)

zdroj: hokej.cz, iDnes.cz, Václav Jáchim, Petr Bílek, František Suchan

MILAN MIKULÍK

VÍTKOVICKÉ ZAČÁTKY

S hokejem, ke kterému ho přivedla tak trochu netradičně jeho máma, začínal v Ostravě-Vítkovicích. Milan Mikulík pochází ze sportovní rodiny, jeho otec závodně plaval a jeho mladší bratr se rovněž věnoval hokeji, avšak až do seniorské kategorie se neprodral. „Ve Vítkovicích jsem hrál až do juniorky, ale nějak jsem si pak nerozuměl s tamním trenérem. O vánočních pauzách jsem vždycky trénoval s áčkem, ale jak došlo na zápasy, už jsem šanci nedostal,“ uvedl pro hokej.cz Mikulík, jenž nikdy neokusil atmosféru reprezentačních zápasů. Pozvánky na srazy mládežnických výběrů se mu vyhýbaly jako čert kříži, ačkoliv i v juniorce patřil k nejnadanějším hráčům svého ročníku.

NA VOJNĚ V HAVLÍČKOVĚ BRODĚ, PŮSOBNÍ V KOMETĚ

Tehdy ještě povinnou vojenskou docházku si zarputilý forward odbyl v Havlíčkově Brodě (sezóna 1999/2000), který v té době hrál pouze třetí nejvyšší soutěž, nicméně pro Mikulíka to byly cenné zkušenosti. „Hrál jsem tak čtyři zápasy do týdne, za juniorku i za áčko,“ řekl 183 centimetrů vysoký forward. „Vojna mi všeobecně hodně dala,“ dodal bojovný útočník, jenž se vyučil truhlářem pro výrobu nábytku.

V následujícím ročníku (2000/2001) působil jak ve vítkovické juniorce, tak v trápící se Kometě Brno. V ní stihl nastoupit do devatenácti prvoligových utkání, ve kterých se gólově prosadil hned šestkrát. „Góly dávám rád, ale někdy mám větší radost z dobré přihrávky. Branky chce dávat každý, ale taky se musí najít někdo, kdo na ně přihraje,“ netají se hokejista, jehož manželka dělala závodně gymnastiku.

Už tehdy se o něj začaly ucházet některé extraligové celky. Jejich zájem se nakonec ukázal jako vážný.

PRŮNIK DO EXTRALIGY

V sezóně 2001/2002 si odbyl

„Vojna mi hodně dala.“

STATISTIKY

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
+/-						
1999-00	HC Rebel Havlíčkův Brod (2.liga)	20	4	5	9	6
	HC Rebel Havlíčkův Brod - jun. (E)	28	8	13	21	50 -10
2000-01	HC Kometa Brno (1.liga)	19	6	6	12	18 -7
	HC Sareza Ostrava (2.liga)	1	0	0	0	2
	HC Vítkovice - jun. (E)	32	16	11	27	70 +27
2001-02	HC Znojemští Orli (E)	11	2	2	4	0 +3
	HC Kometa Brno (1.liga)	37	4	7	11	22 -30
	HC Kometa Brno (baráž)	6	0	1	1	6 -13
	HC Technika Brno (2.liga)	5	0	1	1	6 -2
2002-03	HC Znojemští Orli (E)	22	2	4	6	8 +4
	HC Znojemští Orli (E,p-o)	6	0	1	1	2 +1
	HS Třebíč (1.liga)	18	2	7	9	33 -4
2003-04	HC Znojemští Orli (E)	18	0	1	1	20 -1
	HC Znojemští Orli (E,p-o)	2	0	0	0	0 0
	HC Olomouc (1.liga)	3	0	0	0	0 0
2004-05	HC Znojemští Orli (E)	28	1	1	2	6 -8
	HC Sareza Ostrava (1.liga)	25	4	8	12	22 -3
2005-06	HC Znojemští Orli (E)	41	6	5	11	48 +1
	HC Znojemští Orli (E,p-o)	11	4	1	5	8 -1
2006-07	HC Vítkovice (E)	17	1	0	1	10 -3
	HK Dukla Trenčín (SVK1)	16	1	4	5	8 -6
	HK 95 Povazska Bystrica (SVK2)	1	0	0	0	0 -2
	ETC Crimmitschau (GER2)	8	1	3	4	6
	ETC Crimmitschau (GER2,baráž)	7	2	5	7	12
2007-08	HC MOUNTFIELD (E)	2	0	0	0	2 0
	HC MOUNTFIELD (E,p-o)	2	0	0	0	0 0
	BK Mladá Boleslav (1.liga)	39	13	13	26	51 +20
	BK Mladá Boleslav (1.liga,p-o)	14	2	5	7	2 +1
	BK Mladá Boleslav (E,baráž)	5	2	1	3	4 +4
2008-09	HC Sparta Praha (E)	4	1	0	1	4 0
	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga)	28	8	12	20	49 +12
	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga,p-o)	16	3	6	9	14 +1
	HC Slovan Ústečtí Lvi (E,baráž)	4	0	0	0	14 -1
2009-10	HC GEUS OKNA Kladno (E)	10	2	4	6	14 0
	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga)	35	8	27	35	36 +17
	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga,p-o)	1	1	0	1	0 +1
2010-11	BK Mladá Boleslav (E)	7	1	0	1	6 -5
	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga)	37	9	10	19	59 7
	HC Slovan Ústečtí Lvi (1.liga,p-o)	14	4	9	13	18 8
	HC Slovan Ústečtí Lvi (bar.)	7	0	4	4	6 -3
2011-12	BK Mladá Boleslav (E)	49	9	15	24	77 -9
	BK Mladá Boleslav (E)	12	1	8	9	10 +1
	BK Mladá Boleslav (baráž)	7	3	4	7	30 0
2012-13	BK Mladá Boleslav (1.liga)	45	12	20	32	32 +12
	BK Mladá Boleslav (1.liga p-o)	9	2	4	6	12 0
	BK Mladá Boleslav (baráž)	10	3	3	6	39 0

extraligovou premiéru, byť převážnou část tohoto ročníku strávil opět v Kometě. Jeho výkony však byly tak dobré, že zaujaly vedení Znojma. „Během prvního roku působení v Brně mi trenéři řekli, že se mám snažit, že je o mě ve Znojmě zájem. V další sezóně už mě oslovil přímo sportovní manažer Dočekal a já jsem k Orlům přišel na 11 zápasů.“

Zkouška v dresu Orlů mu vyšla, za důvěru se odvděčil dvěma brankami v úvodních třech zápasech. „Nejsem typ hráče, co se spokojí se s málem. Chci chytit příležitost za pačesy,“ říkal.

V té době dokázal Mikulík hrát i pět zápasů týdně, za Kometu a za Orly. „Byl jsem rád, že jsem hrál extraligu, byla to motivace a zvyšovalo to sebevědomí, takže jsem byl v pohodě. O únavě jsem nepřemýšlel,“ uvedl pro idnes.cz pan „nezničitelný“, který i přes vysokou zátěž na ledě stále bojoval jak je u něho zvykem.

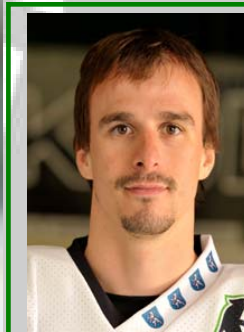
ZNOJEMSKÁ ŠTACE

Dnes již 33letý forward v oněch jedenácti zápasech tak zaujal, že obdržel od Znojma nabídku nové smlouvy, kterou nemohl vítkovický odchovanec pochopitelně odmítnout. „Ve Znojmě jsem poprvé přičichl k extralize a i kdybych měl nabídky odjinud, chtěl jsem hrát tam. Navíc pan Dočekal, tehdejší manažer Znojma, mi věřil a neustále povzbuzoval. Jsem mu moc vděčný, bez něho bych se do extraligy třeba neprosadil.“

Zpočátku moc příležitostí nedostával, na

„Občas jsem si říkal, jestli se extraligy vůbec dočkám.“

HRÁČSKÉ INFO

10. 11. 1980

183 cm

81 kg

hůl levá

útočník

22Z, 8G, 16A

+17 +/-, 26TM

led chodil párkrát za zápas. Putoval tak po hostováních v 1. lize. Mikulíkovo nasazení tak mohli oplývat fanoušci Třebíče (18 zápasů: 2+7), Olomouce (3 utkání: 0+0) a Sarezy Ostrava (25 klání, 4+8). Zvláště během výluky, kdy Orlům vypomáhali Patrik Eliáš a Martin Havlát nedostával v extralize tolik příležitostí, kolik by si přál. „Neměl jsem pevné místo a pořád jezdil do první ligy. Potřeboval jsem hrát, ovšem občas jsem si říkal, jestli se vůbec dočkám,“ netajil se. „Hodně mi prospělo angažmá v Sareze, kde trénoval Miloš Holaň. Ten mě nastartoval, získal jsem sebedůvěru,“ dodal.

Stabilním členem znojmské sestavy se stal až v sezóně 2005/2006. A od trenérů dostal opravdu parádní příležitost, jak zažít hokejový průlom. Milana Mikulíka totiž poslali do lajny

k tehdejšími hvězdám Orlů- Peteru Pucherovi a Marku Uramovi. V elitní znojenské formaci měl na starost především černou práci, takže jeho produktivita neodpovídala hráči z nejnásazovanější lajny. „Já tam nebyl od toho, abych sbíral body. Navíc na body zase tak moc nehraju. Důležité je, abych byl užitečný pro mužstvo. A body jsou pak takovou třešničkou na dortu. Tehdy mi bylo 25 let a prostě jsem musel pracovat pro starší a ne se honit za individuálními statistikami.“

Po boku slovenských velikánů pochopitelně nasbíral spoustu cenných zkušeností. „Když se mi něco povedlo, tak mě pochválili. Jakmile jsem ale udělal nějakou chybu, hned mě na střídačce sprdli. To ovšem patří k hokeji. Klukům jsem byl za jejich připomínky vděčný. Oni měli zkušenosti, které já potřeboval získat,“ řekl v rozhovoru s Václavem Jáchimem.

Tento průlomový ročník s datováním 2005/2006 byl pro Mikulíka nakonec posledním, který za Znojmo stihl. V létě 2006 totiž ohlásil návrat do Vítkovic.

„Na body nehraju. Důležité je, abych byl užitečný pro mužstvo.“

PŘES VÍTKOVICE, SLOVENSKO A NĚMECKO DO MLADÉ BOLESLAVI

Jenže ani restart v mateřském klubu neměl happy-end. Za Slezany odehrál pouze 17 utkání, načež zamířil do Trenčína, odkud na závěr rozporuplné sezóny odešel do druhé nejvyšší německé soutěže, kam ho zlákali Piráti z Crimmitschau. Sezóna 2006/2007 tak byla hodně hektická a jistým způsobem přibrzdila Mikulíkův hokejový růst. Všechno špatné je ale pro něco dobré...

Před následujícím ročníkem se stal posilou Mladé Boleslavi, která vydatně zbrojila na postup do nejvyšší soutěže. A Bruslařský klub se nakonec vytoouženého vítězství v baráži dočkal. Právě Milan Mikulík měl na postupu poměrně značný podíl. V baráži dal Ústeckým Lvům dvě branky, na jednu pak asistoval. Tehdy však vůbec netušil, že potopil svého budoucího zaměstnavatele.

Z BRUSLAŘSKÉHO KLUBU DO ÚSTÍ NAD LABEM A ZPĚT

Nevysoký útočník totiž Mladou Boleslav do extraligy nenásledoval. Vítkovice se totiž nedohodly se středočeským celkem na jeho přestupu. Místo dresu Bruslařského klubu tak Mikulík přes hlavu přetáhl trikot Slovanu. A stejně jako s Mladou Boleslaví, tak i s Ústeckými Lvy dokráčel až do baráže. V ní se Severočesí střetli paradoxně znovu s BK MB.

Tentokrát však stál odchovanec vítkovického hokeje na straně poražených. Středočeši totiž extraligu uhájili. „Minulý rok jsem slavil a letos není co slavit,“ smutnil a neskrýval slzy.

V Ústí nad Labem působil až do ročníku 2010/2011. Už v této sezóně však krátce vypomohl i Mladé Boleslavi. Tu se však v následné baráži pokusil podruhé v kariéře poslat o ligu níže. Jenže znovu neúspěšně. Když tedy do nejvyšší soutěže nemohl Mikulík postoupit, musel tam přestoupit. A když přišla opětovná nabídka z Bruslařského klubu, neváhal. „Ve třiceti se z 1. ligy do extraligy málokdy odchází. Když ta nabídka přišla, chtěl jsem ji využít,“ vysvětlil Milan Mikulík pro idnes.cz. „Tři roky jsme se ve Slovanu o extraligu snažili, myslím, že i solidně, bohužel se to nepovedlo. Postupový systém je vážně složitý. Když jsem šel do Ústí, tak kvůli extralize,“ dodal v rozhovoru s Petrem Bílkem. „To, že jdu zrovna do Mladé Boleslavi, pro mě pikantní není.“

BOK PO BOKU S VÝBORNÝM A BALAŠTIKEM

Sezóna 2011/2012 nakonec byla Mikulíkovou nejpovedenější. Bohužel pro něj však jen pouze z osobního hlediska, protože Bruslařský klub tentokrát v baráži neuspěl. Co se týče individuálního pohledu, tak si, jak již bylo zmíněno, nemohl na nic stěžovat. Nastupoval totiž v jedné lajně s velkými osobnostmi - Jaroslavem Balaščíkem a Davidem Výborným. V jejich přítomnosti tak sbíral body po hrstech a vytvořil si extraligové rekordy. Dal devět branek, k nimž přidal patnáct asistencí.

„Byl jsem trenérům vděčný za to, že mi dali šanci hrát s takovými hráči. Byla to pro mě ohromná motivace,“ řekl pro iSport.cz útočník, který měl na starost především černou práci a čištění prostoru pro tyto dva elitní extraligové hráče, od kterých na oplátku získal spoustu cenných rad. „Oni mi hlavně dodávali sebedůvěru. Pořád mě povzbuzovali, neřekli mi křivého slova. Říkali mi, ať se nebojím zkusit kličku, ať to vezmu na sebe. Takové věci vás pak hodně uklidňují,“ dodal v rozhovoru s Františkem Suchanem.

Jenže ani hvězdní spoluhráči nedotlačili Mladou Boleslav alespoň na třinácté extraligové místo a Bruslařský klub tak musel skousnout znovu jen účast v baráži. Tentokrát však Středočeši poznali hořkost porážky. Extraliga, po které Mikulík tak toužil a kvůli níž opustil Slovan, se mu znovu rozplynula pod rukama.

ZPĚT V 1. LIZE

Milan Mikulík, známý hokejový buldok, cestu Středočechů následoval. Opět se tak musel spokojit s druhou nejvyšší soutěží.

V ní patří k nejlepším hráčům, krom bojovnosti přispívá i kanadskými body. Loni jich nasbíral hned 43 (pokud do tohoto součtu započítáme i play-off a baráž). Jenže ani to nestačilo Mladé Boleslavi k návratu mezi elitu, byť k senzačnímu postupu nebyla daleko. Klíčový zápas s Libercem však jeho celek nezvládl. Milan Mikulík však zůstává Bruslařem i nadále a vede si náramně. Patří k nejproduktivnějším hráčům svého mužstva.

„Balaščík s Výborným mi dodávali sebedůvěru.“

RADEK ŠÍP

42letý bývalý hokejista měl před sebou velmi slibnou kariéru. Nedokázal však naplno prodat svůj potenciál. Místo extraligové hvězdy se z Radka Šípa stala „pouze“ prvoligová legenda.

Hokejovému řemeslu se tento 188 centimetrů vysoký muž vyučil v hokejové baště- Litvínově. Radek Šíp si vyzkoušel i angažmá v zahraniční juniorské lize WHL, kde se mu sice dařilo (v Lethbridge dokonce nasbíral 105 bodů za sezónu), ale v Kanadě hrál ještě v době, kdy český hokej v zámoří ještě neuznávali a brali ho na lehkou váhu. Zlatá éra českého hokeje a fenomenální Nagano totiž přišlo až za sedm let. „Byl jsem i v kempu Los Angeles Kings, takže jsem nahlédl i pod pokličku NHL. Bohužel se mi nepodařilo prosadit se tam na delší dobu. Byl jsem zklamán, ale život jde dál. Možná, kdybych byl svědomitější a poctivější, tak by to vyšlo,“ uvedl pro Petra Horčičku, redaktora webu piratichomutov.cz.

V 21 letech se tedy Šíp vrátil do mateřského Litvínova. Hned v premiérové sezóně mezi extraligovou elitou se blýskl fantastickými 44 kanadskými body ve 44 zápasech. Mluvílo se o něm po celé republice. Jenže pak jeho kariéra nabrala jiný směr. V dalším ročníku už dal pouze sedm branek a putoval po různých hokejových adresách- hrál za Jihlavu, Olomouc, Třinec a Plzeň.

V sezóně 1996/1997 pak přijal nabídku Komety, která

tehdy hrála pouze 1. ligu.

Druhou nejvyšší soutěž už pak Radek Šíp nikdy neopustil. Škoda, mohl toho dokázat více. V 1. lize však platí za jednoho z nejlepších hráčů historie. V Kometě, Olomouci, Kadani a zejména v Chomutově, kde strávil dlouhých devět let (pět sezón severočeskému celku kapitánoval), nasbíral dohromady úchvatných 471 bodů, k němuž mu stačilo 664 zápasů. Ve všech týmech byl klíčovou persónou a patřil k nejproduktivnějším ligovým hráčům. V play-off pak jeho zkušenosti a herní kvality často rozhodovaly zápasy.

U Pirátů je dodnes považován za jednu z ikon jejich novodobé historie. I Šíp na tuto severskou kapitolu vzpomíná jako na nejvydařenější. „Chomutov, to byla moje nejlepší léta. Na to budu vzpomínat jenom v dobrém. Tam se dařilo osobně nejen mně, ale hlavně celému týmu. Jen ty konce sezón nevycházely, ale přesto se mi v Chomutově moc líbilo,“ uvedl v rozhovoru pro oficiální klubové stránky.

Když Radek Šíp stárnul, odešel z Chomutova do Kadaně. Poslední zápasy kariéry pak odehrál ve 2. lize v Klášterci nad Ohří. Psal se rok 2011. „Nabyl jsem dojmu, že už nejsem týmu tolik prospěšný. Byla to taková hranice, kterou jsem si sám stanovil, až budu cítit, že nejsem platný hráč, tak je zbytečné, abych se někde plácal,“ uvedla legendární postava prvoligového hokeje.

ARCHIV MAGAZÍNŮ

ROČNÍK 2012/2013

ROČNÍK 2013/2014

1. číslo: [ZDE](#)

5. číslo: [ZDE](#)

1. číslo: [ZDE](#)

2. číslo: [ZDE](#)

6. číslo: [ZDE](#)

2. číslo: [ZDE](#)

3. číslo: [ZDE](#)

7. číslo: [ZDE](#)

4. číslo: [ZDE](#)

OBSAHY ČÍSEL

ROČNÍK 2012/2013

1. číslo: Průvodce sezónou, TOP 10 hráčů do 175 cm

2. číslo: Michal Mikeska, Mario Cartelli, Martin Filip, Milan Toman, Lukáš Pabiška, BK Mladá Boleslav, Královští Lvi Hradec Králové, Jiří Novotný, TOP 10: brankáři

3. číslo: Jiří Cetkovský, Marian Morava, Nikola Gajovský, David Vrbata, Radim Kucharczyk, Aleš Totter, HC Stadion Litoměřice, HC Benátky nad Jizerou, TOP 10: mladíci, Žebříček dresů, Legenda: David Mikšan

4. číslo: Radim Vrbata, Zdeněk Ondřej, Jan Plodek, Petr Přindiš, David Ludvík, Nathan Walker, HC Rebel Havlíčkův Brod, SK Kadaň, Přehled rváčů, bláznů a průšvihářů, Movember v 1. lize, TOP 10: veteráni

5. číslo: David Výborný, Lukáš Poživil, Martin Váagner, Pavel Selinger, Lukáš Cingel, Michal Tvrdlík, Aleš Holík, Milan Přibyl, Martin Filip, Salith Šumper, SK HS Třebíč, TOP 10: Praváci, Pavel Šebesta

6. číslo: Průvodce play-off, Boris Žabka, Ladislav Slížek, Richard Diviš, Daniel Boháč, Daniel Hodek, Luděk Brož, TOP 10: cizinci, Alexandr Elsner

7. číslo: Shrnutí sezóny, TOP 100 hráčů sezóny, udílení trofejí, shrnutí play-off/out, výroky, Pavel Maláč

ROČNÍK 2013/2014

1. číslo: Průvodce sezónou, TOP 15 letních posil, přehled posledních dvaceti prvoligových sezón

2. číslo: Viktor Ujčík, Angel Krstev, Martin Falter, Peter Jánický, Karel Hromas, Petr Opršal, Lubomír Vosátka, Medvědi Beroun 1933, Michal Vodný, TOP 15: Junioři, Speciál: Největší prvoligové osobnosti za posledních 10 let, Legenda: Michal Černý

WWW.HSTREBIC.CZ

ZÁBAVA

„Nic nepotěší slovenské publikum víc jak zraněný rozhodčí.“

„Nagy odchází na ošetřovnu. (v tom se Nagy vrátil ze šatny). Nebo aspoň na procházku po chodbě, která by zastavila krvácení.“

„Tomáši, jaká děvčata se ti líbí? Co tě na nich dokáže nejmíc upoutat?“ Tomáš Tatar : "Nohy. Když má holka dlouhé nohy, tak to je hotovo.“

„Chlapci ze Slovanu se snaží, ale co jim je to platné, když mají v brance dřevavý ementál.“

„O Chárovi se koluje, že zaclání brankářům největším zadkem v NHL.“

„Barinka ještě čtyři sekundy před koncem snižuje, ale tento gól nám bude platný jako mrtvému gatě.“

"Jsou to těžké chvíle. Ale je potřeba stále dýchat, zhluboka dýchat, a pokud nás posloucháte někde v autě, tak prosím, pevně držte volant."

KuvatON.com

I play Ice Hockey

Hraji hokej...

What my parents think I do

Co si myslí moji rodiče...

What my girlfriend thinks I do

Co si myslí moje přítelkyně...

What society thinks I do

Co si myslí společnost...

What other players think I do

Co si myslí ostatní hráči...

What I think I do

Co si myslím, že dělám...

What I really do

Co dělám doopravdy...

KVIZ

VÝSLEDKY NA DALŠÍ STRANĚ!

KDO JE TO?

Za každou správnou odpověď dva body.

Poznáš legendu?

1. **indicie:** v jedné sezóně nasbíral 107 bodů
2. **indicie:** bývalý reprezentační útočník
3. **indicie:** hrál ve výlukové sezóně za Budějovice
4. **indicie:** „Vinny“
5. **indicie:** křestní jméno Václav

Poznáš hráče?

1. **indicie:** 13. 1. 1982, bydliště Valeč
2. **indicie:** odchovanec Třebíče
3. **indicie:** dnes útočník Jihlavy
4. **indicie:** bývalý parták O. Bakuse
5. **indicie:** kř. jméno Tomáš

Maximálně 10 bodů z obou tajenek. Za každou použitou indicii -1 bod.

10 otázek

1) Kam loni odešel gólman Jakub Čech?

- a) do naší extraligy
- b) do Německa
- c) do Francie
- d) do Polska

2) Kdo loni nebyl kapitánem Berouna?

- a) Jakub Šulc
- b) Aleš Padělek
- c) Zbyněk Hrdel
- d) Jiří Jebavý

3) Kdo loni vyhrál bodování Jihlavy?

- a) Daniel Hodek
- b) Tomáš Čachotský
- c) Michal Jeslínek
- d) Martin Filip

4) Odkud loni přišel Lukáš Havel do Rebelu?

- a) Třebíč
- b) Jihlava
- c) Most
- d) Beroun

5) Kolik klání loni odehrál v 1. lize R. Vrbata?

- a) jedno
- b) dvě
- c) pět
- d) šest

6) Za koho se loni v 1. lize objevil Martin Škoula?

- a) Ústí nad Labem
- b) Mladá Boleslav
- c) Litoměřice
- d) Písek

7) Který klub se loni zúčastnil akce Movember?

- a) Jihlava
- b) Třebíč
- c) Olomouc
- d) Hradec Králové

8) Kolikátý loni skončil Hradec Králové?

- a) šestý
- b) sedmý
- c) osmý
- d) devátý

9) Který tým se loni neúčastnil baráže o 1. ligu?

- a) Technika Brno
- b) Hodonín
- c) Havířov
- d) Tábor

10) Který hráč Lva působil v Litoměřicích?

- a) Tomáš Rachůnek
- b) Lukáš Cingel
- c) Drew MacIntyre
- d) Filip Pavlík

Kolik klání loni v 1. lize odehrál Radim Vrbata?

Odkud přišel Lukáš Havel do Havlíčkova Brodu?

Pokud jste dosáhl/a... jste...

20-26 bodů Prezident klubu
16-19 bodů Generální manažer
12-15 bodů Hlavní trenér
7-11 bodů Asistent trenéra
3-6 bodů Trenér mládeže
0-2 bodů Nosič vody

Za každou správnou odpověď 1 bod

PŘÍŠTÍ ČÍSLO

VYCHÁZÍME 10. PROSINCE

- MICHAL BROŠ
- AZ HAVÍŘOV
- JAN NOVÁK
- JAROSLAV ROUBÍK
- KAREL PLÁŠEK
- TOMÁŠ NOUZA

foto: fotokraus.cz, google.cz, weby prvoligových klubů, Jiří Mokřý (hstrebic.cz), Miroslav Rosendorf, weby extraligových klubů

Výsledky kvizu

Kdo je to?

- 1 ZDENĚK KUBICA
2. JAROSLAV HAŠEK
3. ONDŘEJ ŠVAŇHAL

Poznáš...?

legenda: VÁCLAV PROSPAL
hráč: TOMÁŠ ČACHOTSKÝ

10 otázek

- 1) b
- 2) d
- 3) a
- 4) d
- 5) b
- 6) c
- 7) d
- 8) b
- 9) b
- 10) b

Kontakty

HSfan: Marek.Hedbavny@seznam.cz